

Országgyűlési Napló

Jakab István, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Ikotity István,*
Szávay István, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	38157
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP)	38157
<i>Veresné Novák Katalin</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	38159
<i>Ikotity István</i> (LMP).....	38161
<i>Magyar Levente</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	38162
<i>Gaal Gergely</i> (KDNP).....	38164
<i>Potápi Árpád János</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	38166
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik).....	38167
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	38169
<i>Nyitrai Zsolt</i> (Fidesz)	38171
<i>Konrátrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	38172
A településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény és a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló 2016. évi CLXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája	38174
<i>Csepreghy Nándor</i>, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	38174
Felszólalók:	
<i>Dr. Vas Imre</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	38176
<i>Bányai Gábor</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	38176
<i>Dr. Varga László</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38178
<i>Hegedűs Lorántné</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38180
<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	38183
<i>Hegedűs Lorántné</i> (Jobbik)	38185
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP).....	38186
<i>Bányai Gábor</i> (Fidesz).....	38186
<i>Dr. Legény Zsolt</i> (MSZP)	38187
<i>Volner János</i> (Jobbik).....	38187
<i>Csepreghy Nándor</i>, a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	38189
A jogtipró ukrán oktatási törvény elítéléséről és az ellene való fellépésről szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	38190
A településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény és a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló 2016. évi CLXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	38191
A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása a korrupciós bűncselekmények elévülési idejének emelése érdekében szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	38191
Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	38192
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	38192
Felszólalók:	
<i>Dr. Czomba Sándor</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	38194
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38195
<i>Heringes Anita</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38196
<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	38198
<i>Vágó Sebestyén</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	38199

Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	38200
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	38203
Gúr Nándor (MSZP)	38205
Gúr Nándor (MSZP)	38205
Heringes Anita (MSZP)	38209
Kósa Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza	38210

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény és egyes igazságügyi tárgyú törvények

módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	38218
---	-------

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	38218
--	-------

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38221
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38224
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	38226
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38227
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	38231
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	38232
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	38232
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	38233
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	38234

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény

jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	38235
---	-------

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	38235
--	-------

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38237
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38237
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	38239
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38240

A használati minták oltalmára vonatkozó szabályozás módosításáról szóló törvény-

javaslat általános vitája	38243
--	-------

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	38243
--	-------

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38248
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38250
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	38252
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38252

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény hatálybalépésével

összefüggő egyes törvények módosításáról szóló, valamint **A bírósági polgári**

nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági

nemperes eljárásokról szóló, továbbá **A költségmentesség és a költségfeljegyzési jog**

polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló törvény-

javaslatok együttes általános vitája	38255
---	-------

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	38255
--	-------

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38260
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38262
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	38266
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38268
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	38273
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	38277

Napirend utáni felszólalók:

Dr. Kiss László (MSZP)38278
Ikotity István (LMP)38279

Az ülésnap bezárása.....38282

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
2. ülésnapja
2017. szeptember 19-én, kedden
(9.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Szávay István)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek. - Több miniszteri asztalon babaholmikot tartalmazó csomag látható.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 2. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre. (Jelzésre:) Szávay István? Bocsánat, javítom! Pedig az előbb még köszöntem is. Elnézést.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Mielőtt megkezdjük munkánkat, kérem a terem-biztosokat, hogy a miniszteri asztalokra elhelyezett tárgyakat vigyék ki a teremből. (Megtörténik.) Köszönöm. Kérem azt, aki ezeket elhelyezte, hogy vagy postán, vagy frakcióirodán, vagy pedig a Miniszterelnökségre adja le a címzettnek.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony: „Több tízezer bűnös család?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Önök hazudnak, vagy legalábbis kettős beszédet folytatnak abban az ügyben, hogy miként állnak a lombikbébi-programhoz. Éveken át azt ígérték, megduplázzák az állami támogatást, de semmit nem tettek, csak melébeszéltek.

Magyarországon közel 200 ezerre tehető azon párok száma, akik a meddőség problémájával küzdenek. Ők azok, akik, ha szeretnének gyereket, akkor sem biztos, hogy valaha megtapasztalhatják ezt az örömet. Az út számukra hosszú és gyötrelmes. Sok idő, sok pénz és rengeteg türelem kell ahhoz, hogy végül, ha minden jól megy, célt érjenek.

Huszonkilenc éve született az első magyar lombikbébi. Az elmúlt években többször is rákérdeztem, hogy mi a helyzet ezzel a sokéves be nem váltott ígéretükkel. Mindössze kétmilliárd forintról volt szó. Több száz milliárd forintot költünk üresen kongó stadionokra, és legutóbb több mint 4 milliárd forintot költött el a kormány az „Állítsuk meg Brüsszelt!” című nemzeti konzultáció reklámjára.

Az utóbbi hónapokban több mint tíz kérdést nyújtottam be a meddőségi kezelésekkal kapcsolatban, valamint interpelláció formájában is napirendre vittem az ügyet. Talán ennek az ostromnak is köszönhető, hogy nagy sokára végül elindult valami. Aztán jött Veres András püspök augusztus 20-i beszéde. Majd Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes rátett még egy lapáttal, amikor horrorkategóriának nevezte azt, ami a be nem ültetett embriókkal történik.

De azt is mondta, hogy a kormány várja Veres püspök javaslatát egy olyan szabályozásra, ami az egyház tanításainak is megfelel és orvosbiológiai szempontból is működik. Nem a szakma és nem az érintettek véleményére kíváncsi a kormány. Amikor rákérdeztem, hogy hány embrió megsemmisítése történt az elmúlt évben, hány embrió van ma lefagyaszttva Magyarországon, akkor azt a választ kaptam önöktől, hogy ezekre az adatokra vonatkozóan az egészségügyi szolgáltatóknak nincs jogszabályban előírt adatszolgáltatási kötelezettsége, ezért erre vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre a minisztériumnak. Tehát tudatosan hergelték a közvéleményt.

Mit akartak ezzel elérni? Miután a lombikeljárást bűnnek, az abban részt vevőket pedig kvázi bűnösnek kezdték beállítani, kialakult némi káosz a kormányzati kommunikációban. Napokig nem szó-laltak meg a püspök úr és Semjén kijelentése után. Államtitkár asszony eközben nem győzte lehúteni az indulatokat, amiket a vadkeresztény miniszter urak és a püspök úr korbácsoltak. Próbálta menteni a menthetetlent, hogy bővíti a programot, és nem is úgy gondolja a kormány.

Végül valóban történtek lépések, ami augusztus legvégén rendelet formájában jelent meg, és októberben lép hatályba; miközben minden egyes hónappal nagyjából száz gyermek megszületéséről mondott le a kormány. Az örvendetes, hogy végre bővíti a támogatásokat, ugyanakkor kinyírják a nem állami fenntartókat. Erre is ráteszi az állam a kezét? De mégis miért kellett éveket várni a támogatás növelésére? Miért mondott le a kormány több ezer gyermekről, akik a tétlenség miatt nem születhettek meg? Miért kellett megbélyegezni a meddőségi kezelésen részt vevő párokat, és ezzel a megszületett és megszületendő gyermekeket is? Vajon mi okozta a kommunikációs káoszt? Felmérték, hogy a rokkantak, a szegények, a hajléktalanok, a menekültek után a meddő párokat, a lombikgyerekeket is közutálat tárgyává tudják-e tenni? Tesztelték, hogy meddig tud ellőni a kormányzati gyűlöletágyú?

Amikor a tárca azzal támad engem, hogy politikai fegyverként használok a meddő párokat, akkor nem engem sértenek meg, államtitkár asszony, hanem az érintett 200 ezer párt, mivel azt bizonyítják, hogy még ebben az ügyben sem képesek emberségesek lenni. Vajon miért kéne elhallgatnom azt, ami nekem és több tízezer családnak magát az életet jelentette, államtitkár asszony? Ha cinikus akarnék lenni, akkor azt mondanám, Orbán Viktor se rejtette véka alá, hogy számára mennyire kedves dolog a foci, még stadiont is építtetett a kertje végébe. Csak tudják, nekem nem a foci a fontos, hanem az a több százezer pár, aki ezzel a betegséggel küzd ma Magyarországon.

A gyermek minden családban örömet és boldogságot jelent. A meddő párok esetében ez különösen így van, államtitkár asszony. Én azért hoztam ezeket a kis zoknikat, mert tudják, divat lett Magyarországon is, amikor egy pár gyermeket vár, úgy közlik ezt a nagy örömet, hogy vagy kék, vagy piros kis zokni-

val jelzik, hogy kislány születik vagy kisfiú, vagy van olyan, hogy mind a kettő. Kívánom Magyarországon minden párnak, hogy ezt a kis zoknit oda tudja tenni az asztalra. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Öné a szó, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Mindannyian tudjuk azt, hogy Magyarországon milyen a demográfiai helyzet, 1981 óta küzdünk demográfiai válsággal, 36 éve többen halnak meg minden évben, mint ahányan születnek. És nem születnek meg azok a gyermekek sem minden esetben, akikre vágnak a fiatalok, pedig ha megkérdezzük ma a fiatalokat, akkor ők bizony házasságpártiak, családpártiak, és gyermekeket szeretnének, minél több gyereket.

Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy a gyermekvállalás időpontja kitolódott nemcsak Magyarországon, hanem Európa-szerte vagy a világ fejlettebb részében. Ma már Magyarországon 30 év felett vállalnak átlagosan gyermeket a fiatal párok. Azt is látjuk, hogy a meddség valóban egy egyre égetőbb probléma. Ma Magyarországon már minden ötödik párt érint a meddségi problémák valamelyike, ezért is fontos számunkra, hogy ezeknek a pároknak segítséget nyújtsunk.

Én azt szeretném, és azt kívánom, és azt kérem öntől is, tisztelt képviselő asszony, hogy legyünk ebben a kérdésben legalább mérsékelték, legalább józanok, nem hisztériakeltők, nem ködszurkálók *(Bangóné Borbély Ildikó: Államtitkár asszony!)*, hanem az értelmes, normális beszédet válasszuk ebben a kérdésben. Hiszen miről van szó? Olyan párokról beszélünk, akik kiszolgáltatott helyzetben vannak, akik nehéz helyzetben vannak. Ha ön most ebből pártpolitikai vitát próbál erőszakkal generálni, rosszul teszi *(Bangóné Borbély Ildikó: Államtitkár asszony!)*, éppen azokkal a párokkal szűr ki, éppen azokat a párokat sérti meg, akikért ön elvileg felszólal. *(Bangóné Borbély Ildikó: Istenem!)* Olyan párokról beszélünk - azt hiszem, hogy ön ezt egészen pontosan tudja -, akik nemcsak kiszolgáltatott helyzetben vannak, hanem nagyon nehéz, hosszú megpróbáltatásokon estek már át, amikor eljutnak egyáltalán a lombikkezelésig.

(9.10)

Nem érdemes erről a kérdésről éppen ezért manipulatív módon beszélni. Nem érdemes őket felhasználni azért, hogy ön valamilyen vélt vagy remélt előnyt szerezzen magának ebből akár a pártjának, akár saját magának. En ezt semmiképpen nem javaslom. Szerintem őrizzük meg ezt a mérsékelt hangot, és szerintem így beszéljünk erről az igen komoly kérdésről.

És igen, van ennek a kérdésnek egy olyan vetülete, amiről talán kevés szó esik, viszont érdemes erről beszélni. Van az életvédelemnek is egy bizonyos vetülete, és vannak nagyon-nagyon sokan olyanok, akik szeretnék azt, hogyha úgy tudnák a gyermekáldást élvezni, ha úgy tudnának a lombikprogramban részt venni, hogy a lehető leginkább tiszteletben tudják tartani az életet, ha leginkább tiszteletben tudnák tartani az életvédelemnek a számukra nagyon fontos értékét. Ez egy olyan kérdés, amiről jó, ha van egy társadalmi beszélgetés, jó, ha ezek a kérdések felmerülnek, és mindenki elmondhatja a véleményét.

És az, hogy miért és hogyan született meg a lombikprogram bővítéséről, finanszírozásának növeléséről szóló döntés, annak éppen ez az oka, hogy nagyon sokakat megkérdeztünk, nagyon sokakkal konzultáltunk, az érintettekkel, a tudomány képviselőivel, az egészségügy képviselőivel, és igen, az egyházak tanításainak képviselőivel is. Azt hiszem, hogy ezeket az érintetteket mind érdemes megkérdezni, amikor ehhez a nagyon érzékeny rendszerhez hozzányúl az ember.

Tehát én a hisztériakeltés, a félrevezetés és a csúsztatások helyett azt kérem, hogy empátiával, megnyugtató módon szóljunk ezekhez a párokhoz, és ne mondjuk azt nekik, hogy van mitől félniük, hiszen éppen ellenkezőleg: ami most történik, az az, hogy gyorsabb lesz a hozzáférés, nagyobb lesz a hozzáférés, több lesz a kapacitás, és több lehetősége lesz a meddségi problémákkal küzdő pároknak.

Mi történik most pontosan? Eddig, bizonyára ön is tudja, hogy 5 közfinanszírozott IVF-ciklust támogattott a kormány, tehát ilyenkor a pácienshez kötődik a támogatott ciklusok számát. Most ehhez képest azt mondjuk, hogy ha eredményesek ezek a lombikkezelések, ha tehát baba születik ezekből a kezelésekből, akkor mondjuk így, hogy újraindul ez a számlálás, tehát az eddigi 5 helyett gyermekeként további 4-4 finanszírozott ciklust tudunk támogatni. Ezzel is azt szeretnénk elérni, hogy lombikbabákból is minél több tudjon születni azoknak a pároknak, akik ezt vállalják, és akik ilyenformán is gyermekekre vágnak és gyermekáldás elé tudnak nézni.

Ezenkívül 2 milliárd forintot teszünk bele pluszban évente ebbe a rendszerbe, 2 milliárd forinttal növeljük évente a lombikkezelések támogatását. Ez kapacitásnövelést is jelent. Ennek köszönhetően 2-3 éven belül akár megduplázódhat a lombikkezelések száma, és így a lombikbabák száma is reményeink szerint meg fog nőni.

A gyógyszer-támogatásokat is növeljük, éppen azért, hogy csökkentsük a lombikkezelésekhez kapcsolódó anyagi terheit az érintett családoknak. Itt 70 százalékról 90 százalékra emeljük a lombikkezeléshez kapcsolódó gyógyszerek támogatását. Ez plusz 500 millió forintot jelent. Ezenkívül egy 5 milliárd forintos egyszeri fejlesztésről is döntöttünk, hogy a kapacitásokat is javítani tudjuk, hiszen igaz az, hogy szeretnénk, hogy minél több helyen, minél több választási lehetőséggel élve tudjanak a párok részt venni a lombikkezelésekben.

Ezenkívül 1,4 milliárd forinttal támogatjuk a Budai Irgalmasrendi és a Bethesda Kórház fejlesztését, ahol egy nő- és férfigyógyászati központ fog létrejönni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Úgyhogy én abban bízom, hogy mindenki meghallja azt, hogy mi a gyermekekre vágyó párok mellett állunk ebben a kérdésben is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Lehet Más a Politika képviselője, Iktóty István képviselő úr: „Senki se vigye vásárra a magyar nyelvet” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ismeretes, hogy az ukrán parlament elfogadta az új oktatási törvényt, amely szerint teljesen megszűnhet az anyanyelvű oktatás a középiskolákban, valamint a felsőfokú intézményekben.

Láthatólag a magyar kormányt és kifejezetten Szijjártó Péter külügyminisztert úgy érte a törvény ukrán elfogadása, mint derült égből villámcsapás. Ez azért meglepő, mert a jogszabálytervezetről már legalább fél éve lehetett tudni.

Amellett, hogy megadunk minden támogatást a kárpátaljai és az egész Kárpát-medencei magyar oktatás megmaradásáért a magyar kormánynak és a határon túli szervezeteknek is, vannak kérdéseink és aggodalmaink, hogy miként történhetett mindez meg, mi állhat a háttérben annak, hogy a magyar kormány hosszú időn keresztül nem tett semmit azért, hogy ne kerüljenek ilyen méltatlan helyzetbe az Ukrajnában élő magyar honfitársaink. A magyar kormány, Orbán Viktorral és Szijjártó Péterrel az élen olyan mértékben és annyira szervilis módon szolgálja ki Vlagyimir Putyin orosz elnök érdekeit, hogy ez mindent felülír? A kormány nemzetközi elszigeteltsége és a túlzott orosz befolyásoltsága nem azért veszélyes elsősorban, mert a külföldi lapok csúnyákat írnak Orbán Viktorról vagy rosszakat gondolnak róla, hanem azért, mert gúzsba köti a magyar érdekképviseleti potenciált.

Mi az oka, hogy a magyar kormány nem volt képes eddig a diplomácia eszközeivel élni? Senki sem áll szóba velünk, vagy mással voltak elfoglalva? A letelepedési kötvények intézése elvitte az időt? A kormány a párbeszéd intézményesített fórumain - legyen az akár nemzetpolitikai, akár gazdasági - elhanyagolta az ukrán vezetéssel való rendszeres és folyamatos egyeztetést? Csúcstalálkozókkal lehetett volna javítani a helyzeten, de a magyar kormány ezt is elmulasztotta.

Tisztelt Ház! Az oktatás területén nem csak az ukránjai törvény szavazás előtti kezelése nem sikerült történet a kormány részéről. Ezt láttuk a CEU ügyében is. Az egyetem fennmaradásának egyik feltétele, hogy megállapodást kössenek New York állammal, ez mind a mai napig nem történt meg, lebegtetés van csupán. Szintén szükséges, hogy az amerikai szövetségi

ségi kormánnyal kötendő előzetes megállapodásról károsan ki kellett hátrálniuk. Viszont arra aztán semmilyen kormányzati magyarázat nincs, hogy a CEU hogyan folytasson ténylegesen képzést a származási országban, ami szintén feltétel. Erre semmilyen állásfoglalást vagy tájékoztatást nem adtak a kormányzati szervek.

A tudást, a fiatalok képzését feláldozni a politikai propaganda és kampány oltárán nem egyszerű hiba, hanem súlyos bűn. A kormány óriási vehemenciával esett neki a CEU-nak, amikor azonban a marosvásárhelyi magyar iskolát kellett volna tavaly november óta megvédeni, akkor nem volt ilyen nagy a hevület, csak most a tanévkezdés előtt. Két hete több ezren tüntettek Vásárhelyen az iskola megmaradásának érdekében, aminek az lett az eredménye, hogy legalább megmenekült a marosvásárhelyi katolikus gimnázium, de sajnos megszűnt az önálló jogi státusa.

A magyar kormány milyen lépéseket tesz, hogy megvédje az erdélyi magyarok alapjogait? Az EU fórumain olyan szövetségeket kell kötni, amelyek révén együttes erővel, más nemzetekkel együttműködve lehetne fellépni kisebbségek kollektív jogainak érvényesítése és erősítése érdekében. Remélhetően sikeres példa lesz a Minority Safepack európai kisebbségvédelmi kezdeményezés aláírásgyűjtési kampánya. Sajnos ez a kezdeményezés a kárpátaljai magyarok esetében nem segítség, de módot kell találni, hogy együttesen eredményesen tudjunk fellépni az érdekekben. Ehhez kínáljuk a kárpátaljai magyar szervezeteknek és a magyar kormánynak is a segítséget, és bízunk benne, hogy tovább puhul az ukrán álláspont, és nem lép életbe a törvény vonatkozó része.

A kárpátaljai magyarság érdekeit a kormány azal tudná szolgálni, ha változtatna a Putyin kegyeit kereső, szolgálalkú Oroszország-politikáján. Független és erős Ukrajnára lenne szükség az utóbbi időben egyre agresszívabb Oroszországgal szemben. És végül szeretném leszögezni, hogy a magyar nyelvet pedig senki sem viheti vásárra. Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

(9.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Magyar Levente államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egy ideig jegyzeteltem és próbáltam követni azt a sok sületlenséget, ami elhangzott a képviselő úr részéről, de aztán feladtam és nagyjából három sor után megálltam, mert elvesztettem a fonalat. Például akkor, amikor elhangzott az, hogy sikerült a marosvásárhelyi katolikus intézményt megmenteni, de az megszűnt; vagy valami hasonló hangzott el. Ezt már nem nagyon tudom követni, képviselő úr, de azért meg-

próbálok strukturáltan válaszolni azokra a kérdésekre, amik felmerültek, illetve azok a vádakra, amik elhangoztak.

Tisztelt Képviselő Úr! Megmondom őszintén, azzal sem vagyok teljes mértékben tisztában, hogy az LMP-nek mióta ilyen fontos a határon túli magyarok ügye. *(Ikotity István: A kezdetektől.)* Az elmúlt időszakban rendkívül sok olyan lehetőség adódott volna, amikor ki lehetett volna állni határon túli magyar ügyekért, amikor lehetett volna csatlakozni olyan közös kezdeményezésekhez, amik arra irányultak, hogy erősítsük a határon túli magyarok pozícióit, de úgy látszik, az LMP-nek ez mind ez idáig nem volt fontos, és most is csak olyan kontextusban fontos, hogy miként tudja a kormányt, a kormány kommunikációját és a kormány rendkívül kemény kiállását a határon túli kisebbségéért támadni.

Tisztelt Képviselő Úr! Sajnálatosnak tartom felszólalásának az élet *(Ikotity István: Szakmai választ várok!)*, és sajnálatosnak tartom azt, hogy egy nappal azután, hogy tegnap éjszaka, néhány órával ezelőtt konstruktív vitát folytattunk arról, hogy egy ötpárti kezdeményezés folytán ma minden valószínűség és remény szerint a Ház el fog fogadni egy közös határozatot arról, hogy elítéli az ukrán eseményeket, elítéli az ukrán oktatási törvény módosítását, ezek után ön, képviselő úr itt azzal jön, hogy nem teszünk eleget, Magyarország nem áll ki és vásárra viszi ezeket a kérdéseket.

Tisztelt Képviselő Úr! Én az ön tájékoztatlanságának tudom be elsősorban, hogy nincs tisztában azzal, hogy Ukrajnában miként születik egy törvény, milyen folyamat eredménye egy ilyen döntés. Megmondom őszintén, hogy szerényre kell vennem a kommunikációt, mert ezek olyan mélységek, amelyekbe még én magam sem, illetve mi magunk sem látunk bele, de azt szeretném önnek jó szívvel tanácsolni, hogy tanulmányozza ezt a politikai kultúrát, ugyanis, tisztelt képviselő úr, nem tudom, azzal tisztában van-e például, hogy amikor megszavazta az ukrán törvényhozás ezt a törvényt, akkor annak a szövege nem volt ismert a képviselők előtt. Hogyan tudunk konkrétan, szövegszerűen támadni egy olyan javaslatot, amit még azok a képviselők sem ismernek, akik szavaznak róla? A mai napig nincs konszolidált szövege ennek a törvényjavaslatnak, tisztelt képviselő úr. Tehát mielőtt kioktat bennünket, hogy hogyan lobbizunk előzetesen egy ilyen törvény ellen, azelőtt az a kérésem, hogy tájékozódjon azokról a körülményekről, amelyek között egy ilyen törvény megszületik.

Nem ért bennünket meglepetésként, tisztelt képviselő úr. Az LMP-nek a hirtelen, a határon túli és kárpátaljai magyarok ügyéért való lobbizása annál váratlanabb és meglepőbb, bár nyilvánvalóan dicséretes és örvendetes fejlemény. Bennünket azonban nem ért meglepetésként, mert aki figyeli a Kárpát-medencei, a kárpátaljai eseményeket, az egyértelműen tisztában lehetett azzal, hogy Ukrajnában hosszú idő óta épül egy módszeres lejárató kampány a magyar kisebbség ellen, az államhatalom szítja a magyarellenes érzelmeket, és nemcsak az oktatási törvény, hanem

számos más diszkriminatív törvény is előkészítés alatt áll, és most is előkészítés alatt van különböző fázisokban az ukrán törvényhozás asztalán.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha ön követné a magyar diplomácia lépéseit, tárgyalásait, és nem egy ilyen hirtelen baj esetén kezdene csak el ezzel foglalkozni, akkor tisztában lenne azzal, hogy az utóbbi években a kétoldalú kapcsolatrendszerünknek, illetve egyébként rendkívül sokoldalú kapcsolatrendszerünknek a központi elemét az a kérdés képezte, hogy hogyan tudjuk az ottani magyarság jogait maradéktalanul biztosítani, biztosíttatni. Ez nem ért bennünket meglepetésként, hosszú ideje lobbizunk azért nemzetközi fórumokon kétoldalú jelleggel, hogy ezek a szabályozások ne születhessenek meg.

De egy olyan geopolitikai helyzetben, tisztelt képviselő úr, amikor amerikai protektorátus alatt ilyen törvények szülehetnek - mondjuk ki az igazságot, hiszen az amerikai diplomácia üdvözölte ezt a lépést -, nekünk nyilvánvalóan limitált a mozgásterünk, de ez nem azt jelenti, tisztelt képviselő úr, hogy nem teszünk meg mindent annak érdekében, hogy orvosoljuk ezeket a kérdéseket. Ahogyan Szijjártó külügyminiszter néhány perccel, néhány órával ezelőtt bejelentette, még az ENSZ különböző fórumain is blokkolni fogunk minden olyan ukrán törekvést, aminek a blokkolásával ki tudjuk azt járni az ukránoknál, hogy revideálják ezt a törvényt, módosítsák a rendkívüli mértékben jogsértő rendelkezéseit, és ha lehet, akkor Porosenko elnök alá se írja azt.

Remélem, hogy legközelebb a romániai helyzetről is tudunk beszélni, mert az is legalább ilyen fontos. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, Gaal Gergely képviselő úr: „Hittel a Nemzetért - Esterházy János nyomán” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

GAAL GERGELY (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Néhány nappal ezelőtt, szeptember 16-án szombaton végakarátának megfelelően az alsóbodoki Szent Kereszt Felmagasztalása-kápolnában helyezték végső nyugalomra gróf Esterházy János felvidéki magyar mártír politikus hamvait.

Esterházy János 1901-ben született Nyitraúj-lakon. A két világháború közötti Csehszlovákia, később pedig a Hitlerrel szövetséges Szlovákia legkiemelkedőbb magyar politikusa volt. A második világháború alatt a szlovák parlament tagjaként nem szavazta meg a zsidók deportálását utólagosan jóváhagyó törvényt, a háború végén pedig a nácik által üldözött zsidókat és más személyeket mentett. A világháború után a szlovák kormány mint háborús bűnöst kiadta a Szovjetunióknak, ahol kényszermunkára ítélték, és egy szibériai táborba hurcolták. Esterházy Jánost távollétében egy szlovák bíróság 1947-ben halálra ítélte, majd 1949-ben a szovjetek kiadták a csehszlovák hatóságoknak. Elnöki kegye-

lemben részesült, és életfogytiglani szabadságvesztést kapott, amelyet később egy általános amnesztia során 25 éves börtönbüntetésre módosítottak. Esterházy János 1957. március 8-án a morvaországi Mírov börtönében halt meg.

A keresztény hitét mélyen megélt Esterházy János máig kiemelkedő példajaként áll előttünk a szülőföld iránti szeretetnek, a rászoruló embertársak megsegítésének. A XX. század tömeggyilkos, nemzeti és nemzetközi szocialista diktatúrái üldözték, mert minden körülmények között ragaszkodott a krisztusi értékekhez, az európai civilizáció keresztény gyökereihez. Élete során a ma visegrádnak nevezett országok mindegyikéhez szoros szálakkal kötődött.

A mindezek ellenére Csehországban és Szlovákiában máig nem rehabilitált mártír politikus halálának 60. évfordulója alkalmából idén zajlott megemlékezések közül kiemelkedik az elmúlt hétvége, hiszen hamvai végre hazakerültek szülőföldjére, a Felvidékre. A múlt szombaton Alsóbodokon jeles közéleti és politikai résztvevőkkel zajlott szertartáson a szentmise főcelebránsai között a krakkói érsek, valamint a magyar és a szlovák tábori püspök is jelen volt. A megemlékezésen beszédet mondott František Lizna cseh szerzetes is, aki tanúságot tett a rákos betegségéből Esterházy János égi közbenjárására történt gyógyulásáról is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Esterházy János egy helyen így fogalmaz: „Csak az a nemzet érdemes jobb sorsra és örök életre, amely meg tudja becsülni nagyjait, és amelynek mindig szem előtt lebeg azok példát adó munkássága.” Ma már bizonyossággal tudjuk, hogy ő maga is történelmünk nagyjai közé tartozik, akinek emlékét és szellemi örökségét ápolnunk kell. Életműve tisztelgetet ébreszt bennünk, és tettekre kell hogy sarkalljon minket.

A tettek jegyében tartotta ünnepélyes megnyitóját szintén a múlt héten a felvidéki Martoson az Esterházy Akadémia, amely a Bethlen Gábor Alap támogatásával tehetséges felvidéki fiatalok, egyetemisták felkarolásával és képzésével foglalkozik, hogy kinevelje azokat a közéleti vezetőket, politikusokat és újságírókat, akik kellő szakmai színvonalon és Esterházy János szellemiségében szolgálhatják majd a felvidéki magyarságot.

Esterházy példája, a múlt heti akadémiaindítás és az újratemetés arra is rávilágít, hogy a külhoni magyar közösségeink megőrzése, érdekeinek védelme mindig elszántságot és tetteket igényel. Az elmúlt hetekben az ukrán oktatási törvény és a marosvásárhelyi iskola ügyében mérföldkő volt a magyar külügy rendkívül határozott kiállása. A magyar kormány reakciói egy, a szomszédokkal jó viszonyra törekvő, ám a kényes kérdések elől sem megfutamodó, erősödő, a régióban egyre fontosabb gazdasági és kulturális szerepet betöltő, egészséges önbecsülését visszanyerő Magyarország képét mutatják, amiből az is kiviláglik, hogy végre meghaladtuk a „merjünk kicsik lenni” korszakát.

Tisztelt Ház! Esterházy János hite, kitartása, bátorsága és lelkiülete nemcsak a felvidéki, hanem az egész magyarság előtt példaként áll. Nevének az őt

megillető történelmi helyre kell kerülnie. Ezt segítheti majd, ha megvalósul boldoggá avatása, igazán megnyugtató pedig politikai rehabilitálása kell hogy legyen.

(9.30)

Az elveihez minden körülmények között ragaszkodó Esterházy Jánosra emlékezve kérem, engedjék meg, hogy mondandómat egy kis történelmi ugrással a magyar szabadságért való küzdelem nagy alakjának, a mai napon éppen 215. esztendővel ezelőtt született Kossuth Lajos gondolataival zárjam: „Kell, hogy oly emberek is legyenek, kik az elvet, mely életük vezérszavaként volt, nem adják fel semmi áron. Elvűségük néha termő maggá lehet a jövő földjében. Néha poraikból kel ki, mi életükből ki nem kelhetett.” Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szintén a kormány nevében Potápi Árpád államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy képviselő úr tegnapi eskütétele után ezúton is kívánjak sok sikert és jó munkát.

A napirend előtti hozzászólásához szeretném elmondani, mint ahogy ön is említette, múlt szombaton a felvidéki magyar közösség történetének egyik legkiemelkedőbb eseményére került sor Alsóbodokon. Esterházy János hamvai több ezer résztvevő kíséretében tértek haza, leltek végső nyughelyet a Szent Kereszt Felmagasztalása-kápolnában. Bízunk abban, hogy ez az esemény is hozzájárul ahhoz, hogy Esterházy János végre elfoglalhassa méltó helyét a magyar nemzet emlékezetében, és több évtizedes, igazságtalan megbélyegzés után a cseh és a szlovák hatóságok részéről is megvalósuljon rehabilitációja, majd boldoggá avatása. 1947-ben, amikor a csehszlovák bíróság elítélte, akkor valaki megkérdezte a bírót, már a peren és az üléstermen kívül, hogy végül is miért kellett elítélnie Esterházy Jánost, a bíró csak ennyit válaszolt: mert magyar.

Szellemi örökségének megőrzése érdekében támogatjuk az Esterházy Akadémia működését, amely szintén a múlt héten nyitotta meg kapuit, falai között elsősorban a felvidéki magyar fiatalok nemcsak közösségük múltját és jelenét ismerhetik meg, de azt is, hogy miképpen tudnak Esterházy útján járva ők is cselekedni az egész magyar nemzetért. A magyar kormány kiemelten fontosnak tartja, hogy olyan példaképeket állítson a magyarság elé, akiknek a tettei a XXI. század kihívásai közepette is irányt tudnak mutatni.

Az emlékek sorát a nemzetpolitikai államtitkárság 2016-ban a Márton Áron-emlékévvél kezdte meg, idén pedig folytatta tovább a Szent László-évvél. Mindkét év koordinálásának egy fő motorja,

alakja éppen a képviselő úr volt. A tavalyi év egyik legkiemelkedőbb eseménye minden kétséget kizáróan az volt, amikor halálának évfordulóján több ezer résztvevő kíséretében Márton Áron földi maradványait a gyulafehérvári székesegyház kápolnájában, megszentelt kőszarkofágban helyezték el. Felemelő érzés, hogy immáron a külhoni magyarság mindkét nagy órállója saját közösségében, méltó helyszínen nyugodhat.

A nemzetpolitikai államtitkárság az idén, mint ahogy mondtam, Szent László emléke előtt is tisztelget, hiszen a lovag király ma is utat mutat számunkra a nemzetünkért, keresztény gyökereinkért vívott harcban. Ha nem történelmietlen a jelent visszavetíteni a múltba, mondhatjuk azt, hogy a mai V4-ek számára az akkori, XI. századi Európának egyik legkiemelkedőbb alakja volt. Az emlékevek program-elemeinek kiemelt célja az volt, hogy magyar történelmünk nagy alakjai követendő példaként szolgálhassanak a Kárpát-medence fiataljai számára is.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Esterházy János ma is azt üzeni nekünk, hogy szerzett jogainkhoz minden körülmények között ragaszkodjunk. Most, amikor igazságszolgáltatás címén ellehetetlenítik egy magyar iskola működését Marosvásárhelyen, ahogy az előbbi felszólalásból és válaszból hallhattuk, és mindannyian tudjuk, azt gondolom, mindnyájunknak ki kell állnunk e mellett az iskola mellett, mert minden egyes visszalépés a következő végvár elvesztését is jelenti. Az erdélyi magyar tan nyelvű iskolák országos tanévnyitójára Brassóban került sor két héttel ezelőtt, Balog miniszter úr részvételével, illetve ünnepi beszédével. Nem volt olyan felszólaló Brassóban, aki ne állt volna ki a marosvásárhelyi iskola mellett. Tudjuk nagyon jól, hogy nagyon keményen fellépett a katolikus egyház, a gyulafehérvári főegyházmegye is.

Ugyanígy kiállunk minden ukrainai magyar iskola mellett. Nem igaz az, hogy a magyar kormány az elmúlt időszakban ne tett volna semmit, hiszen nem volt olyan nemzetközi fórum, illetve kétoldalú tárgyalás, amikor ne tettük volna szóvá a készülő oktatásitörvény-módosítást. Minden egyes magyar iskola mellett ott állunk, minden egyes magyar embert támogatunk, ha bármilyen sérelem éri őt a világ bármely területén.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselője, Staudt Gábor képviselő úr: „Tegyük különbséget a közérdek és a Fidesz érdeke között!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. A mai napon szavazhat az Országgyűlés arról a jobbikos javaslatról, amely 12 évre emelné a korrupciós bűncselekmények elévülési idejét, jóllehet csak felmenő rendszerben. Ez reflektál arra a Vágó Gábor volt képviselőtársunk által benyújtott népszavazási kezdeményezésre, amellyel kapcsolatosan

Gulyás Gergely képviselőtársunk már kijelentette, hogy ezt nagylelkűen a Fidesz-KDNP-többség is támogatná, ha az Országgyűlés elé beterjesztésre kerülne. Úgy tűnik, hogy valóban a Fidesz úgy megrémült a népszavazás lehetőségétől, hogy még ezt a kompromisszumot is kész megkötni.

De ezzel még nem dőlhetünk hátra, hiszen a korrupcióellenes harc csak most kezdődik, és ez csak apró akkord abba az irányba, hogy esetleg olyan törvények születhessenek, amelyek rendet tesznek Magyarországon. Láncki András, a Századvég Alapítvány elnöke óta tudjuk, hogy amit mi korrupciónak nevezünk, nem más, mint a Fidesz legfőbb politikája. Az eseményeket így kell megítélni. Lehet, hogy néha minimális önkorlátozásra hajlandó a Fidesz-KDNP-többség, de gondolhatják, hogy az ügyészség valószínűleg úgysem fog eljárni, és ez a 12 éves határidő is kikerülhető lesz, a bűnök pedig feledésbe merülnek.

Emlékeztetnék rá, hogy a politikai elit Magyarországon a '90-es évek óta nagyjából három-négyszeresét lopta el a teljes jelenlegi államadósságnak. Mondhatom azt is, hogy 80-100 ezer milliárd forint-ról beszélhetünk. Ez elképesztően nagy összeg, még kimondani is. Egyébként nemzetközi kimutatások alapján Magyarország a világon a 12. helyen áll a kilopott vagyonok tekintetében. Olyan országokat előzünk meg, mint Ukrajna, Törökország, Kazahsztán, és nem az egy főre jutó kilopott jövedelmekről beszélünk, hanem abszolút értékben, a teljes volumenre bontva. Ez elborzasztó, hiszen ezek nálunk jóval nagyobb és jóval korruptabb hírben álló országok.

Hogy kik lopták el ezeket a pénzeket, arról csak sejtésünk lehet, de sajnos az elmúlt nyolc évben is azt láthattuk, hogy ezek a folyamatok csak haladnak előre, és felelősöket egyáltalán nem láthatunk. Ennek két oka lehet. Ugye, önök mindig azt mondják, hogy a törvények is jók és a nyomozó hatóságok is jól végzik a feladatukat. Na most, ha ez így lenne, akkor a közpénzlopások nem folytatódhatnának. Viszont folytatódnak, és ebből arra kell következtetni, hogy önök nem mondanak igazat, és sem a törvényeken nem akarnak változtatni, sem az igazságszolgáltatás működését nem szeretnék helyre rakni; úgy, hogy lassan 12 éve - ha a rendszerváltás utáni időszakot nézzük, a 27 évet, lassan 12 éve - Orbán Viktornak hívják a miniszterelnököt.

A nagy probléma, hogy önök már le sem szeretnék mosni, úgy tűnik, a korrupció vádját. Már a Fidesz-szavazók java része is úgy gondolja, hogy korrupciós párt a Fidesz és a Fidesz-KDNP-kormány, csak ők ezt elfogadhatónak találják a biztonság látszatáért cserébe. Nem tudhatjuk, hogy a most már 200 milliárdos offshore biznisznek mi lehetett a hátterében, pedig a program már szüneteltetésre került, ami nem azt jelenti, hogy megszüntették - felhívnam erre a figyelmet. És a végén már olyan konstrukciókkal kínálták ezeket a kötvényeket, amelyek egy teljes család esetében már az emberkereskedőkkel is konkuráltak, versenyképes szintet jelenthettek. Azért ez is elborzasztó, úgy tűnik, hogy csak a szegény migránsok voltak azok, akiket távol szerettek volna tartani.

De az sem bűncselekmény természetesen, ha a vagyonyilatkozatban, ahogy Farkas Sándor képviselő tette, másfél milliárdot elfelejtenek beírni; az csupán feledékenység.

(9.40)

A Jobbiknak milyen javaslatai voltak, amelyeket önök nem támogattak? Például a politikusok hozzátartozói vagyonyilatkozatának a teljes nyilvánosságra hozása; ezt egyébként a Jobbik képviselői már önként megtették. Kötelező vagyonosodási vizsgálat minden ciklus elején és végén; ha a parlamenti képviselőknek nem lenne mitől félni, akkor ezt is be lehetett volna vezetni. És ha valamely vagyontárgynak nincs meg a törvényes fedezete, annak a kötelező elkobzása is meg kellene hogy történjen. Ugyanígy a mentelmi jog eltörlése is egy régi vágya a választópolgároknak. De említhetném azt is, hogy leszavazták a közpénzek elköltéséről szóló szerződések kötelező nyilvánosságát, illetőleg a hűtlen és hanyag kezeléseknak a törvényi újragondolását. De nem szabad elmenni amellett sem, hogy pont tegnap szavazta le az Igazságügyi bizottság azt a javaslatot, amely dupla büntetéssel sújtotta volna a politikusokat, és bizonyos bűncselekmények esetében, mint a lopás, sikkasztás, csalás, hűtlen kezelés és költségvetési csalás, minősítő körülményként került volna bele a büntető törvénykönyvbe a hivatalos személyként vagy közmegegyezés felhasználásával való elkövetés.

Úgyhogy feladat van bőven, a Jobbik továbbra is meg fogja tenni a javaslatait. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon sok mindent felsorolt itt a napirend előtti felszólalásában; azt hiszem, hogy egy vonal mentén nagyon nehéz lenne rá válaszolni. Talán a közérdek szó az, amit értelmezhetnénk ebben az egész történetben. Történtek olyan hivatkozások, amelyek nem a Fidesz részéről hangzottak el, vagy nem teljesen pontosan kerültek felidézésre, ezeket nem taglalnám újból, mert gyakorlatilag az elmondottak tárgyi háttere, statisztikai valósága, gondoljunk csak itt a 80-100 ezer milliárd forintos vagyonokra, amiket nagyon szeretnénk mi is látni, mert nagyon jó lenne, ha valóban itt lenne az országon belül. Tudjuk, hogy 2010-ben amilyen mód nyílt rá, valóban próbáltuk felderíteni azokat a cselekményeket, elindultak azok a hatósági eljárások, és talán a Jobbik elégedetlenségét is kiváltotta, hogy a jogrendszer keretei között ezekkel mire lehet jutni.

Valamennyien tudjuk, hogy ezek a bűncselekmények, ezek a korrupciós ügyek, amelyeknek a kivizsgálása részben még ma is zajlik, nem a Fidesz korszakára tehető. Tehát azzal vádolni a jelenlegi

kormánypartokat, hogy saját magukra szabva a törvényeket, a saját mentelmüket úgymond vagy üzemeiket akarják leplezni - egyértelműen látszik, hogy nem erről van szó. Jogállami keretek között a felderíthető bűncselekményeket a büntetőjog adta, a büntetőeljárás, az uniós normák és mindenféle uniós európai jogi keretek között lehet csak végigvinni. Így lehet jogszabályokat alkotni.

Valamennyien emlékszünk arra, hogy az előző parlamenti ciklusban a Btk. megújításra került, szigorításra került, lényegében elmentünk a falig, amíg az európai jog keretei engedik; akár a Velencei Bizottság, akár az Európa Tanács előtti vitákban amit meg lehetett védeni, azok a szigorítások megtörténtek.

Ami most előttünk van, ez a 12 éves elévülési idő, ebben éppenséggel pontosan azért tudott egymásra találni az ellenzék részéről a Jobbik és a kormánypartok, mert egy politikai hecckampány részévé tettek egy gyakorlatilag marginális kérdést, ami a jogon belül nem egy bevett és általános szabályozás az Unión belül. Nyilvánvaló, hogy Gulyás Gergely úr azért fejezte ki a készségét ennek az ügynek a nagyvonalú kezelésére, mert gyakorlatilag nem engedhetjük meg, hogy ilyen eszközökkel fedjék el vagy éppenséggel üresítsék ki a népszavazás intézményét, ami sokkal komolyabb ügyekre jött létre. Nagyon örülök neki, hogy a mai napon ennek az ügynek a végére pontot tudunk tenni.

Képviselő úr említett olyan ügyeket is, mint a letelepedési kötvény. Csak azért nem akarom megvédeni magát az intézményt, tudjuk, hogy abban a gazdasági helyzetben, mikor bevezettük, az országunk égetően szüksége volt megfelelő kamatozású devizaforrásokra, hiszen 2010-ben a korábbi felvett IMF-, illetve uniós hitelt vissza kellett fizetnünk a Bajnai-kormány áldásos tevékenységét követően, és a piacokról drágábban lehetett csak bevonni ennek a fedezetére forrásokat. A letelepedési kötvénnyel kapcsolatban megjegyezném azt is, hogy az Unió legtöbb tagállamában él ez az intézmény, tehát nem egy kivételes és nem a mi kormányunk által kitalált, favorizált formáról van szó, hanem ugyanarra a mintára működő intézmény, ami - mondom - abban az időszakban nagy segítséget nyújtott.

A vagyonyilatkozatra vonatkozó javaslatai is elhangzottak a Jobbiknak. Többször tárgyaltunk erről a parlamentben, mindannyiszor felsoroltuk azokat az összehasonlító példákat, amelyekből kiderült, hogy a magyar szabályozás Európában a legszigorúbbak közé tartozik. Gyakorlatilag a személyiségi jog határáig elmenve mind a családok, mind pedig a politikusok vagyoni helyzetéről tájékoztatást ad. Nem is tudtak olyan példát mondani, hogy valamelyik országban ennél szigorúbb szabályozás lenne, vagy ami gyakorlatilag ennyire nyilvánossá tenné a saját adatait a politikusoknak.

A mentelmi jogról valamennyien tudjuk, akik tanulunk jogtörténetet, hogy ez egy olyan vívmány, ami gyakorlatilag az ellenzéki képviselők védelmét szolgálja éppenséggel a végrehajtó hatalommal szemben. Vagy itt, amikor... *(Dr. Vas Imre közbe-*

szólása.) Lehet. Bocsánat, képviselő úr. Tehát gyakorlatilag egy olyan jogállami vívmány, aminek a feladása szintén nemzetközi tiltakozást vonna maga után.

A politikus dupla büntetéséről szólva pedig megint csak egyetemi tanulmányainkra tudunk hivatkozni, hogy azt nagyon meg kell indokolni, amikor mondjuk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, a büntetőjog keretein belül kivételesen valakit kiveszünk a büntetési tétel alól és súlyos büntetéssel sújtjuk. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselője, Nyitrai Zsolt képviselő úr: „Polgárörök a magyar családok védelmében” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Napirend előtti felszólalásomban a magyar polgárőrökről és az őket tömörítő Országos Polgárőr Szövetségről kívánok szólni. Ma hazánkban, Magyarországon több mint 60 ezer honfitársunk szolgál polgárörként. Ők azok, akik önkéntesen, szabadidejük terhére őrzik, vigyázzák a falvakban és a városokban élő családok biztonságát. Köszönet illeti ezért őket.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országos Polgárőr Szövetség elnöke fogalmazott úgy a közelmúltban, hogy a polgárőrség aranykorát éli. Ez igaz, hiszen 2010 óta több olyan döntés született, amely megerősítette a polgárőröket. 2012-ben lépett hatályba a polgárőrségről szóló törvény, a köztisztviselők minősítés pedig megfelelő rangot ad az irányító tevékenységhez. Soha ekkora költségvetési támogatást nem kapott az Országos Polgárőr Szövetség, nem is beszélve az infrastrukturális segítségről és támogatásról, gondolok itt ruházatra, felszerelésre, illetve gépjárművekre.

Tisztelt Országgyűlés! Nézzünk meg néhány érdekes adatot a polgárőrségről. Jelenleg 2074 polgárőr-egyesület működik, 61 ezer taggal. Csak a tavalyi évben 5 ezerrel nőtt a polgárörök száma. Előremutató, hogy 2015-től lehetőség van ifjú polgárörök belépésére is. Ma már 1100 14-18 éves tagja van a szervezetnek. A polgárörök 2016-ban 9 millió munkaórát, szolgálati órát teljesítettek, egy polgárőr 150-160-at évente. Köszönet érte.

Meg kell köszönnünk a polgáröröknek azt is, hogy részt vesznek az illegális migrációval kapcsolatos határvédelemben, együttműködve a rendőrséggel és a honvédséggel. Megalakult a polgárőrség határvédelmi tagozata 55 egyesülettel és 1200 polgárőrrel. Magyarország határait minden körülmények között meg kell védenünk, ebben feladat hárul a polgárörökre is. A polgárörök nagyon büszkék a lovas tagozatra, amely 800 lóval és 900 lovassal a külterületek ellenőrzésében és az országhatár védelmében vesz részt. Összességében elmondhatjuk, hogy a rendszerváltoztatás óta nem volt ilyen kiegyensúlyozott a

közbiztonság, mint napjainkban. Magyarország, azt is lehet mondani, hogy a béke szigete, és ez múlik a polgárörökön is.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy köszönetet mondjak a Belügyminisztériumnak és személy szerint Pintér Sándor miniszter úrnak, illetve államtitkár úrnak, mert tudom, hogy szívükön viselik a polgárőrség és a polgárörök sorsát. Arra kérem a kormányt, hogy tekintsünk stratégiai partnerként az Országos Polgárőr Szövetségre, a polgárörökre, és kérem a kormánytól azt is, hogy kössön egy stratégiai együttműködési megállapodást az Országos Polgárőr Szövetséggel, hiszen a célok közösek: az ország polgárainak védelme.

(9.50)

Engedjék meg, hogy még egyszer köszönetet mondjak több mint 60 ezer polgárörnek, hogy őrzik, vigyázzák a magyar családok biztonságát. Köszönetet szeretnék mondani a polgárörök családtagjainak is, hozzátartozóinak, hogy elengedik őket szabadidejükben, hogy vigyázzanak településeinkre. Eredményes munkát kívánok az elkövetkezendő időszakban is a polgárőrségnek, a polgáröröknek. Azt kívánom, hogy törekvéseiket koronázza siker. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ma Európában és az egész világon a rend, a biztonság a legfontosabb közösségi érték, amely meghatározza mindennapjainkat, meghatározza boldogulásunk feltételeit is. Ma az elmúlt több mint hét és fél év erőfeszítéseinek megfelelően és annak eredményeként azt mondhatjuk, hogy Magyarország Európában és a világon is az egyik legbiztonságosabb ország, hiszen az Egyesült Királyság külügyminisztériuma által nemrégiben publikált adatok alapján Magyarország a világon a kilencedik legbiztonságosabb ország. Úgy gondolom, ez önmagáért beszél, és ebben kiemelkedő szerepe van az állami rendvédelmi szervezeteknek, a rendőrségnek, a szolgálatoknak, a honvédségnek és a polgárőrségnek is.

Ha visszatekintünk az elmúlt hét és fél évre, és visszagondolunk arra, hogy milyen állapotban vettük át az országot, 2010-ben a nemzeti együttműködés kormánya nemzeti ügyként határozta meg a rend helyreállítását, az állampolgárok biztonságérzetének javítását, és meghatároztuk azokat a kereteket is és azokat az eszközöket is, amelyekkel ezt a célt el akartuk érni: megerősítettük a rendőrséget több mint 4 ezer fővel, akkor szigorú törvényeket fogadtunk el, a rendőrséget eszközállományában, anyagi feltételrendszerében is megerősítettük, új életpályatörvényt

fogadtunk el 2015-ben, de a polgárőrségről is, úgy, ahogy a képviselő úr mondta, 2011-ben új törvényt fogadtunk el, amely eredményesebb működést, hatékonyabb működést tesz lehetővé a szervezet számára.

Mára oda jutottunk, hogy Magyarország ebben a helyzetben, amikor is a déli határokat is meg kell védeni, hiszen a rendőrségnek, a rendvédelmi szerveknek és a honvédségnek kettős feladata van - egyrészt az ország biztonságának szavatolása, másrészt pedig a határok, a déli határok védelme, az Európai Unió határainak, a schengeni határok védelme -, ennek a kettős feladatnak a végrehajtásában a polgárőrség nagy segítséget nyújt a rendőrségnek. Ezért a segítségért én köszönetet mondok, köszönetet mondok minden polgárőrnek, hiszen úgy, ahogy a képviselő úr elmondta, a saját szabadidejük terhére, a családjuk rovására, ha lehet így fogalmazni, vagy a családjuk egyetértésével és támogatásával vesznek részt ebben a nagyon fontos tevékenységben, amiért én ismételen köszönetet mondok, hiszen nagyon fontos a bűnmegelőzés tekintetében az ő tevékenységük.

Hadd mondjak két számot! Azt tudom mondani, hogy 50 százalékkal csökkent, tehát a felére csökkent a közterületi bűncselekmények száma, és a lakosság szubjektív biztonságérzetét leginkább veszélyeztető kiemelt bűncselekmények száma 2010 és 2016 között 46,7 százalékkal csökkent. A felmérésben részt vevő válaszadók több mint 65 százaléka arról számolt be 2013-ban, hogy biztonságban érzi magát sötétedés után, addig 2016-ban ez az arány 76 százalékra nőtt, ez azóta tovább nőtt. Magyarország sokat tesz azért, hogy ez a biztonság fennmaradjon, különös tekintettel a jelenlegi veszélyekre, amelyek az illegális migrációhoz kötődnek.

Egyébként arról is szeretnék tájékoztatást adni a tisztelt Háznak, hogy a polgárőrségről szóló új törvény alapján az Országos Rendőr-főkapitányság együttműködési megállapodást kötött a polgárőrséggel, ezt megújítottuk, és a legutóbbi megállapodásban különösen a közterületi jelenlét fokozását kértük a polgárőrségtől, aminek eleget is tett, különös tekintettel az illegális migráció okozta feladatokra, amelyek a rendőrséget és a honvédséget terhelik. Az Országos Polgárőr Szövetség meghirdette a „300x100 Biztonság” elnevezésű programot, ami azt jelenti, hogy 300 településen 100 százalékos közbiztonságot céloztak meg, így ezeken a településeken még tovább nő a lakosság szubjektív biztonságérzete. A helyi polgárőrök rendszeresen végeznek a déli határszakasz védelmét támogató tevékenységet, határvédelmi polgárőrtagozat alakult ez év január 20-án Mórahalom székhellyel. Azt tapasztaljuk, hogy a polgárőrség, amely egyébként évek óta kiemelt, több mint 1 milliárd 50 millió forintos évi támogatásban részesül a kormány javaslatára a költségvetésből, eredményesen és együttműködve látja el tevékenységét.

Úgy gondolom, a kormány készen áll arra, hogy az új együttműködési formákat megtaláljuk a polgárőrséggel, hogy még hatékonyabban tudjuk szolgálni Magyarországot és a magyar emberek biztonságát. Köszönet illeti az Országos Polgárőr Szövetséget

és minden magyar polgárőrt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Soron következik a **településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény és a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló 2016. évi CLXXIV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés kivétel eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/17312. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 15 perces időkeretben.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat nem egy új keletű rendelkezés, hiszen egy olyan döntésre utal vissza, amelyet az Országgyűlés már tárgyalt; ez nem más, mint a települési arculati kézikönyvek elkészítése. A mostani törvényjavaslat lényegében határidőket módosít.

Azonban mielőtt a tartalmára kitérnék a törvényjavaslatnak, engedjék meg, hogy néhány alapfelvetést ismertessek önökkel, ami a kormány álláspontja abban a tekintetben, hogy még tavaly ősszel miért kezdett neki ennek a munkának. Mi azt gondoljuk, az, hogy egy generáció milyen épített környezetet hagy maga után, és hogyan bánik az épített környezettel, nagyon sok mindenről tanúbizonyságot ad, és talán azok az intézkedések, azok a konkrét beruházások, amelyeket mi megvalósítottunk - ezeknek számtalan elemét ismerhetik akár a Kossuth téren, akár más budapesti vagy vidéki helyszíneken -, mind-mind azt bizonyítják, hogy a jelenlegi kormányzat az épített örökségre igenis fontos örökségként tekint.

Azonban azt is gondoljuk, hogy az aktuálisan építendő ingatlanok tekintetében vagy a felújítandó ingatlanok tekintetében egy sokkal koherensebb szabályozásra van szükség, ami figyelembe vesz országos irányelveket, és figyelembe vesz helyi adottságokat, figyelembe vesz helyi értékeket, amelyekre koncentrálni kellene. Reményeink szerint ez megoldhatja azt az ellentmondásos helyzetet, amivel az építészet tekintetében találkozunk 1990 óta, hiszen ha valaki járja Magyarországot, a legfinomabb jelző, amit használhatunk, az az, hogy eklektikus az a vizuális környezet, amit sok helyen látni lehet.

Ezért azt a döntést hozta ez a kormányzat, és ahhoz kérte az Országgyűlés felhatalmazását, hogy a teljes építésügyi rendszert szabályozzuk újra, akár a területrendezési szintről beszélünk, akár a települési szintről beszélünk, és próbáljunk meg egy olyan szabályozási környezetet létrehozni, ami garantálja azt, hogy az ezt követően, ebben a szabályrendszerben

létrejövő új ingatlanok valóban megfelelnek valamilyen vizuális koncepciónak, és a minőségi közízléshez leginkább közelebb álló épületeket adja.

A kérdés kiterjesztésekor vita volt arról, hogy a magyarországi mintegy 3200 település esetében érdemes-e olyan kötelezettséget szabni, ami a vizuális környezet rendezéséről szól olyan esetekben, amikor azt látjuk, hogy települések, elsősorban falvak néptelenednek el, válnak üressé, és ahol nem is várható a közeljövőben az, hogy új épületeket fognak építeni. Mi azt gondoljuk, ha egy kormányzat komolyan gondolja azt, hogy a vidék Magyarországra nem mint egy demográfiai és gazdasági háttérországra számít Budapest szempontjából, a főváros szempontjából, akkor igenis érdemes olyan keretrendszereket szabni, amelyek megteremtik annak az alapját, hogy egy közösségben a helyi értékeket figyelembe véve a gazdasági szereplők, az ott élő állampolgárok és a városvezetők hogyan tudnak egy olyan vitát lefolytatni, ami egy minden szereplő által elfogadott koherens képet fog vázolni az adott településnek, és ami egy igazodási pont mindenki számára, aki ott beruházást szeretne.

(10.00)

Amikor elfogadta az Országgyűlés az arculati kézikönyvekről szóló szabályozást, akkor abban szerepelt egy határidő, ami 2017. október 31-e volt, és már akkor is felmerült, talán pont Hegedűsné képviselő asszony vetette fel, hogy a kisebb települések esetében gondot okozhat ennek a finanszírozása, hiszen nincs megfelelő adóbevétel ezeken a településeken. Ezért amennyiben a kormány komolyan gondolja, hogy ezt a feladatot településektől elvárja végrehajtani, akkor annak a forrásoldalát meg kell teremteni.

A forrásoldal tekintetében azt a döntést hozta a kormányzat, hogy a tízezer lakos alatti és a 32 ezer forint egy főre jutó adóbevételt el nem érő települések esetében 1 millió forintos támogatást ad ennek a munkának a végrehajtásához. Ez meg is történt. Augusztusban fogadta el a kormány ezt a rendelkezést és nyitotta meg a forrásokat. A jelenlegi statisztikák alapján, amit az építésügyi helyettes államtitkárság vezet, a magyarországi települések 75-77 százaléka lényegében befejezte vagy befejezi ezt a munkát.

Azonban ott van a fennmaradó huszonegynéhány százalék, ahol a források kései megnyitásából fakadóan van egy pluszidőigény. Ezért ahhoz kéri a kormány az Országgyűlés felhatalmazását, hogy a vonatkozó szabályok határidejét 2017. október 31-e helyett lényegében 2017. december 31-re módosítsa. Tehát adjunk egy plusz, pár hónapos időt ezeknek a településeknek, amelyek rendelkeznek ezekkel a forrásokkal immár, hogy ezt a munkát elvégezzék, illetve ezzel párhuzamosan azokat a helyi építési rendeleteket, amelyek ma jelen pillanatban szabályozzák azt, hogy mit és hogyan lehet építeni az adott településeken, azokat pedig hagyjuk hatályos rendelkezésként egészen addig, ameddig az új rendeletek hatályba nem lépnek. Lényegében ez egy technikai

módosítási időpont kitolását jelenti a korábban elfogadott javaslatnak.

Elnök úr, előljáróban ennyit szerettem volna elmondani. Ha a vitában vannak kérdések, azokra szívesen reagálok. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság a határozati házsabály 62. §-ában meghatározott kivételes eljárásban lefolytatta a T/17312. számon benyújtott, a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény és a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló 2016. évi CLXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottságnak három kérdésben kellett a részletes vita során dönteni. Egyrészt meg kellett vizsgálni, hogy az előterjesztés megfelel-e a határozati házsabály 44. pontjában foglalt követelményeknek. Erre a bizottság álláspontja az volt, hogy megfelel a vonatkozó előírásoknak ez az előterjesztés.

Két módosító indítványról kellett döntenie a bizottságnak. Az egyiket Hegedűs Lorántné képviselőtársunk nyújtotta be, de megmondom őszintén, aki a településkép védelmét szívügyének tartja, az mondjuk, szerintem nem nyújt be ilyen módosító indítványt *(Derültség a Jobbik soraiból.)*, mert a módosító indítvány gyakorlatilag a törvényjavaslat döntő részét elhagyni javasolja. A másik pedig, amit a kormánypárti frakciók kezdeményeztek, a javaslat technikai módosítását indítványozta. Ezt a bizottság elfogadta.

A bizottság 17 igen szavazattal, 10 nem ellenében a tegnapi nap során a részletes vitát lezárta, és összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be az Országgyűlésnek. Mindez a helyi önkormányzatok hatékony és megalapozott településkép-védelme érdekében történt. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényt módosí-

tással gyakorlatilag egy hasznos törvény finomítását, újrarahangolását végezhetjük most el. Ha bárki jár-kelet az országban, ahogy elmondta előttünk államtitkár úr is, számtalan helyen tapasztal olyan anomáliákat, hogy egy településen oda nem illő épületek tömegét, rosszul festett, nyílászárócsere-programmal rosszul ellátott épületek tömegét találhatja. Gyakorlatilag Magyarország utolsó 25-27-30 évében jellemzővé vált, hogy mindenfajta irányítás nélkül tudtak a településeken lakók, a magyar polgárok akár egy felújításba, akár egy új építésű ház építésébe fogni. Számtalan rossz példát tudunk hozni akár külföldről is, de az egyik legekleatásabb példa, bár nem magyarországi, hanem éppen erdélyi: ha mondjuk, a bánffyuhunyadi bekötő, bevezető útszakaszra valaki visszaemlékszik, ha ott lett volna egy településvédelmi terv, akár egy kézikönyv, akkor azokat a fantasztikus indiai épületeket nem lehetett volna felhúzni. Ilyenekre számtalan helyen lenne igény az országban, félő, nálunk is, magyarán ezt nem lenne szabad nekünk megengedni.

A törvény gyakorlatilag minden szempontból a technikai módosításokat tartja szem előtt, tehát itt már egy új javaslattal nem is érdemes foglalkozni. Azt is látni kell, hogy a szakmai szervezetekkel az egyeztetés megtörtént minden soron az elmúlt hónapokban folyamatosan. Éppen azért, hogy figyelembe legyen véve a települések pénzügyi helyzete is, illetve a kistépelülések helyzete, ezért volt szükséges a támogatásuk, hogy ezt az arculati kézikönyvet elkészíthessék. Emellett folyhatott nyugodtan a településképi rendelet megalkotása. Ezt továbbra is előtérbe lehet helyezni, illetőleg ez a leggyorsabban elvégezhető munka a törvényben fogalmazottak szerint.

Az arculati könyvvel kapcsolatosan a hosszabításnak éppen az az értelme, hogy átfogó, mindenki számára elérhető, mindenki számára gyakorlatilag példát mutató arculati kézikönyvek jöhessenek létre. Számtalan olyan projektet lehetett látni az elmúlt években az ország különböző, több tízezer beruházása tekintetében, amikor is egy arculati könyv nemcsak azt tudta meghatározni, hogy egy projektben milyen elemeket, milyen betűtípusokat tudnak használni, hanem még egy kórház építése tekintetében, illetve a felújításhoz is új szabályokat tudott felállítani egyébként a korábbi években az ilyen más típusú arculati kézikönyv megvalósítása, illetve használata.

Az építési hatósági feladatot ellátó államtitkárság részéről, ahogy már mondtam, a folyamatos egyeztetés megtörtént, tehát a szakmai szervezetek minden javaslata megvitatásra került. Ezen túl fontos kérdés, hogy mégis miért kell kitolni egy évvel magának a helyi védelmi rendeletnek az alkalmazási szabályait, és miért nem ez év december 31-ével zárul le ez a folyamat. Számtalan helyen az országban még 2000 előtt készültek el a helyi építési szabályzatok, általános rendezési tervek. Ezeknek legnagyobb része, illetve szinte az összes a jövő évben lejár, ezért is célszerű volt, hogy mind a jogfolytonosság, mind az utolérés szempontjából egymást elérjék ezek a fontos rendeletek. Magyarán ez a mostani módosítás, ami előttünk fekszik, nem szól másról, mint

hogy segítsük a kisebb települések munkáját, segítjük ezt a munkát hatékonyan elvégezni, és Magyarország települései a településképi rombolások utáni időszak végeztével újra visszanyerjék akár falusi, akár kisvárosi jellegüket, és ehhez adjunk meg mindenfajta segítséget. Ezért is kérem, hogy a törvény módosítást mindenki támogassa. A magunk részéről támogatni fogjuk. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bányai Gábor képviselő úr. Most megadom a szót az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A mai napon délben három jogszabályról is fogunk szavazni itt az Országgyűlésben, kettő ebből hatalmas konszenzussal került az Országgyűlés elé, itt a büntető törvénykönyv módosítására utalok, illetve a kárpátaljai magyarság érdekében való döntésünkre. Minden párt egyetértett azzal, hogy erről ma döntés születessen.

A harmadik ez az előterjesztés, ez a törvény módosítás, amely a településképi védelméről szól, látszólag kizárólag.

(10.10)

Ez kivételes eljárásban jött, magyarán nem nyerte el a teljes összfrakció-támogatást, nem nyerte el ezt minden frakció részéről. Kizárólag a kormánypártok gondolják fontosnak, hogy az Országgyűlés ezt ma ebből a szempontból tárgyalja.

Csepreghy Nándor államtitkár úr letette az asztalra azokat az érveket, és kizárólag azokat az érveket, amik arról szólnak, hogy itt egy határidőmódosításról, egy technikai jellegű módosításról van szó, amely a települések érdekében született, elsősorban a kisebb települések érdekében, amelyek nem tudták határidőre teljesíteni a rendeletalkotási kötelezettségüket, esetleg az arculati kézikönyvvel kapcsolatban nem tudták teljesíteni a határidőt. Ő elmondta ezeket az érveket.

Én hadd mondjak más érveket ebben a dologban. És abban, hogy ezt megtegyem, még Vas Imre elsőpró, mindent magával ragadó érvelése sem akadályoz meg, merthogy azt állítom, hogy az elmúlt másfél évben az a többszöri jogszabály-módosítás, amit ebben a témában megejtettek, nem elsősorban a településképi védelméről, nem elsősorban a településeken élők érdekét szolgálja, hanem az önkormányzatok sajátos érdekét, politikai érdekét.

Egyrészt azt azért el kell mondanom mindezekelőtt, már látható volt korábban, hogy ezek a határidők nem teljesíthetőek. Ahogy elmondta, már a 2016. június 13-án elfogadott módosításban egy későbbi határidő szerepelt, a 2017. december 31-ei, amelyet a 2016. évi CLXXIV. törvénnyel korábbra hoztak. Már akkor is látszott, hogy ez irreális lesz. Látszott az, hogy ez a határidő tarthatatlan, és hogy nem fog sike-

rülni minden településnek a követelmények elérése, még erőteljes kormányzati ráhatással sem.

Tehát ebből a szempontból a módosítás logikus lehet, azonban nem lehet elmenni amellett, hogy ugyan nem beszéltek róla, de más pontokat is módosít ez a jogszabály, például hogy lehetőség helyett köteles lesz a polgármester a településkép-védelmi bejelentési eljárás lefolytatására a reklámok és reklámhordozók elhelyezése ügyében, valamint új rendelet megalkotása előtt anélkül is, aminek nyilván feltétele az arculati kézikönyv, módosíthatja a meglévő önkormányzati rendeleteket is. Magyarán, a kormányrendeletben szabályozott és önök által elérni kívánt politikai célt a reklámok és reklámhordozók tekintetében a helyi önkormányzatok, így a polgármesterek most már kötelező jelleggel érvényesíteni fogják.

Csak nézzünk meg tényleg egypár dolgot arról, hogy az Országgyűlés által korábban e témában elfogadott javaslataik, törvényjavaslatok kapcsán mit láthatunk!

Egyrészt nagyon világos volt már korábban, hogy egy olyan gumijogszabályt fogadnak el, egy olyan önkényes jogalkalmazási gyakorlatot indítanak el a reklámok és a reklámhordozók tekintetében, amely, mondjuk úgy, hogy a kormányrendelet szándékainak megfelelően, kizárólag az önöknek megfelelő reklámhordozó kihelyezését teszi lehetővé.

Kirívóan magas bírságtételeket vezettek be, alkalmaznak ebben a kérdésben, 150 ezer forinttól akár 3 millió forintig is terjedhet a bírság. A jogsértés megszüntetése esetén ezek újra és újra alkalmazhatók.

Ez a kormányrendelet a közterületre állapítja meg a feltételeket, illetőleg a közterületről látható magánterületen elhelyezett reklámokra is vonatkozik. Ezeknek a megengedett méretét, a reklámközzététel megengedett technológiáit, módszereit, eszközeit, a reklámhordozók általános formai követelményeit, magát a közigazgatási bírságot, a helyszíni bírság kiszabásának mérlegelési szempontjait, megfizetése módjának részletszabályait is szabályozza, tehát azt lehet mondani, hogy egy totális kormányzati monopólium lesz. A helyi önkormányzati rendelet pedig az illetékességi területén létesíthető reklámhordozók számát, megjelenésük különös formai, műszaki követelményeit szabályozza. Magyarán, az sem zárható ki, hogy egyes településeken ne legyenek ilyen reklámhordozók, vagy kizárólag, mondjuk, a csókosok számára legyen elérhető ilyen reklámhordozó.

Jól látható, és korábban több politikai vitát is kiváltott - gondolok itt például az óriásplakátok korlátozására, illetve a rajtuk megjelenő üzenetek korlátozására vonatkozó jogszabályra -, jól látható, hogy önöknek ezzel politikai céljaik vannak, a politikai verseny korlátozása ennek a célja. Ez nagyon világos, megvizsgálva közvetlenül ezt a módosítást.

Szintén elfelejtettek mondani egy határidőt, amely módosul. Eredetileg 2017. október 1-jei hatálybalépés lett volna a jogszabály kapcsán - ezt 2018. február 15-ére módosítják. Tehát nem 2018. február 1-jére, nem 2018. március 1-jére - miért van

ez? Ez nem egy gyakori helyzet. Nem véletlenül: 2018. február 15-e nagyjából az az időszak - hogyha 2018. április 8-ára tesszük az országgyűlési választást, amiről közkeletű információk vannak -, ami nagyjából az ajánlószelvény-gyűjtés kezdete. Úgy-hogy azt gondolom, akinek még nem lett volna világos, hogy a településkép védelméről szóló jogszabályi környezetet önök miatt módosítgatják folyamatosan, miért toldozgatják-foldozgatják, annak ezt ez a hatálybalépés, ez az időpont szerintem teljesen világossá teszi.

Ugyan az önkormányzatok számára ebben néhány módosítás valóban technikai könnyebbséget okoz, azonban az eredeti céljuk nyilvánvalóan politikai. Ezt a folyamatot eddig sem támogattuk, és ezt a konkrét javaslatot sem fogjuk ezért támogatni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Kereszténydemokrata Néppárt részéről nincsen jelentkező. Akkor megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Én tudom, államtitkár úr, hogy önnek valóban fontos a magyar táj vizuális védelme, a településképeink védelme, illetve jobbítása, a helyi örökségünk védelme, és azt is tudom, hogy azok, akik megalkották, eredetileg megfogalmazták a településkép védelméről szóló törvényt, ez azoknak is fontos volt, és mind a mai napig fontos. Csak az a probléma, hogy ez a törvényjavaslat, illetve az a többszöri törvényt módosítás, amely a településkép-védelmi törvényt módosította, már régen nem erről szól.

Őn azt mondta, hogy ez valójában csak egy technikai határidő-módosítás, ami több lehetőséget ad a településeinknek arra, hogy jól el tudják készíteni ezeket a rendeleteket, illetve a települési arculati kézikönyvet. Messze nem erről van csak szó.

Viszont ezzel kapcsolatban, mivel a TAK és a TVR is felmerült itt a vitában, hadd mondjak el most egy-két tapasztalatot, csak a Ház számára is, mert nagyon tanulságos, hogy az egyébként fontos és jó kezdeményezés, ami előzetesen fontos és jó kezdeményezés lett volna, hogyan siklik ki, amikor a jogszabály alkalmazásához érünk.

Először is, kiderült nagyon sok település számára, már amelyek egyébként értesültek arról, hogy kell csinálni települési arculati kézikönyvet, illetve egy erre vonatkozó rendeletet, hogy nagyon rövid a határidő. Ugyanakkor viszont eléggé költséges, sok előre nem tervezett forrást igényel ennek a két dolognak az elkészítése, valamint alig van Magyarországon olyan szakember, aki ezt felelősséggel fel tudná vállalni. Egy főépítésztársam felmérése alapján ezt úgy kell elképzelni, hogy egy megyében két-három főépítész összesen 250 települést és 9 várost lát el. A települések közül pedig 30-40 településből 3-4 volt az, amelyik egyáltalán képes lett volna saját forrásból finanszírozni a települési arculati kézi-

könyvet, ami a lényegi eleme ennek az egész rendeletalkotási folyamatnak.

Nem beszélve arról, hogy mivel ezeknek a forrása hiányzott nagyon sok településnél, így sokkal rosszabb az arány, mint amit a tisztelt államtitkár úr elmondott, tehát nem igaz az, legalábbis az én saját felmérésem szerint, hogy a települések 70 százaléka ezzel már készen van, pláne nem úgy, hogy minőségi módon állna készen. Tehát mivel a forrás hiányzott, és a mögötte lévő digitálisadat-szolgáltató, a Lechner Tudásközpont is késlekedett azzal, hogy felálljon azzal, ami egyébként szükséges ezen települési arculati kézikönyv elkészítéséhez, ezért a települések nem is tudtak szerződést kötni, mert nem volt mire kötelezettséget vállalniuk.

(10.20)

Szóval, így kezdődtek a problémák, se idő, se pénz, és aztán az derült ki, hogy az egyeztetéskor a lakosság is alig-alig értesül, illetve alig-alig akar részt venni ennek az egyébként nagyon fontos rendeletnek az elkészítésében. És itt kezdett szerintem kibújni a szög a zsákból, hogy valójában miről is van szó ott helyben. Tehát én azt gondolom, hogy akkor, amikor komplett megyék alig értesülnek arról, hogy mit kell csinálni, hogyan kell csinálni, hogy egy külön rendeletet kell arra alkotni, hogy a társadalmi egyeztetés folyamata ezen rendelet megalkotásában hogyan menjen végbe, kik lesznek azok a partnerek, akiket be kell vonni, milyen ütemben kell őket kiértékelni a többi, akkor itt az tételezhető fel, hogy valójában a kormányzat, a végrehajtó hatalom sem akarja ezt igazából erről a részről, tehát a településképi védelméről megfogni, itt teljesen másról van szó, hogy valójában a településképi védelme csak egy alibifunkció ebben az egész törvényben. Mert valójában, valljuk be, erről van szó. Időközben önök vérszemeket kaptak, és egy politikai mézárszéket ácsoltak ebből a törvényből, mert tulajdonképpen erről van szó. És most bebizonyítom önnek, hogy miért gondolom ezt így.

De ehhez előtte egy picit hadd menjek vissza a történetben, csak nagyon röviden összefoglalva, ami az egyszerűsített bejelentési eljárásra vonatkozik az építési törvény változtatásával. Tehát egy Fidesz-közeli vállalkozó, beruházó vagy barát, nevezzük bárhogy, elakad az építési engedélyezési folyamatban, megy a piros telefonon vagy a K-telefonon a jelzés, hogy itt gond van. Erre Rogán miniszter úr, a miniszteri kinevezését alig veszi át, máris széttrökködjön teljes egészében a magyar építésügyet azzal, hogy a 300 négyzetméter alatti épületek esetén nem szükséges hatósági engedélyezés. De önök észreveszik, hogy ez így nem jó, valamennyire vissza kell ezt a dolgot korrigálni, csak ahelyett, hogy a visszakorrigálás abba az irányba menne, hogy tényleg a településképi védelme maradjon, ugyanakkor a felesleges, valóban túlbujrázott adminisztráció meg csökkenjen, ezzel szemben az adminisztráció megsokszorozódik.

Tehát aki egyszerűsített bejelentési eljárás alapján akar építkezni ma Magyarországon, annak észre kellett vennie, hogy a szakági tervezők tömegét kell bevonni, valójában a költségek a sokszorosára növekedtek, nem beszélve arról, hogy az építésszervezők felelőssége is igen-igen megnövekedett.

És ekkor jön a településképi-védelmi törvény, ami ezt a helyzetet próbálná valamilyen módon rendezni, úgy, hogy a települési önkormányzatok, illetve a polgármesterek kezébe ad egy nagyon komoly jogosítványt. Csak önök éppen azért, mert a valódi cél egy politikai leszámolás, a polgármesterek, illetve az önkormányzatok kezébe egy olyan jogosítványt tesznek, amivel ők nem tudnak élni igazából, illetve nem arra a célra szolgálna, amire azt eredetileg szánták volna.

Amiről most beszélek, ezt az egész vonulatot ez a beismerő vallomás koronázza meg, ami most előttünk van. Miért? Mert valójában arról szól - itt körülbelül el is hangzott az egyik képviselőtársam előadásában -, hogy már meglévő rendelettípusokat, de valójában egy új rendeletcsomagban fogadhatunk el az önkormányzatok, azáltal, hogy egy határidőmódosítás bekövetkezik, tehát hogy október 1-jéig a reklámokra vonatkozóan és a településképi bejelentési eljárásra vonatkozóan - tehát csak erre a két dologra vonatkozóan - alkothatnak rendeletet, sőt kötelező rendeletet alkotni. Itt már valójában úgy általában településképi kötelezésről az örökségvédelem tekintetében abszolút nem beszélhetünk, csak a reklámokról.

Tehát lesz egy olyan rendeletcsomag, amely a reklámról szól, valamint a polgármester pallosjogáról - most leegyszerűsíttem a történetet -, és egyébként pedig megengedik a településeknek, hogy december 31-éig a TAK-ot meg a tvr.-t megalkossák. Csak van egy másik paragrafus is, amit Vas Imre képviselőtársunk nem tudott befogadni, hogy én ezt miért javaslom törlésre, ami arról szólna, hogy abban a nem várt helyzetben, hogyha december 31-én sincs településképi-védelmi rendelete egy önkormányzatnak, akkor maradhat ez az előbbi rendeletcsomag, amiről beszélek, tehát a reklámokra vonatkozóan, valamint a polgármester pallosjogára vonatkozóan - most a pallosjog alatt azt tessék érteni, hogy a településképi bejelentési eljárás kapcsán neki vitán felül vannak megkérdőjelezhetetlen jogosítványai -, akkor ez a kis csomag 2018. december 31-éig maradhat.

Tehát ki beszél itt már örökségvédelemről? Senki. Tulajdonképpen önök azt a lehetőséget teszik a polgármesterek, az önkormányzatok asztalára, nyugodtan elfelejthetik a TAK-ot, mert semmi hátránya ebből nem fog származni, hiszen maga a törvény felhatalmazást ad arra, hogy ezt nem kell megalkotni 2018. december 31-éig. Akkor pedig, azt gondolom, hogy igazából ezt semeddig nem kell megalkotni. És itt, íme, a beismerő vallomás: abszolút nem számít az örökségvédelem, csak a reklámhordozók, illetve azon reklámhordozók bizonyos tulajdonosa számít önöknek.

Itt van, íme, előttünk a politikai mézárszék, ami alibifunkciónak használta az örökségvédelmet.

Nem beszélve arról - még egy mondat erejéig ezt kiegészítem -, hogy ezt még az is alátámasztja, hogy az, amit eredetileg, és ami az egyik legnagyobb probléma volt a TAK és a tvr. megalkotásánál, a helyi építési szabályzatokból ki kellett volna venni, azokat az elemeket, amelyek az örökségvédelemre, helyi védelemre vonatkoznak meg a településkép- védelemre általában vonatkoznak, tehát nemcsak egy TAK-ot meg egy rendeletet kellett volna megalkotni, de még a helyi építési szabályzatokat is módosítani kellett volna, erre is önök felmentést adnak 2018. december 31-éig.

Tehát igen, minden maradhat úgy, ahogy volt, semminek nem kell megváltoznia, csak a politikai leszámolásban az összes polgármesternek részt kell vennie. Na, ezért nem fogjuk mi támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezér-szónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdem, hogy független képviselő kíván-e hozzászólni. *(Szabó Szabolcs nemet int.)* Jelzi, hogy nem. Kétperces felszólalásokra nem jelentkezett senki.

Egyéb felszólalási lehetőség is van. *(Jelzésre:)* Megadom a szót először soron kívül... Vagy a végén kíván reagálni, államtitkár úr? *(Csepreghy Nándor: Most, erre.)* Államtitkár úré a szó soron kívül.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is, engedjék meg, hogy annyiban korrigáljam magam, hibásan mondtam az október 31-et: szeptember 30. Tehát elnézést, ott egy hónapot elcsúsztam az eredeti hatálybalépéssel. Ezt a jegyzőkönyv kedvéért szeretném korrigálni.

Köszönöm szépen a Fidesz támogató hozzászólását.

Varga képviselő úrnak szeretném azt megemlíteni, hogy a kormányzat csak olyan érveket tud itt az Országgyűlésben is felsorakoztatni, ami a döntés mögött meghúzódik. És ez akkor is így van, hogyha már, úgy látszik, a politikai kampány hevében az ellenzék mást szeretne a saját forgatókönyve szerint belelátni ebbe a módosításba.

Azt mindenképpen - és ez Hegedűs képviselő asszony hozzászólására is vonatkozik - fontosnak tartom elmondani, hogy egy olyan szabályról beszélünk, ami tartalmilag már elfogadásra került az Országgyűlésben, és amely szabályhoz a módosító javaslatok lényegében időpontbeli változásokkal nyúlnak hozzá. Tehát tartalmilag ahhoz a szabályozáshoz ezzel a módosító javaslattal, ami az eredeti elfogadása, nem nyúl hozzá az Országgyűlés. Tehát azok az érvek, amiket önök felsorakoztatnak, olyan érvek, amelyek a törvény eredeti vitájában már lényegében vagy nem állták meg a helyüket, vagy nem kerültek elfogadásra.

Varga képviselő úr mondandójából nekem nem teljesen világos az, hogy miért jelent problémát egy

országgyűlési képviselő számára, hogy a területrendezési szint, az országos szint és a helyi közigazgatási szint szabályozásában koherencia valósul meg.

(10.30)

Szerintem ez kell hogy legyen az örökségvédelem célja. Nincs igaza képviselő úrnak abban a kérdésben sem, hogy folyamatosan ugyanazt a szabályozást módosítja az Országgyűlés. Elindítottunk egy olyan törvénymódosítási csomagot 2015 végén, amely az építésügy teljes egészét érinti, egyrészt épített örökség védelme, másrészt új építési szabályok egyszerűbbé tétele, harmadrészt pedig ennek a generációnak az épített, majd jövőbeli örökségének a szabályozásáról szól. Ezt mindenki tudta már akkor is, ha most az Országgyűlésben számtalan alkalommal elhangzik, hogy ez nem egy törvénymódosítást fog jelenteni. Ez egy olyan munka lesz, amit adott esetben évek hosszában kell a Magyar Országgyűlésnek megtárgyalnia, illetve a magyar kormányznak kezdeményezőként ebben részt vennie.

Abban sem látok problémát, hogy a helyi döntéshozók szerepe megerősödik ebben a kérdésben. Valóban, a polgármesterek kapnak egy jogosítványt, és itt nem értek egyet képviselő asszonnyal a tekintetben, hogy nem rendelkeznek ehhez szükséges kapacitással. Bízunk abban, hogy a helyi választópolgárok olyan embereket ültetnek polgármesteri székbe és önkormányzati képviselőnek olyanokat választanak meg, akik rendelkeznek azzal a szellemi kapacitással, hogy törvényeket be tudnak tartani és törvényeket tudnak értelmezni.

A képviselő asszony hozzászólásához annyit fűznék hozzá, hogy egyrészt tetszett hiányolni a nyilvánosságát. Azt gondolom, hogy minden városvezetőnek kötelessége a Magyar Közlönyt rendszeresen forgatni, vagy ha nem is neki személy szerint, akkor a jegyzőjének, illetve az önkormányzat hivatali alkalmazottainak. Minden olyan szabály, amely az ő kötelezettségüket meghatározza, ezekben nagyon világosan le van írva. Tehát nem értelmezhető az, hogy valaki a munkaköri kötelezettségéből fakadó teendőknél nem tesz eleget.

A másik kérdés, amit tetszett hiányolni, az a fórumok hiánya. Csak az általam vezetett helyettes államtitkárság kollégái helyettes államtitkár úr vezetésével, illetve a megyei kormányhivatalokban lévő főépítészekkel együtt 80 fórumot tartottak az ország különböző részein. Magyarország összes településének polgármesterét és jegyzőjét kerestük meg levélben a különböző rájuk vonatkozó kötelezettségekkel kapcsolatban, hogy milyen feladatokkal kell szembenéznük a települési arculati kézikönyvek elkészítése kapcsán. Most az, hogy a lakáscélú ingatlanok engedélyezési eljárása helyett a bejelentési kérdést felhossa, az azért is téves, mert az ön is tudja, hiszen ha valaki a Jobbik frakcióban építésügyi kérdésekben kompetens, az talán pont ön, képviselő asszony, hogy ez csak saját lakás célra építendő vagy felújítandó, vagy kiegészítendő ingatlanok esetében ér-

telmezhető. Tehát az, amit ön feltételez, hogy ha egy építési vállalkozónak valami nem tetszik a szabályozásban, akkor ezt az eljárást alkalmazza, az nem lehetséges, mert kizárt törvényileg, hogy ezt tudja használni.

A másik kérdés, ami felmerült mindkét ellenzéki hozzászóló esetében, hogy ez a módosítás nem szolgál más célt, mint politikai célokat. De ha jól értem például Varga képviselő úr felvetését a február 15-ei dátummal kapcsolatban, hozzátenném, hogy ma egy ennél szigorúbb dátum van napirenden. A mai szabályozás, amely ma még hatályos és hatályos is marad, ha az Országgyűlés ma nem szavazza meg ennek a módosítását, szigorúbb. Ehhez képest az ön által mondott politikai vád, mondjuk így, azért sem lehet igaz, mert ma szigorúbb szabályokat kell betartani. Ha ezt kitoljuk, ha ezt a politikai dimenziót csak a válasz erejéig elfogadom és legitimnek tekintem, akkor ez a kormányzat, mondjuk úgy, nagyobb mozgásteret ad.

Azzal zárnam ezt a kört - és ez az én meggyőződésem, ezt szigorúan kérem a jegyzőkönyv kedvéért rögzíteni, hogy ez az én álláspontom és nem a kormányé -, hogy sem plakát, sem semmilyen más közterületi reklámhordozó sem az épített, sem a környezeti örökséghez nem tesz hozzá. Tehát személy szerint én egy olyan eljárásnak lennék a támogatója, amely ezt a kérdést végérvényesen rendezi a tekintetben, hogy nem hagy lehetőséget ilyenre, de tudomásul kell venni, hogy más egyéb szempontok is figyelembevételre kerültek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kétperces felszólalások következnek; Elsőként Hegedűs Lorántné jegyző asszony, képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár úr, bizonyosan félreértett valamit. Az egyszerűsített bejelentés és a településképi bejelentés, vagyis a két fogalom között csak a „bejelentés” szó a közös metszet. De egyébként mi a köze a kettőnek egymáshoz? Lényegében véve semmi. Az egyik egy építési hatósági eljárást nélkülöző, azt helyettesítő fogalom, a másik pedig egy rendeletalkotásban meglévő jogosítványa a polgármesternek, az önkormányzatnak. Most ebbe nem akarok belemenni, maximum annyi a közös felület, amire szerettem volna utalni, hogy azzal, hogy önök a lovak közé dobták a gyeplőt az egyszerűsített bejelentéssel, a településképi kötelezés egy olyan jogosítvány, ami visszakorrigálja ezt a történetet - ez az egyik.

Viszont arra nem válaszolt nekem, amit a határidő-módosítások kapcsán felvettem. Az egy régi filozófiai tétel, hogy a mennyiségi változások rohamosan csapnak át minőségi változásba. Itt erről van szó. Tehát ha valaminek a határidejét 2018. december 31-ig toljuk ki, ez a 14. § 2/b, az előterjesztés 4. §-a valójában, de az eredeti törvényt 2/b bekezdéssel egészíti ki a 14. §-ban, az azt jelenti, hogy valójában az egész településképi védelmére szóló dolgot nem vesszük komolyan, csak kiragadunk belőle egy

picike kis szeletet, a reklámokat, ami fontos, de azért nem a teljes településképi meghatározó történet. A tekintetben viszont azt mondja ön, hogy milyen lehetőségeket kaptak a polgármesterek és majd ők helyben el tudják dönteni. Kérem tisztelettel, nem; mert ez a kormányrendeletben abszolút szabályozva van, és azt nekik gyakorlatilag kötelezően át kell vezetni a saját rendeletükbe és azt kell alkalmazni. Nincs mérlegelés. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző asszony, képviselő asszony. Két percre Varga László képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Csak hogy egyértelművé tegyem a dolgot: valóban ma egy szigorúbb határidő szabályozza a konkrét kérdést. Itt a 7. § módosítja ezt február 15-re. Én csak azt állítottam és azt mondom, hogy a reklámok és reklámhordozók tekintetében ez a határidő egy olyan határidő, ami még egyébként hatályba lépteti a vonatkozó rendelkezéseket a választási kampányra.

Tehát mivel nyilvánvalóan látszott, hogy a határidők nem teljesíthetőek a településképi védelméről szóló törvény folyamatos módosítgatása kapcsán, ezért itt egy olyan határidőt állapítottak meg, amely pont akkor azért még a hatályba léptetést engedi; nem február 1., nem március 1., hanem február 15. Ezt mondtam tehát. Nyilvánvaló, hogy a jelenlegi határidő egyébként tarthatatlan hatálybalépés, ebben a tekintetben az szigorúbb, de a február 15. egyértelműen köthető a kampányidőszakhoz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, Fidesz.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztázni szeretnék pár kérdést Varga képviselő úr felé. A határidő-módosítás február 15-re ad lehetőséget arra, hogy még ki tudja helyezni az MSZP is a különféle reklámozó helyszínekre a reklámozó felületeket. Tehát könnyítést adunk ezzel, ha nincs elég plakáthely a tisztelt MSZP-nek.

De a települések 50 százaléka elvégzi ezt a rendeletalkotási munkát, tehát higgyük el, ha a Miniszterelnökség ezt felmérte, október 1-jéig a legtöbb település ezt elvégezte és elvégzi. Nagyon fontos tisztáznunk, hogy a települési rendeletet megalkotó önkormányzatok nem vitathatják a reklámhordozó felületen elhelyezett reklámok minőségét és tartalmát. Ezt tisztázzuk! Nem tud beleszólni a polgármester abba, hogy éppen ki hogy akar kit gyalázni majd akár február 15-től vagy a későbbi időpontban a kampányokban.

Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak azt szeretném mondani, hogy idő volt a megalkotásra, 16 óta eltelt egy esztendő. Tehát aki akarta, meg tudta alkotni, ha volt pénze, akkor is, ha nem, akkor is, mert most megkapta a támogatást. Magát a renделе-

tet, magát a kézikönyvet is, miután drágább és nagyobb munka sokaknak, támogattuk, de a települési önkormányzat kapott lehetőséget a kitolására. Az, hogy nem vettek részt a lakosok, a polgárok ezeken a településirendelet-alkotó közösségi fórumokon vagy éppen a közmeghallgatásokon, nem a törvény hibája szerintem.

A harmadik gondolat, hogy politikai mézárszék-akat akarunk-e. Kérem szépen, a helyi építési szabályzatokat nem szüntetjük meg. Azok élnek, a településkép-védelmi rendeletnek az előzővel koherensnek kell lennie. Szerintem itt nem lehet mézárszékéről beszélni, és nem kéne ennyire lenézni a településvezetőinket, mert nem akarnak pallossal járni, nem akarnak beleszólni ilyen dolgokba, amiket ön felvett. És higgyék el, vigyáznak a települések épített örökségére, a polgármesterek többsége biztosan vigyáz rá, vigyázní fog rá. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Felszólalásra nem jelentkezett senki. Ezért megadom a szót két percre Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP.

(10.40)

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Beszélgetünk itt technikai kérdésekről gyakorlatilag, meg arról, hogy mi a hatályba léptetés időpontja, meg milyen időpontokat változtat meg ez a törvény, holott mindannyian tudjuk, hogy miről szolt az eredeti törvény is. Arról szolt, hogy a Fidesznek, Orbán médiagépezetének, Habonynak - mindegy, hogy kinek nevezzük - egyszerűen nem tetszett az a lehetőség, hogy vannak olyan településeken elhelyezhető óriásplakáthelyek, amelyeken nem a kormánynak megfelelő propagandát lehet folytatni. Erről szolt az eredeti törvényjavaslat.

Azt, hogy ezt a Fidesz behozta nagyon-nagyon gyorsan, és nagyon gyorsan átverte, mondjuk úgy, a jogalkotási menetrenden, az szerintem a jogalkotás megcsúfolása a szó klasszikus értelmében, de azt bizonyítja, hogy egyébként amilyen gyorsan behozták, most belátják, hogy abban időpontokat és hatályba léptetéseket nem megfelelően alkottak meg, ezért gyorsan visszahozták a Ház elé, és ugyanolyan gyorsan, ahogyan az eredeti törvényjavaslatot elfogadtatták és keresztülnyomták, úgy most ezt ugyanúgy megteszik ezzel a törvényjavaslattal.

Akkor is elmondta az ellenzék szerintem teljes vertikuma, hogy ez miért nem jó, miért nem helyes, és most ugyanezt, mondjuk úgy, hogy ugyanezt az anyagot masszírozzuk tovább, ez megint csak, ahogy mondtam, a törvényalkotás megcsúfolása. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót felszólalásra Volner János képviselő úrnak, Jobbik.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Immár nem

először hozza be a kormány a közterületi reklámok kérdését az Országgyűlés elé, és eddig gyakorlatilag minden alkalommal, ha az elmúlt évekre visszanezünk, akkor is elmondható, hogy minden alkalommal saját hatalomtechnikai megfontolásai álltak a háttérben. Csak egy rövid történelmi áttekintés arról, hogy mit tettek ezen a téren, s akkor máris kontextusba tudjuk helyezni a kérdést, milyen sunyi módon próbálták a reklámpiacot folyamatosan változtatgatni a saját hatalmi érdekeiknek megfelelően.

Először például az itt kitalált köztéri reklámoknak egy részéről, a villanyoszlopokra szerelt reklámokról kitalálta a kormány, hogy a villanyoszlopokra szerelt reklámok balesetveszélyesek, ezért be kell őket tiltani. Akkor még az a hatalomtechnikai megfontolás állt a háttérben, hogy Orbán Viktor és Simicska Lajos ölelgették egymást, Simicska Lajos tömte pénzzel Orbán Viktort, segítette őt abban, hogy ismét választást tudjon nyerni, és ő lehessen a kormányfő Magyarországon. Ezért aztán a Fidesz kormánygépezete, megerősítve itt a parlamenti képviselőkkel, nemes egyszerűséggel kinyírta a spanyol tulajdonú, ESMA nevű céget annak érdekében, hogy Simicska Lajos cége nagyobb részt kapjon a reklámpiacon, mert akkor ez állt a Fidesz érdekében.

Miután az ESMA értékét lenullázták, és ezeket a közterületi reklámokat már betiltották, azután megjelent Orbán Viktor második számú Mészáros Lőrince, Garancsi István. Tudják, az a derék ember, aki a gázüzlettől, a stadionépítéseken át mindenben gyakorlatilag részt vesz, és mindenben milliárdokat kasszal, kevésbé népszerű, mint Mészáros Lőrinc, mert ott még nyilvánvalóbban kibújik a szög a zsákból, de mégiscsak második számú Mészáros Lőrince a kormányfőnek. S aztán ez a Garancsi István bevásárolja magát ebbe az ESMA nevű reklámcégebe, s miután bevásárolja magát, kiderítette a kormány valamilyen csoda folytán, hogy mégsem olyan veszélyesek ezek a közterületi reklámhordozók, ezért aztán engedélyezni kell őket.

Drága Hölgyeim és Uraim! Ilyen jellegű tulajdonszerzésre a harmadik világ országaiban, isten háta mögötti szégyenletes diktatúrákban van alkalom és van lehetőség. Ezt önök itt, Európa közepén megteszik, 2017-ben is megteszik folyamatosan. Ezért, azt hiszem, hogy egészen nyugodtan szégyellhetik magukat. Továbbmegyek egyébként, mert önök is továbbmentek.

Mi is történt ezen a téren? Először kitalálták azt, miután megtörtént a G-nap, és összeveszett az önök főnöke Simicska Lajossal, hogy akkor most Simicskával haragban kell lenni, az nem esne jól a Fidesznek, ha Simicska - megjegyzem, aki egyébként nem kevés fideszes hátszéllel alakította ki a köztéri reklámokra alapuló médiaportfólióját - esetleg a Fidesz ellen fordulna, ezért aztán elkezdtek betiltani a politikai tartalmú reklámokat. Ezeknek a korlátozására oly módon tettek ráadásul kísérletet, hogy feles parlamenti többséggel fogadtatták el azokat a jogszabályokat, amelyeket az Alaptörvény természetesen kétharmados parlamenti felhatalmazáshoz kötött. Ebben, egyébként pártoktól függetlenül, pártállástól

függetlenül, szimpátiától függetlenül minden alkotmányjogász egyetértett, hogy ez egyértelműen az Alaptörvényt sértő rendelkezés. Áder János pedig, aki elvileg köztársasági elnök, bebizonyította, hogy nem a pártok fölött álló köztársasági elnök, aki függetlenül, a törvények őreként végzi a feladatát, hanem a Fidesz embere továbbra is, aláírta mindenféle különösebb megfontolásra történő visszaküldés és egyéb nélkül ezt a bizonyos plakáttörvényt, és ilyen módon hatályosulhatott a törvény. Most pedig, miután rájöttek, hogy ez még mindig nem lesz elég, mert nem sikerült teljesen kinyírni a politikai tartalmú óriásplakátokat, egy újabb ilyen kis akadályt igyekeznek ezzel a jogszabállyal betenni a küllők közé, hogy ilyen módon is akadályozzák a köztéri óriásplakátok, illetve egyéb reklámhordozók kihelyezését.

Hölgyeim és Uraim! Amit ez a kormány megenged magának Közép-Európában, még egyszer mondom, a harmadik világ szegényteljes diktatúráira jellemző módszer. Ez egy igazi gengsztertempó, amit kormányzati hatalomban ülve fehérgalléros bűnözők irányítanak és segítenek elő az önök segítségével. Szégyelljék érte magukat! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a hozzászólás, felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Csepreghy államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Engedje meg, hogy két részre bontsam a válaszomat. Egyrészt az érdemi ügyek tekintetében szeretnék még Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak annyiban reagálni, hogy nincs abban a tekintetben igaza, hogy ha a települések december 31-ig nem készítik el a kézikönyvüket, akkor nem történik semmi, hiszen akkor belép a kormányhivatali kötelezettség. Tehát akkor lényegében annyi történik, hogy a település, aki nem tesz eleget ennek a kötelezettségének, az átadja ennek a jogát a kormányhivatalnak, akinek záros határidőn belül a megyei főépítéssel együttműködve ezt a kézikönyvet el kell készítenie, és az lép hatályba a település által elkészítendő helyett. Amennyiben ez nem történik meg, akkor ez fog utána következni, tehát nincs a határidő-módosításra lehetőségük.

Az MSZP hozzászólására, amit Legény Zsolt képviselő úr mondott: szeretném képviselő úrnak azt megjegyezni, hogy ha az örökségvédelem és az építésség területén bármiről beszélünk, akkor az MSZP-nek jó csöndben maradnia, mert azt gondolom, hogy 2002-2010 között, csak ha a budapesti helyszíneket említem, amelyért ugyanúgy feleltek, mint ahogy a jelenlegi kormányzat most felel, nézze meg, mit csináltak a Kossuth térről. Konkrétan a nemzet parkolójává züllesztették a nemzet főterét. Nézzék meg, mit csináltak a Várkert Bazárral! Konkrétan Gyurcsány és a maguk exminiszterelnökéhez kapcsolódó befektetési körök akartak plázát csinálni belőlük, és

maguk addig rohasztották azt az épületegyüttest, amelyet konkrétan az utolsó pillanatban a jelenlegi Fidesz-kormány tudott megmenteni 2010 után.

Azt javaslom képviselő úrnak, bár nem vagyok az MSZP tanácsadója, hogy ha egy kicsit többet foglalkoznának az érdemi munkával, adott esetben törvényjavaslatokat olvasnának ahelyett, hogy a miniszterelnöki casting különböző szabályrendszerét olvasgatják, akkor talán lenne idejük arra, amiért a választók önöket ideküldték, hogy a törvényhozás munkájában valóban őket képviseljék. Ha megtalálták már az aktuális miniszterelnök-jelöltjüket, talán annak lesz ideje rendet vágni önök között. *(Bangóné Borbély Ildikó: Reagálni is kellene!)*

A Jobbik esetében, Volner képviselő úr, engedje meg, hogy azt hozzátegyem, hogy sok mindent lehetett látni ennek a Háznak a falai között 1990 óta, az egy ritka alkalom volt, amikor a pénz hiányából vagy talán a pénz szeretetéből fakadóan önök lefeküdtek Simicska Lajos alá. Mivel Magyarországon nincs olyan típusú lobbitorvény, mint mondjuk, más nyugat-európai országokban, ezért Simicska Lajos úgy döntött, hogy konkrétan nem lobbistákat alkalmaz, hanem megvesz magának egy pártot és azt küldi ide az Országgyűlésbe. Ebben a tekintetben, én azt gondolom, rászolgáltak a zsoldjukra. Nem tudom, hogy mennyi pénzt kapnak fizeteskiegészítésként Simicska Lajostól, de azt gondolom, hogy ez a tevékenység, ha nem is hatékony, amit ők végeznek, arra mindenképpen elegendő lehet, hogy a gazdájukat kielégítse. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Miután az összevont vitát lezárattam, jelzem, hogy a határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Most pedig szünetet rendelék el, legkorábban 12 órakor kezdjük munkánkat határozathozatalokkal.

(Szünet: 10.50-12.05)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: dr. Tiba István és Szávay István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. Most napirend szerinti határozatokkal folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek a helyüket elfoglalni, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Soron következik a **jogtipró ukrán oktatási törvény elítéléséről és az ellene való fellépésről** szóló H/17379. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a határozati javaslatot házsabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/17379/2. számon, összegző jelentését pedig H/17379/3. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házsabálytól eltérés szerint a határozathozatal során módosító

javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/17379/2. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 169 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/17379. számú határozati javaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult határozati javaslatot 170 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

Soron következik a **településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény és a településkép védelméről szóló 2016. évi CLXXIV. törvény módosításáról** szóló T/17312. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17312/4. számon, összegző jelentését pedig T/17312/5. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házsabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17312/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 121 igen szavazattal, 49 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17312. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 121 igen szavazattal, 49 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása a korrupciós bűncselekmények elévülési idejének emelése érdekében** szóló T/17383. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot házsabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17383/3. számon, összegző jelentését pedig T/17383/4. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házsabálytól eltérés szerint a határozathozatal során módosító javaslat

fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17383/3. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 169 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17383. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 170 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendeldek el. Köszönöm együttműködésüket. *(Rövid szünet.)*

(12.10)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek a helyüket elfoglalni. Azon képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt nem tudnak részt venni a további munkában itt az ülésteremben, kérem, csendben hagyják el az üléstermet. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos és Czomba Sándor Fidesz-képviselők által benyújtott előterjesztés T/17315. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kósa Lajos úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, öné a szó. Megkérem ismételtén képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő, az illetékekről szóló törvény módosítása szervesen kapcsolódik ahhoz az intézkedéshez, amit a parlament tavasszal hozott meg a nyugdíjas-szövetkezetek létrehozásáról. Akkor és azóta is számtalanszor elmondtuk, rendkívüli mértékben sajnáljuk, hogy az egész ügy mellé nem állt az ellenzék. Sőt, az ellenzékben egyöntetűen mindenki elutasította azt a gondolatot, hogy teremtsük meg a lehetőségét annak, hogy a nyugdíjasok számára, azok számára, akik szeretnének még aktívan valamit csinálni, olyan rugalmas, kizárólag önkéntességen alapuló munkavállalási formát teremtsünk meg, ami vállalható, amihez kedvük van, ami teljes mértékben autonóm, csak a nyugdíjasok saját döntését múlik, hogy hogyan működik.

Ott vettük elő a nyugdíjas-szövetkezeti modellt, nem a semmiből álltunk elő vele, hiszen 2010-től

kezdődően a Fidesz-frakció és jómagam is rengeteg helyen módosítottuk a diákszövetkezetekre vonatkozó joganyagot azért, hogy ez az Unió szemét se piszkálja nagyon. Mert, ugye, mint tudjuk, a lengyel uborka hajlásszögére van jogszabály az Unióban, de furcsa módon szövetkezeti irányelve nincs az Uniónak. Az Unió kizárólag a munka törvénykönyve alapján gondolkodik, amit a foglalkoztatási irányelvek határoznak meg. De a diákszövetkezetek hungarikumként jó példát mutattak arra, hogy teljes mértékben autonóm módon, szabadon hogyan biztosíthatunk lehetőséget a diákoknak és most itt a nyugdíjas-szövetkezet kapcsán a nyugdíjasoknak. A diákszövetkezeti modell sikere önmagáért beszél, a diákok 60 százaléka szövetkezeti tag, 135 ezer diák dolgozik, és tavaly 46 milliárdnál nagyobb árbevételük volt. Ez már gazdasági értelemben is érzékelhető és jelentős.

Ennek a modellnek a sikere vezetett oda, hogy a nyugdíjasok számára is teremtsük meg ezt a lehetőséget. A nyugdíjasok nem valamifajta eltartotti réteg, amelyik csak a saját nyugdíjas létébe bezárva tud gondolkodni az életről. Azt látjuk, hogy a nyugdíjasok óriási lehetőséget és erőforrást jelentenek az országnak, szeretnénk minél tovább lehetőséget adni a nyugdíjasoknak az aktivitásra. Ez volt az az ügy, amit az ellenzék egyértelműen és egyöntetűen elutasított.

Természetesen mindig minden rendszerben lehetnek rosszul működő elemek, és mindenütt vannak gazemberek, akik adott esetben visszaélnék a lehetőségekkel. Tudjuk, például az iskolaszövetkezeti modellben Czeglédy Csaba - aki egyébként Szombathelyen volt az MSZP önkormányzati frakcióvezetője, képviselője, továbbá, mint tudjuk, a párt ügyvédje; az MSZP és a DK közösen támaszkodott rá és bízott benne - ellopta sok ezer diák pénzét. A diákok jelentkeztek is a DiákÉSZ-nél, mert egész egyszerűen azt a modellt működtette Czeglédy úr, amit az MSZP, mint tudjuk, támogatott, hogy mélyen áron alul vállaltatta el a diákszövetkezeteivel a munkát. *(Folyamatos, nagy zaj.)*

Persze, most is védik Czeglédy urat az MSZP-sek, ebben nincsen semmi meglepő, mert a saját ügyvédjük, meg a feketepénzeik vannak Czeglédy úr kezére bízva. *(Herínges Anita: Honnan veszed ezt, Lajos?)* Mindenesetre, függetlenül attól, hogy természetesen ilyen jelenségek lehetnek, azt gondolom, hogy a diákszövetkezeti rendszer önmagában is megmutatta, hogy milyen ereje van. Nagyon remélem, hogy a nyugdíjas-szövetkezeti rendszer hasonlóan sikeres lesz.

(12.20)

Ugyanakkor a parlament, amikor erről gondolkodott, akkor talán a mi figyelmetlenségünk miatt is, de nem módosította az illetékekről szóló törvényt, és az illetékekről szóló törvény már korábban illetékmentessé tette a cégbírósi eljárás kapcsán a korlátozott felelősségű társaságokat, tehát a kft.-ket, az

egyéni cégeket, a közkereseti társaságokat, a betéti társaságokat és a szociális szövetkezeteket, de a nyugdíjas-szövetkezetet nem. És hát milyen az élet? Összejön tíz nyugdíjas, megalakítják a nyugdíjas-szövetkezetet, szeretnének valamit még dolgozni, teljesítik az ezer forintos vagyoni hozzájárulást, bemennek a cégbírósághoz, és azt mondják nekik, hogy nagyon jó, itt a 10 ezer forintról az igazolás, de még 100 ezer forint illetéket kell az eljárás kapcsán fizetni. Na most, hogy ezt az anomáliát megszüntessük, én azt a javaslatot teszem, hogy ezt az illetékfizetési kötelezettséget töröljük el, és arra teszék javaslatot, hogy az eddig egyébként már befizetett illetékeket azoknak a nyugdíjas-szövetkezeteknek, akik ezt teljesítették, most már több mint húszan vannak, fizessük vissza.

Ez egy apró dolog, az állam bevételeit érdemben semmi módon nem befolyásolja, hiszen korábban nem létezett nyugdíjas-szövetkezet, tehát a nem létező nyugdíjas-szövetkezet nem tudott illetéket befizetni. Az a körülbelül húsz nyugdíjas-szövetkezet, aki eddig ezt a befizetést teljesítette, azoknak ezt nyugodtan vissza lehet utalni. Tekintettel arra, hogy maga a konstrukció olyan, hogy a nyugdíjas-szövetkezet a tulajdonosok személyes közreműködése kapcsán tb- és egészségügyihozzájárulás-mentes, a munkát teljesítő nyugdíjasnak csak szja-t kell fizetni, semmi mást, a nyugdíj változatlanul a nyugdíjasoknak folyósítandó. Én azt gondolom, hogy még így is nyilvánvaló, hogy az egész rendszer elindulásával költségvetési többletbevétel keletkezik majd nem jelentős mértékben. Ezt a gesztust javaslom, hogy a parlament tegye meg a nyugdíjas-szövetkezetek számára, és ha egy picit is akarnak a szocialisták a szemmel láthatóan rossz lelkiismeretükön könnyíteni, akkor kérem, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Cseresnyés Péter államtitkárt, hogy a kormány nevében most vagy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Czomba Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. CZOMBA SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A legfontosabb információk az előterjesztők részéről az előbb elhangzottak. A Fidesz-frakció a korábbi időszakban is támogatta a „kabátot”, tehát az alaptörvényt, azt, aminek a módosítása kapcsán most itt vagyunk. A közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek létrehozása és az ezzel kapcsolatos törvény alkotása, azt gondolom, hogy egy rendkívül fontos feladata volt a parlamentnek, és azt az élet fogja bizonyítani a következő hónapokban, években, hogy mennyire vált be ez

a konstrukció. Ugye, én a szűkebb pátriából látom azt, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből, hogy folyamatos érdeklődés mutatkozik, nemcsak a nagyvárosok, hanem a szűkebb környezetem közelében is. Érdeklődés van a szövetkezetek iránt, és ez az érdeklődés munkavállalási oldalról is jelentkezik ezen rövid idő alatt is, tehát egész biztos vagyok benne, hogy egy sikeres konstrukcióról van szó.

Egy gomb az, ami most előttünk van, ha már az előbb a kabátot említettem, egy fontos gomb, én azt gondolom, mert ha a célokat tekintve egyetértünk, és azt mondjuk, hogy fontos a nyugdíjasok ilyen módon történő segítése, támogatása is, akkor mesterségesen nem állíthatunk egyéb akadályokat a nyugdíjas-szövetkezetek alapítása elé, és ez a 100 ezer forint jelentős akadályt jelent adott esetben egy ilyen szövetkezet megalapításakor. És abszolút igazságtalan lenne, úgy gondolom, hogyha szinte minden egyéb más forma - kft., bt. - bejegyzése ingyenes, akkor pontosan egy olyan szövetkezeté, amelynek az önkéntességen alapul a szövetkezése, oda tennék bármiféle akadályt. Úgyhogy, mint ahogy az alaptörvényt is jó szívvel támogatta a Fidesz-frakció, most ezt a módosítást is jó szívvel támogatjuk, és arra kérem az ellenzéki pártokat is, hogy támogassák ezt a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Az Országgyűlés a T/15558. számú törvényjavaslattal tette lehetővé közérdekű szociális szövetkezetek létrehozását. Ezt a törvényjavaslatot az MSZP elutasította, figyelembe véve az alábbi érveket.

A nyugdíjasszervezetek nem értettek egyet vele, így a Nyugdíjasklubok és Idősek „Életet az éveknek” Országos Szövetségének elnöke és a Nyugdíjasok Országos Képviselő elnöke sem. A munkáltatók érdekeit képviselő VOSZ is elutasította a törvényjavaslatot, ahogy a Magyar Szakszervezeti Szövetség alelnöke is elképesztőnek tartotta. Elfogadhatatlan, hogy a nyugdíjasokat úgy lehessen foglalkoztatni, hogy munkájuk ellenértékéért pénz helyett étkezési utalványt, segélyt vagy főtt ételt kaphatnak. Ez mind emberileg, mind erkölcsileg, mind morálisan elfogadhatatlan és megalázó. Én azt is mondhatnám, hogy önök megalkották a modern rabszolgaság törvényét a nyugdíjasoknak. Mivel munkájukat közérdekűnek minősítette a kormányzat, így részükre támogatást is megállapíthatnak. De hogy milyen alapon, kiknek, milyen szempontok szerint, mekkora összeghatárig, ez a kormányra van bízva. Újabb remek lehetőség az uniós pénzek lenyúlására.

Kósa Lajos képviselőtársam valami érdekes módon nem beszélt ügyebár Farkas Flóriánról, nem beszélt az ESZOSZ-ügyről, nem beszélt a Mengyi Roland-ügyről. Képviselőtársam olyan szelektíven tudja előadni azt, hogy mi zajlik ma Magyarországon, hogy csoda hallgatni.

A törvényjavaslat zárószavazásán a teljes ellenzék nemmel szavazott, ezt élesen kritizálta mind a Jobbik, mind az LMP, mind az Együtt, az összes ellenzéki párt. Talán akkor tényleg van valami hiba ebben a törvényben.

A most benyújtott törvényjavaslat a bejegyzési eljárás 100 ezer forintos díja alól is mentesítené az alapítókat. Ezzel kapcsolatban azonban két fontos megállapítást kell tennünk. Ezzel nem vagy nem feltétlenül a nyugdíjasok járnak jól. Az első alapításokat a diákszövetkezeteket is működtető személyek indították, nem a nyugdíjasok, képviselő úr, mivel kellő tapasztalattal és a cégek felé kapcsolati hálójával ők rendelkeznek. A hatályos törvényből nem törlik azt a rendelkezést, miszerint a tagként belépő nyugdíjasok számára vagyoni hozzájárulást kell fizetni, ez általában ez a jelképes 1000 forintos összeg, szóval az illetékmentesség nem egyenesen arányos azzal, hogy a nyugdíjas vissza fogja kapni a tagdíját, amit befizetett.

Az adatok ismeretében jelenleg 19 nyugdíjas-szövetkezet jött létre, erről majd képviselőtársam fog beszélni, és körülbelül ugyanennyi lehet bejegyzés alatt. Magyarul, az a teher nem gátolja a szövetkezetek létrehozását, azért láthatjuk, hogy nem ez a 100 ezer forintos befizetés fogja meggátolni a gomba módra szaporodó nyugdíjas-szövetkezeteket. Ugyanakkor az is figyelemre méltó, hogy a törvény hatálybalépésének napján még folyamatban lévő bejegyzési eljárásokban a lerótt illetéket is vissza kell fizetni az érintetteknek. Képviselőtársam elmondta, hogy arra tesz majd javaslatot, hogy aki már megalapította, az is kaphassa vissza a 100 ezer forintot. Nem értjük, hogy miért kell ezt a javaslatot támogatni az ellenzéknek. Azt gondolom, hogy ugyanúgy, ahogy nem támogattuk magát a törvényt, ezt sem fogjuk támogatni.

Láttam, hogy jegyzetelt Kósa képviselő úr, remélem, hogy fog válaszolni azokra a kérdésekre, hogy beszéljen már akkor Farkas Flóriánról, az ESZOSZ-ügyről, meg az elmúlt évek fideszes szövetkezeti botrányairól is. Ne szelektíven beszéljen ebben a parlamentben! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP-képviselőcsoport másik vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Ugye, ott is kilóg a lóláb, ahogy kilógott a lóláb az alap-törvényjavaslatuknál is, hogy mégiscsak saját magukra formálták ezt a törvényjavaslatot, és hozták létre a nyugdíjas szociális szövetkezeteket.

(12.30)

Mégpedig ott lóg ki a lóláb, hogy mi benyújtottunk akkor egy módosító javaslatot, hogy nyugdíjas-szövetkezetet ne hozhasson létre, ne alapíthasson olyan ember, aki diákszövetkezet alapítója vagy tulajdonosa. Mert már érezhető volt akkor is, a legelején, hogy kilóg a lóláb. Önök ezt lesöpörték az asztalról, hiszen jól látjuk, hogy a barátoknak akartak pályát adni ezzel is, főleg ahogy látjuk, legfőképpen Kósa Lajos barátainak. Elfelejtí kijefteni képviselő-társam azt a tényt, amit képviselőtársnóm is elmondott, hogy tényleg az első szövetkezeteket a diák-munka-szervezetek vezetői, alapítói hozták létre.

Már észre sem vesszük azt, amikor benyújtották ezt a törvényjavaslatot, és kellett találni olyan embereket, akik ezt támogatják. Érdekes módon az az ember, aki kiállt és támogatta nagy hévvel és elmondta, hogy ez nagyon rendben van, az pont Kósa Lajos, az elnöke annak a szövetségnek, a Magyar Országos Korcsolyázó Szövetségnek, amelyben ez az úriember elnökségi tag. Függetlenként kiállt, és azt mondta, hogy ennél jobb ötlet nincs is az asztalon. Majd pedig ők azok, akik alapvetően az első szövetkezeteket létrehozzák. Most ideraknak egy olyan módosító javaslatot, amiben pont nekik törlik el az alapításra szánt összegeket. Nem a nyugdíjasok tagdíját, nem a nyugdíjasokra figyelnek oda, hanem azokra az emberekre, akik most ebbe egy picit pénzt kellett volna hogy befektessenek, hogy utána a nyugdíjasokat ki tudják zsákmányolni, merthogy erről van szó.

Nézzük meg a tényeket! Ma, ha egy nyugdíjas szociális szövetkezetben dolgozó nyugdíjas visszamegy dolgozni így, a szövetkezetten keresztül, akkor mondjuk, az autópárhánban keres 730 forintos órabért. 730 forintot! Amíg ha ez a nyugdíjas visszamenne egyébként a szakmájába dolgozni, akkor kereshetne ugyanezen a területen 2000-2500 forintot. És akkor évente még a nyugdíja is emelkedhetne 0,5 százalékkal, ami persze nem nagy szám, de ettől függetlenül, ha önök komolyan gondolnák azt, hogy a nyugdíjasokon segíteni akarnak és aktívva akarják tenni ezeket a nyugdíjasokat, akkor a nyugdíjasok munkavégzését járulégmentessé lehetne tenni. Az érdemi segítség lenne. Nem pedig a barátoknak létrehozni egy szövetkezeti lehetőséget, amiben ők majd a továbbiakban is ki tudják zsákmányolni most már ugyanúgy, ahogy a diákokat, úgy a nyugdíjasokat is. Merthogy önök voltak azok, akik a diákokat is kivették a munka törvénykönyve hatálya alól. Pont azokat a jogosítványokat vették el tőlük, amelyek védték volna az ő munkájukat.

De mint tudjuk, ennek a javaslatnak is pont Kósa Lajos volt az egyik betérjesztője, már meg sem lepődünk, hogy a barátait itt is kiségitette, segítette mindenben, létrehozta nekik ezt a nyugdíjas szociális szövetkezetet is, és még gondolom, lesz pár dolog, amiben egymást fogják segíteni, például amikor majd ócsárolni kell esetleg ellenzéki képviselőket, ellenzéki politikusokat is, akkor ők lesznek azok, akik sajtótájékoztatón minden egyes alkalommal kiállnak,

fel fognak háborodni független emberként, Kósa Lajos barátjaként. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkéy Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretnék reagálni a két MSZP-s felszólaló képviselő asszony által elmondottakra vezérszónoklatuk kapcsán.

Az egyik az, hogy az illeték nem azonos a szövetkezeti tagdíjjal. A nyugdíjas-szövetkezetek a tagok önkéntes társulásával jönnek létre, és ez azt jelenti, hogy azok, akik társulni akarnak, szövetkezeti tagként be kell lépniük ebbe a nyugdíjas-szövetkezetbe, és ez azt jelenti, hogy abban tulajdonos is válnak. Ezért fizetik be azt az ezer forintot, ezt a jelképes összeget, hogy magát a szövetkezetet így, tulajdonosi társulásban létre tudják hozni. Maga a százezer forint illeték pedig maga a cégeljárás illeték lett volna, ez a sarc, amit most frakcióvezető úr előterjesztése alapján eltörölnék a jelen törvényjavaslattal.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Fidesz-KDNP jó gazdaságpolitikai kormányzása okán annyi új munkahely létesült Magyarországon, hogy lassan már ott tartunk, miszerint munkaerőhiány mutatkozik Magyarországon, ezért kiemelt jelentősége van annak, hogy a jelentős élet- és munkatapasztalattal rendelkező nyugdíjasok ismét hasznosítani tudják magukat a hazai munkaerőpiacon.

Hazánkban több mint 2 millió nyugdíjas él, és mindazok, akik újfent éreznek magukban erőt, hogy dolgozzanak, azoknak a nyugdíjas-szövetkezetek rendkívül kedvező feltételeket kínálnak, lehetőséget arra, hogy ismét munkába álljanak. Tehát nem arról van szó, képviselő asszony, hogy itt bárki bárkit ki szeretne zsákmányolni, hanem arról van szó, hogy a nyugdíjasoknak a szövetkezetten keresztül szerzett jövedelmük után sem egészségügyi, sem nyugdíjjárulékot nem kell fizetniük, csupán a 15 százalékos személyi jövedelemadó.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A T/17315. számú törvényjavaslat célja, hogy azonos helyzetet teremtsen a bejegyzésre irányuló eljárások illetékmentessége tekintetében, a szociális szövetkezet, a korlátolt felelősségű társaság, az egyéni cég, a közkereseti társaság, a betéti társaság és a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet között; ami konkrétan azt jelenti, amit az imént mondtam, hogy ne kelljen a százezer forintos cégbejegyzésre irányuló eljárási illetéket megfizetniük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a kereszténydemokraták támogatják a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vágó Sebestyén

képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Finoman szólva is arcátlanság az, amit Kósa képviselő úrtól hallottunk előterjesztőként, hogy mi, az ellenzék lettünk volna azok, akik kerékkötői szerettek volna lenni annak, hogy a nyugdíjasok munkát vállalhassanak, mert pont önök voltak azok, akik elvették a jogot a nyugdíjasoktól, hogy nyugdíj mellett munkát vállaljanak.

És nemcsak ennek a felszólalásnak a fényében arcátlanság ez, hanem ez az intézkedés amúgy is arcátlanság volt, főleg, ha figyelembe vesszük, hogy főleg kiüresedő szakmáknál vették el a lehetőséget a nyugdíjasoktól attól, hogy munkát végezzenek a nyugdíj mellett. A saját szakterületemet nézem, a szociális szakterületet nézem.

Nagyon sok intézmény került nagyon nehéz helyzetbe az akkori intézkedésük kapcsán. Nagyon sok, óriási tapasztalattal rendelkező vezetőnek kellett egyik napról a másikra elhagynia a helyét anélkül, hogy még egy erre alkalmas személy lett volna, aki akár ezt az intézményt nyugodt lelkiismerettel elvezethette volna.

Olyan értékes tudásoktól szabadították meg a szakmát, a szociális szakmát, de egyébként más szakmákat is említhetnék a közzférán belül, ami veszélybe sodorta nagyon sok esetben nemcsak intézmények, hanem szolgáltatások működését is.

Ha tehát ennek fényében is nézzük, elég nagy arcátlanság az, amit ön mondott vezérszónoki felszólalásában vagy előterjesztői felszólalásában. Önök voltak azok, akik megtagadták a nyugdíjasoktól azt, hogy a nyugdíj mellett munkát végezhessenek. Persze, utóbbi folyamatokat látva, illetve a nyáron hatályba lépő törvényt, a jelenleg módosításra szánt törvényt figyelembe véve már tudjuk, hogy mi volt ennek a mozgatórugója. Ennek nem az volt a mozgatórugója, hogy lehetőséget adjanak fiataloknak munkavállalásra, mert sajnos önök az áldatlan gazdasági tevékenységük révén és a kialakított diktatúra révén a fiatalokat (*Dr. Gyüre Csaba tüsszent.*) - igazat is mondtam, ezt Gyüre Csaba képviselőtársam megerősítette -, áldatlan tevékenységük révén a fiatalokat már rég külföldre űzték.

Sok területen az életpálya hiánya miatt nagyon sokan külföldre menekültek, főleg ha még azt is figyelembe vesszük, hogy még a béruniós törekvésünket is megpróbálják megakadályozni, tehát nemhogy segítenék, hogy ez a folyamat visszaforduljon, még rá is tesznek egy lapáttal, tovább erősítik. Tehát nemhogy ezt nem érték el, hanem mellette nagyon sok intézményt és nagyon sok idős embert lehetetlen helyzetbe hoztak, és ráadásul megágyaztak az ebben a törvényben foglalt haveri mutyinak a szövetkezetek létrehozásában, az újabb sarc bevezetésében. Egyébként ennek a törvénynek a kapkodással létrehozását is bizonyítja az, hogy pár hónap telt el a hatálybalépése óta, és máris felfedezték ezt, hogy valami nem

stimmel ebben a rendszerben, és máris módosításra szorul ez a törvényjavaslat.

Akkor leszavaztuk egyébként ezt a törvényt, az előbbi indoklásom alapján leszavaztuk ezt a törvényt, mert arcátlannak tartottuk azt, hogy elvették jogosítványt nyugdíjasoktól, és utána ilyen feltételekkel próbálták nekik visszaadni azt, ahelyett, hogy egy tollvonással ugyanúgy visszaadták volna a jogot arra, hogy a nyugdíjasok munkát vállalhassanak.

Itt azért mondanék egy zárójeles megjegyzést. A közzférában nyugdíjba vonultaktól elvették azt a jogot, hogy a nyugdíjak mellett munkát végezhessenek, kivéve egy területet, ez pedig az országgyűlési képviselők helyzete.

(12.40)

Az országgyűlési képviselők esetében pedig megtartották annak a lehetőségét, hogy a nyugdíj mellett tulajdonképpen munkát, keresőtevékenységet folytassanak. Tehát ahelyett, hogy egy tollvonással visszaállították volna az eredeti állapotot, vagyis hogy teljes jogú munkavállalóként nyugdíj mellett munkát végezhessenek ezek az emberek, tisztességben, munkában megőszült emberek, ehelyett behozták ezt a rendszert, amivel tulajdonképpen korrupciós lehetőséget kínáltak haveri szövetkezetek létrehozására. Lehetne sorolni ténylegesen a példákat, lehetne sorolni akár iskolaszövetkezeti példákat is, de ahogy már az előttem szólók is elmondták, szociális szövetkezeti példákat is lehetne felsorolni, amik nagyon sok esetben Farkas Flórián nevéhez fűződnek.

Tehát mutatja a törvény gyengeségét ez is, nemcsak erkölcsileg áll ingatag lábakon ez a törvény, hanem mint láthatjuk, kodifikációs szempontból is, mert már most módosítani kell azt. Úgyhogy magával az alaptörvénnyel nem értünk egyet, viszont azzal a törekvéssel egyetértünk, hogy ha már ilyen helyzetbe kényszerítették a nyugdíjasokat, hogy ha munkát szeretnének vállalni, akkor ilyen rendszerben van csak lehetőségük munkát vállalni, abban egyetértünk, hogy akkor amennyire lehet, segítsük ezeknek a szövetkezeteknek a létrehozását, könnyítsük meg ezeknek a szövetkezeteknek a létrehozását.

Még egyszer megjegyzem, ha már magával az alaptörvénnyel nem értünk egyet, ezt a módosítást a szavazáson támogatni fogjuk.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP támogat minden olyan javaslatot, amely a cégalapítással kapcsolatos költségeket csökkenti. Ebből következik az, hogy ezt a törvénytervezetet is támogatni fogjuk.

A cégbíróági bejegyzés illetékmentessé tétele, ami jelenleg 100 ezer forintos költség, azt gondoljuk, hogy indokolt lépés a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek esetén is. Azonban hozzá szeretnénk tenni és hozzátesszük, hogy a cégek és a szövetkezetek alapításánál most sem az illeték a legnagyobb tétel, hanem az egyéb járulékos költségek, mint például az ügyvédi képviselet és a másféle adminisztrációs kötelezettség, ezeknek a csökkentésén is gondolkodni kell.

A közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek kapcsán fontos kitérni pár dologra. Bár a kormány azt állítja, a nyugdíjasok jövedelemhez jutásának, munkavállalásának elősegítéséről van szó a nyugdíjas-szövetkezetek létrehozása kapcsán, valójában azonban ennél sokkal prózaibb okról van szó, amiért a nyugdíjas-szövetkezeti formát törvényben javasolta a kormány, illetve a fideszes többség.

Azt látjuk, hogy a kormány egyszerűen a munkaerőhiányt akarja enyhíteni nyugdíjasokkal, olcsó munkaerővel kiszolgálni a külföldi cégeket. Ha ugyanis valójában az lenne a cél, hogy a nyugdíjasok munkaerőjét, tudását jobban megbecsüljék, akkor nem lehetetlenítette volna el a kormány a foglalkoztatásukat a közsférában, illetve már feloldotta volna ezt a megszorítást. Emlékezzünk arra, hogy 2013-ban az egyik Matolcsy-féle megszorító csomag részeként fogadta el a kormány a nyugdíjkorhatárt elért emberek kényszernyugdíjazásáról, továbbfoglalkoztatásuk esetén pedig a kettős juttatás tilalmáról szóló jogszabályokat. Pár tíz milliárd forintot akartak spórolni a nyugdíjasokon úgy, hogy elvették hosszú évtizedek munkája után járó jogos járandóságukat. Ez egy kőműves megszorító intézkedés volt, amit a kormány azóta sem vont vissza.

Most azonban, mivel változott a helyzet, és úgy látják, hogy munkaerőre van szükség, mivel jelentős a munkaerőhiány, hirtelen eszükbe jutnak a nyugdíjasok. Egymillió nyugdíjas munkába állásáról beszélnek. A közérdekű nyugdíjas-szövetkezetekkel eközben gyakorlatilag olyan országos hálózattal bíró munkaerő-kölcsönzőket akarnak létrehozni, amelyek majd nyugdíjasokat közvetítenek ki, jellemzően multik által kínált kiskereskedelmi vagy autóipari munkára. A közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek jó esetben valóban hozzájárulhatnak a nyugdíjasok gazdasági aktivitásához és aktivizálásához, ami persze jó lehet az érintetteknek és a gazdaságnak is, de félok, hogy itt azokat az állásokat akarják majd betölteni a nyugdíjasokkal, amiket a külföldre vándorolt magyarok hagytak üresen a rossz fizetések, az alacsony színvonalú munka miatt. Tehát félok, hogy itt nem a nyugdíjas emberek nagyobb megbecsüléséről lesz szó, hanem minimálbéres állásokba való kiközvetítésükről. A nyugdíjasok pedig örülhetnek, hogy a kis nyugdíjuk mellett némi jövedelemhez jutnak.

Ezt látszik egyébként alátámasztani, hogy az első hírek szerint a kiskereskedelmi cégek nyugdíjasoknak szóló állásajánlatai olyan állásokra vonatkoznak, ahol 733 forint órabért fizetnének, vagyis minimálbért. Ugyanez a helyzet az Audi gyári gyárában is, ahová diplomás-bérminimum órabérért, 926

forintért vennének fel nyugdíjasokat. Mivel a nyugdíjas-szövetkezetek tagjait munkájuk után csak adófizetési kötelezettség terheli, így többet tarthatnak meg a bérből. Csakhogy ez nem jelentős különbség, ráadásul lehet olyan hatása is, és ezt is meg kell fontolni előre, hogy ez majd lenyomja a béreket vagy legalábbis megszünteti a bérnyomást, amit, tudjuk, hogy a munkaerőhiány váltott ki, és így a bérek emelkedése megtorpanhat, amire egyébként nagy szükség lenne, hogy a bérek sokkal dinamikusabban nőjenek Magyarországon, ha nem akarjuk, hogy az emberek külföldre menjenek el dolgozni.

Ez egyedül azoknak a multicegeknek jó, amelyek a bérköltség kényszerű emelése nélkül akarnak enyhíteni a munkaerőhiányon. Ebben úgy látjuk, hogy partnerre találtak a kormányban, ami eddig is és ahol lehetett is, csak az ő érdeküket képviselte. A nyugdíjasoknak - azért abban is biztosak vagyunk - nem az az álmaik netovábbja, hogy időskorukban gyárak futószalagjai fölött görnyedjenek, autóalkatrészeket szereljenek össze, vagy árufeltöltők legyenek a Tescóban. Az idősök egy életen keresztül megszerzett tudását, tapasztalatát például úgy lehetne jobban megbecsülni, ha a nyugdíjkorhatár elérésével hagynák őket tovább dolgozni szakmájukban például pedagógusként vagy ápolóként, családgondozóként, kisgyermeknevelőként, vagy nem kényszerítenék őket arra, hogy válasszanak a nyugdíj és a fizetés között. Így lehetne jobban megbecsülni a nyugdíjasokat, ha valóban a meglévő tudásukat egyébként át tudnák adni a fiatalabb generációknak.

Ezért azt várjuk a kormánytól, hogy ha valóban az idősök nagyobb megbecsülése, társadalmilag hasznos tevékenységbe való bevonásuk, a generációk közti szolidaritás erősítése és az aktív időskor ösztönzése a céljuk, akkor a következő lépéseket tegyék meg. Erre öt pontos javaslatunk van, öt pontban foglaltuk össze, hogy hogyan lehetne valóban a nyugdíjasok érdemi bevonását a munkaerőpiacba megtenni.

Először is rendkívül fontos: töröljék el a nyugdíjasok munkavállalását korlátozó szabályokat. Töröljék el a kényszernyugdíjazást és a kettős juttatás tilalmát a közsférában. Ne büntesse a kormány azokat, akik nyugdíjaskorukban is tovább szeretnének dolgozni, ugyanis ők is megszolgálták a nyugdíjat, jogosultságot szereztek rá, évtizedekig fizették a járulékot, vagyis nekik is jár a nyugdíj. A versenyszférában dolgozókkal szemben semmilyen hátrányos megkülönböztetés ne érje a közsféra dolgozóit. Az oktatási, egészségügyi, szociális ágazat létszámi hiánya miatt is meg kell nyitni az utat a nyugdíjasok tapasztalt szakemberek előtt.

Másodsorban: a korhatár előtti ellátottak is korlátok nélkül dolgozhatnak. A jelenlegi szabályok szerint a korhatár előtti ellátásban részesülők keresete nem haladhatja meg az éves keretösszeget, a minimálbér 18-szorosát, ami havi szinten a minimálbér másfélszeresét jelenti. Ha ezt az összeget meghaladja, akkor az év hátralévő részében szünetel az ellátása. Az LMP szerint ezt a korlátozó szabályozást is el kell törölni.

Továbbá ne büntessék a dolgozó rokkant embereket. Különösen szigorú büntetőszabályok vonatkoznak a rokkant és rehabilitációs ellátásban részesülő emberekre. Ha a keresetük három egymást követő hónapon keresztül meghaladja a minimálbér másfélszeresét, akkor megszűnik az ellátásra való jogosultságuk. Ezt a korlátozást is el kell törölni.

Negyedszer: emellett van egy különösen hátrányos szabályozás a korábbi rokkantnyugdíjuk alatt munkát vállaló emberekre.

(12.50)

A rokkantnyugdíjas évek alatt járulékfizetéssel végzett munkájukat nem ismerik el szolgálati időként a nyugdíjjogosultság megállapításánál. Ez rengeteg embert érint, többérvényi ledolgozott munkát nem vesznek ezáltal figyelembe, holott a nyugdíjjárulékot befizették. Ez egyszerűen elfogadhatatlan, és hihetetlen, hogy ez így megtörténhet, ezt a szabályozást is meg kell változtatni.

Végül, ötödszörre: mi azt gondoljuk, hogy nemcsak a nyugdíjas-szövetkezetekkel, de sok más módon is ösztönözni kell a nyugdíj melletti munkavégzést, munkajogi kedvezményeket kell adni, vagy például szemléletformálás az aktív időskor mellett, a generációk közti szolidaritás elősegítése, kortárssegítő programok, és még lehetne folytatni a sort.

Azt gondoljuk, ha ezeket a javaslatokat a kormány megfogadja, akkor valóban lehetne érdemben változtatni azon, hogy a mai munkaerőhiányban a nyugdíjasok megbecsült módon részt vegyenek, és ez a nyugdíjasok helyzetén is változtasson érdemben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők nem vesznek részt a vitában.

Most folytatjuk a vitát. Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttnk fekvő törvényjavaslat két törvény módosítására tesz javaslatot: egyrészt módosítja az illetékekről szóló törvényt, másrészt a szövetkezetekről szóló törvényt. A törvényjavaslat célja, hogy a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek bejegyzésére irányuló eljárás legyen mentes a jelenleg 100 ezer forintos cégbejegyzési illeték alól. A mentesség vonatkozna a törvény hatálybalépésekor már folyamatban lévő eljárásokra is. Ha ezen eljárásokban az illetéket megfizették, akkor a cégbírói eljárás illetéket az állami adóhatóság a cégbírói eljárás illeték-visszatérítéséről szóló végzése közlésétől számított 30 napon belül hivatalból térítené vissza a javaslat szerint.

A módosítás célja tehát az, hogy a cégbejegyzésre irányuló eljárást illetékmentessé tegye a szociális

szövetkezet mellett a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek tekintetében is. A kormány egyetért a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek bejegyzésére irányuló eljárás illetékmentességének bevezetésével, hiszen a kedvező illetékszabály elősegíti a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek létrejöttét és működését. Hangsúlyos, hogy az indítvány szerinti esetben jelentkező költségvetésibevétel-kiesés elenyészően csekély, cégbejegyzésenként 100 ezer forintról van szó, a bevételről való lemondás ugyanakkor közérdeket szolgál. A kedvező illetékszabály folyamatban lévő ügyekre való kiterjesztése sem kifogásolható, méltánosnak tekinthető.

Mindamellet az indítványban megfogalmazott cél illeszkedik a cégbejegyzési eljárásokhoz kapcsolódó hatályos kedvező illetékszabályokhoz is, amelyek illetékmentességet biztosítanak a nonprofit jellegű szociális szövetkezetek, illetve a profitorientáltan működő korlátolt felelősségű társaságok, egyéni cégek, közkereseti társaságok és betéti társaságok bejegyzése kapcsán is, elősegítve ezáltal az említett jogalanyok hatékony és a nemzetgazdaság számára is eredményes működését. A törvényjavaslat tehát azonos helyzetet teremt a bejegyzésre irányuló eljárás illetékmentessége tekintetében a szociális szövetkezet és a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek között.

A kormánynak változatlanul az az álláspontja, hogy a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet - mint új foglalkoztatási forma - eszköz lehet a foglalkoztatási és szociálpolitikai jellegű problémák megoldására. A nyugdíjas-szövetkezeteken keresztül történő foglalkoztatás közvetetten hozzájárul ahhoz, hogy az öregeségi nyugdíjban részesülő személyeknél felhalmozott tudás, szakmai tapasztalat, élettapasztalat ne vesszen kárba, hanem hasznosulásra kerüljön a gazdaságban a szolgáltatások területén.

A nyugdíjas-szövetkezet egyben lehetőség is az idősebb korosztályba tartozó honfitársaink számára, hogy aktív pályafutásuk befejezésével új formát találjanak tudásuk, szakmai tapasztalatuk hasznosítására, és egyben jövedelmük kiegészítésre kerüljön. Úgy véljük, hogy az illetékmentesség biztosításával szélesedni fog a nyugdíjas-szövetkezeteken keresztül történő munkavégzés, így ezáltal csökkenhet a munkaerőpiacon tapasztalható nyomás, pótolható a gyakorlat által sokszor hiányolt szakértelem, szaktudás. Reményeink szerint a gyakorlat is visszaigazolja a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet céljának megvalósulását.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat az illetéktörvényen kívül a szövetkezetekről szóló törvényt is módosítja. A szövetkezetekről szóló törvény módosítására jogtechnikai pontosítás miatt van szükség, a szabályozást érdemben nem változtatja meg. A kormány álláspontja szerint a törvényjavaslat méltános a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetekkel, így teljes mértékben összhangban áll a kormányzati törekvésekkel.

Kérem, hogy a kormány által is támogatott törvényjavaslatot önök is támogassák annak elfogadásával. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoporthoz.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először két rövid megjegyzést szeretnék tenni, aztán majd a vitába bővebben is bekapcsolódnom.

Azzal nyitnám a gondolatsort, hogy akik tagként belépnek a nyugdíjas-szövetkezetbe, Kósa képviselő-társamnak mondom, azok vagyoni hozzájárulást fizetnek, vagyoni hozzájárulást. Ők azok, akik egyébként 733 forintos óradíjért dolgoznak. A haverok, az önöké, akik meg életre hívják ezeket a szervezeteket, azok nem fizetik meg az illetéket. Körülbelül erről szól a történet, és körülbelül ehhez illesztődik az önök gondolkodása is: mindent a haveroknak, egyébként meg minden bőrt húzzunk le azokról az emberekről, akik a legkevesebb forráshoz jutnak hozzá.

És akkor beszélnek a nyugdíjasok segítéséről, miközben kihasználják őket, miközben a saját maguk által elkövetett bűnöket próbálják a helyére tenni. 600 ezernél több embert elüldöztek ebből az országból azzal a gazdaságpolitikával, amit csináltak az elmúlt két ciklusban, és látható módon már nincs kézzelfogható ember vagy kevés, aki a munkafeladatokat el tudná látni. Ezért most jöjjön a nyugdíjas-szövetkezés, és 733 forintos óradíjért foglalkoztassuk a nyugdíjasokat. Kényszeredett munkaerőpótlásról van szó, nem segítségnyújtásról. Ha önök segítséget akarnának nyújtani, akkor azt egészen másféleképpen meg lehetne tenni, majd erről is beszélek, hogy hogyan és miképpen.

De ahhoz, hogy ne ezt a kényszerpályát kelljen járni, alaphoz megélhetést biztosító forrásokat kellene adni az emberek kezébe (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), ami a nyugdíjak tisztességes voltát is magával hozná. Elnök úr, köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoporthoz.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Reméltem, hogy lesz más képviselőtársam is, akár a kormányoldaltól is, aki szólni fog, és kicsit kölcsönösen tudunk beszélni a dologról, és nem egyoldalú álláspontok rögzítésére kerül sor.

Ha már így alakul a történet, akkor elmondom első körben azt, amit látok és amit gondolok erről a történetről. Mondom, kihasználják ezeket az embereket. Mondhatnám azt is, hogy önök népnézeti politikát folytatnak, most nem feltétlenül csak a nyugdíjasokkal szemben, nem, hanem általában vetten a dolgozó emberek sokaságával szemben. Nyugodt lelkiállással mondhatnám, bólogatják itt a fejüket a képviselőtársaim a kormányoldalon, de akkor mondom, csak hogy tiszta és világos legyen: nemcsak hülyíteni kell az embereket, hogy magasabb a mini-

málbér meg hasonló mondatokkal, hanem emlékezni kell az elmúlt hét és fél év kormányzásának történetére, amely időszakban - ha már a minimálbért szóba hoztam, akkor mondom, hogy tiszta és világos legyen -, a 2010-es kormányváltást követően volt öt olyan esztendő, amikor a minimálbér vásárlóerő-értéke kisebb volt, mint az előző esztendőben, mint 2010-ben. Meglopták ezeket az embereket, és persze nem csak őket, nagyon sokakat, másokat is, de ne foglalkozunk különösebbképpen most a közfoglalkoztatottakkal, tudják, akiknek 2010-ben 60 200 forint volt a kézbe jutott pénze, és most, hét és fél év elteltével is 53-54 ezer forintot jelent mindez. Eltelt hét év, és 7 ezer forinttal nettóban kevesebb pénzt kapnak a kezükbe, ez az önök kormányzása.

(13.00)

Értem én ezt, hogy kényelmetlen és kellemetlen, ezért már hallani sem nagyon szeretik, inkább egymással beszélgetnek volt államtitkárok meg jelenlegi szerepvállalók, hiszen mindaz, amiről az előbbiekből címszavakban beszéltem, ez az önök politikájához kapcsolódó. Persze, a Fidesz és a kereszténydemokraták a vezérszónoklataikban miről beszélnek? Jó gazdaságpolitikáról. A jó gazdaságpolitikának nem az az eredménye, hogy százezreivel hagyják el az országot, több mint 600 ezren, nem az az eredménye, hogy 200 ezer emberrel csökken, mondjuk, az elmúlt két ciklus időszakában Magyarország népessége. Nem! Nem ez az eredménye, hanem az az eredménye, hogy az emberek itt maradnak, az emberek tisztességes jövedelmet szereznek, nem bruttót, nem, kézzelfogható nettót, amely mértékadó módon több, mint mondjuk, nyolc évvel ezelőtt. Ez kellene hogy legyen. De önök nem ezt hozták, önök nem ezt hívták életre, nyugdíjas-szövetkezetet hívnak életre 773 forint/óradíj fejében.

(*Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

Nézzék, nem nyugdíjas-szövetkezetek kellene ehhez, nem. Egyszerűen olyan intézkedések kellene, amelyek a nyugdíjasok foglalkoztatását érintően olyan kedvezményeket biztosítanak minden nyugdíjast foglalkoztató munkaadó részére, aminek az az eredménye, hogy a munkavállalója, a nyugdíjas munkavállalója jóval többet keres attól a 733 forintos óradíjtól, amit kínálnak ezen keretek között. Akkor mindenki rendben van, akkor rendben van a munkaadó is, mert kedvezményeken keresztül kevesebbe kerül neki a nyugdíjas foglalkoztatása, és rendben van a nyugdíjas is, mert nem 733 forintot, hanem 1500-at vagy akár attól többet is tud keresni ugyanazért a munkáért. Nem az áttét, nem a köztes szervezeti formák számára kell biztosítani az ingyenzeteket, nem a haverokat kell helyzetbe hozni, hanem azokat, akik produktumot állítanak elő, azokat az aktív korúakat meg azokat - akár nyugdíjasként is -, akik ebbe a helyzetbe szerepet vállalnak, képe-

sek, tudnak, egészségi állapotuk, szándékaik és sok minden más alapján.

Ha egy mondattal szeretném ezt a kérdéskört összefoglalni, akkor azt tudnám mondani, hogy globálisan, általában vetten kell a nyugdíjas foglalkoztatását különféle kormányzati intézkedésekkel támogatni, amely a munkaadók számára kedvezményeket hordoz magában, és a végkifejlet tekintetében a munkavállalónak pedig többet ad. Nem, önök nem ezt teszik. Önök közties szervezeti formákat találnak ki, amelynek keretei között a haverok jól lubickolni tudnak. Számtalan példa van erre, hiszen itt a vezérszónoklati gondolatok között is megfogalmazódott akár az ESZOSZ kérdésköre, akár Farkas Flórián neve és sok minden más tekintetében azok az ügyek, amelyek önök előtt zajlottak le, mindegyikünk előtt zajlottak le az elmúlt esztendőben, ahol el lehet tapsolni 1600 millió forintos nagyságrendű pénzt, majd a kormány jó értelemben vetten helytáll és újabb 1300 millió forintot, ha jól emlékszem, pakol oda azért, hogy nagyobb botrányok nélkül lehessen megúszni a történetet. Hát, lehet ilyen csinálni, csak ez nem az emberekről szól, hanem a haverokról szól, meg azokról a társakról, akik ott húzódnak meg adott esetben a Fidesz padsoraiban. Nem, nem a haverokat kell védeni, nem a haverokat kell támogatni, hanem a dolgozó emberek számára kell olyan feltételeket és lehetőségeket biztosítani, ami olyan helyzetet teremt, hogy megéri számukra a munkavállalás lehetőségével élni.

Diákszövetkezetek? Nyugdíjas-szövetkezetek? Alapítás tekintetében egy adott személy? Mondta Heringes képviselőtársam, hogy volt egy olyan módosító indítványunk, amely arról szólt, hogy ez ne lehessen; nyilván nem véletlenszerű volt. Kósa képviselőtársam és a háta mögött lévő fideszes vagy keresztény képviselők olyan nagyvonalúan ugrottak át ezen a történeten, no, nem véletlen. Vélem, valami érintettség van a történet kapcsán, ami gátat, korlátot szabott annak, hogy egyáltalán elgondolkodjanak azon, hogy ezt a javaslatot számításba vegyék. Mondhatnám nyugodt lelkülettel, pofátlanság az, amit csinálnak. Pofátlanság, mert megpróbálják úgy feltüntetni mindezt a történetet, mintha lehetőséget adnának, valami jót csinálnának, miközben kizsákmányolnak, miközben, még egyszer hangsúlyozom, a haverokon keresztül kizsákmányolnak.

Önök az elmúlt hét-hét és fél esztendőben azt tették, hogy a nyugdíj melletti munkavégzés lehetőségét korlátozták, kvázi büntették a nyugdíj melletti munkavégzést. Lenullázták, főleg legkiváltképp a közszférában a nyugdíj melletti lehetőséget megtiltották vagy a nyugdíj elvesztésével párosították. Olyan korlátokat állítottak fel az emberek számára, illetve olyan folyamatokat hívtak életre, ahol megpróbálták nyugdíjkorhatár elérésekor kirúgni használható, értékkel bíró embereket, a tanároktól az orvosokig, akkor, amikor Magyarországon csak a háziorvosi felületen szolgáló több mint 350 háziorvos hiányzik a rendszerből. Önök néhány évvel ezelőtt a 65 éves korhatár elérésevel párosítottan rugdosták ki, kikényszerítették, hogy ezek az emberek

ne végezzenek munkatevékenységet. Társadalmi nyomás, politikai nyomás kellett ahhoz, hogy ezen a helyzeten változtassanak.

A munkaerő-kölcsönzés a munka világában mindig az a felület, az a szegmens, amely bizonyos értelemben a kiszolgáltatottság lehetőségét növeli, és a kockázatokat is növeli a munkavállaló számára. A kiszolgáltatottság növelése, a kockázat növelése egyébként a munkabalesetek növekedésével is párosul. Csak azért, hogy világos és tiszta legyen önök előtt, hogy ebben a hét és fél esztendőben az a politika, amit folytattak, hogyan köszönt vissza e vonatkozásban, de hogy mi volt előtte, azt is elmondom. 2002-t követően 2011-ig a munkabalesetek száma több mint 40 százalékkal csökkent. A 2011 és '17 közötti időszakban, azaz a most hátunk mögött lévő 6-7 esztendőben pedig több mint 30 százalékkal nőtt. Értik, ugye?

Abban az önök által átkosnak említett 8 évben 40 százalékos volt a munkabalesetek számának csökkenése, a mostani 6-7 esztendőben meg több mint 30 százalékos munkabaleseti növekedés volt. Nyilván ilyen intézkedések sokaságából tevődik ez össze, akár visszamehetnénk a 2012. január 1-jén foganatosított munkatörvénykönyvi intézkedések beltartalmára, amelyek megint csak a kiszolgáltatottságot növelték, de akár a nyugdíjas-szövetkezetek keretei közötti várható foglalkoztatási formák tekintetében, a munkajogi biztonság, a munkaügyi biztonság tekintetében a biztosított feltételekhez illesztetten vagy a rendszert ellenőrző szervezetek szétzilálásával kapcsolatosan. Nem fogok ezeknek a részleteibe belemenni, csak azt szeretném érzékeltetni, hogy az intézkedések sokasága abszolút módon arról szól, hogy önöket az ember, csak az ember nem érdekli. Ami érdekli, az a haszon, a hozam, de csak az egyeseké, nem a társadalmi hozam; nem, nem az, ami a társadalmon belül az egyes emberek között, a sokaság között szétosztható, hanem ami a haverok között szétosztható.

Az alapvető problémák itt vannak. Ha nagy szavakat akarunk használni a flexicurity tekintetében, akkor minden gondolkodásnak, ami a munka világát érinti, úgy kellene lezajlódnia, hogy egyrészt nyilván a rugalmasság biztosítása mellett a biztonság megerősítését is magában kellene hordozni a történetnek. Itt szó nincs erről. Itt sincs szó erről. Most sem azt teszik, amit e tekintetben tenni kellene, hanem úgy cselekszenek, ami egyesek hasznát, egyesek javát kívánja szolgálni.

Amit még fontosnak tartok megemlíteni: amikor a nyugdíjas-szervezetek megalakításával kapcsolatos kérdéskör a felszínre került, akkor nem véletlen, hogy sok szervezet, mindegy, melyiket említem, az „Életet az éveknek” Országos Szövetséget vagy a Nyugdíjasok Országos Képviselőt, de a másik oldalon, a Vállalkozók Országos Szövetségét vagy akár érdekképviseleti szinten a VASZ egyik alelnökét hallottam ezekben a kérdésekben megnyilatkozni, abszolút módon nem tartották helyesnek és jónak ezt az utat, olyan és hasonló érvek alapján, amelyeket az előbbieken én is elmondtam.

Igen, azért, mert ha dolgozik valaki, tudják, azért általában pénzt, anyagi javakat szoktak fizetni, nem étkezési utalványt, nem segílyt vagy éppen nem főtt ételt szoktak adni. Megalázó is és elfogadhatatlan is mindez. Vagy nem az adott cég által megtermelt, életre hívott termékek szétszétadásának a lehetőségét biztosítják a foglalkoztatottak között - nem, pénzt, fizetést adnak ezeknek az embereknek.

(13.10)

És van egy másik probléma is. Úgy használják a szót, hogy közérdekű szövetkezésekről van szó. Ha közérdekű szövetkezésekről van szó, akkor ez nyilván megteremti annak a lehetőségét is, hogy különböző támogatási formákon keresztül, különböző támogatási összegekhez is hozzá lehet jutni. No de kiknek? - rögtön feltehető a kérdés. Kiknek lehet hozzájutni? Milyen alapon lehet hozzájutni? Milyen szempontok, szempontrendszer határozzák meg a hozzájutás mikéntjét, milyen összecszerűségekből? És mire bízunk mindenek az eldöntését? Hát, a kormányra, ugye, ahogy a törvényjavaslatot olvasom. Ez az én számomra nem üzen mást, mint azt, hogy az újabb európai uniós források, pénzek lenyúlási lehetőségét biztosítja a kormányzati döntéseken és sok minden egyéb más felületen keresztül.

A kecskére, ugye, nem szoktak káposztát bízni. Én azt gondolom, hogy ebben a formában a kormányra se bízom azt, hogy az ilyen támogatások hogyan és miképpen, kinek milyen alapon, milyen szempontok szerint, mekkora összegben kerüljenek felhasználásra vagy támogatás-odaítélésre, mert ezek alapból, alapvetően nem mást fognak szolgálni, mint amit már említettem: a haverok számára történő jótéteményeket.

És még egy dolog. Ha már a munkaerőpiacot karcoljuk, érintgetjük, akkor látható, hogy önök mindig hogyan búvészkednek a statisztika medrében azzal, hogy mennyien is, hogyan és miképpen dolgoznak. A miniszterelnökkel nem tudták megértetni azt, hogy mi a helyzet Magyarországon. Tegnap itt, a pulpituson, a parlament falai között is olyan számokat használt Magyarországon dolgozó embereket érintően, amelyek a valóságnak nem felelnek meg. Vagy nem hozzák képbe, de így abba a helyzetbe hozzák, hogy nyilván a tudatlanság állapotában hagyják, vagy együttesen, közösen, direkt hazudnak bele az emberek szemébe. Szakítani kellene már ezzel a hagyománnyal!

Elnök Úr! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót Heringes Anitának, kétperces időkeretben.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Sajnálom, hogy Kósa Lajos meg sem próbálkozik azzal, hogy a vitában részt vegyen, kvaterkázik a képviselőtársaival, hiszen valószínűleg jól tudja, hogy ismételtelen egy személyre szabott jogalko-

tás fekszik előttünk, az egyik barátját és a baráti körét kívánja megint jó helyzetbe hozni. De azt tudjuk Kósa Lajosról már jó régóta, hogy a nyugdíjasok a számára nem fontosak, hiszen még a szavazati jogukat is azt akarta, hogy kevesebbet érjen a nyugdíjasok szavazati joga, mint a középkorúaké. *(Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból, többek között: Micsoda?)* Ezt pont Kósa Lajos nyilatkozta, aki azt mondta, elejét kellene venni annak, hogy a jövőnkön túlnyomó részben az idősebb generációk dönthessenek. Szerintem ez sok mindent elmond az önök véleményéről a nyugdíjasok kapcsán.

És az a baj, hogy ennél a törvényjavaslatnál is ez látszik, hogy önök nem a nyugdíjasokon akarnak segíteni, nem azon akarnak segíteni, hogy ők normálisan tudjanak dolgozni, hiszen 733 forintból még étkezési utalványt is levonnak, és majd azt odaadják étkezési utalványban. Óránként 733 forintos munkabért kapnának ezek az emberek. Azt gondolom, ez tényleg nem korrekt húzás.

Egy feladatuk van: normálisan megbecsülni azoknak az embereknek a munkáját, akiknek köszönhetik, hogy ez az ország így van, ebben a helyzetben van. Önöknek, úgy látszik, ez mindegy. Az önök számára ez nem megbecsült korosztály. Látszik, hogy ez a javaslat is csak egy dologról szól: a barátokról, a haverokról, semmi másról. Ezért nem látszik Kósa Lajos, csak és kizárólag a tévében mondja el a véleményét erről a kérdéstről, vitában ebben a kérdésben sosem vesz részt. Most is majd a zárszóban reagál ránk, és semmi más nem fog történni. Sajnos úgy gondolja, hogy mindent megtehet. Azt tudom mondani, tisztelt képviselőtársam és képviselőtársaim, hogy egyre figyeljenek nagyon, hogy Mengyi úr is azt hitte, hogy mindent megtehet, és mégis kiderült, hogy a személyre szabott jogalkotásnak és a személyre szabott kéréseknek mindig megvan a hátránya. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Megkérdem, tisztelt képviselőtársaim, hogy kíván-e még valaki a vitához hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni a vitához. *(Jelzésre:)* Kósa Lajos képviselő úré a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves, a vitában részt vevő Képviselőtársaim! 27 éve az a vitarend a parlamentben, hogy az előterjesztő elmondja az előterjesztését a Háznak, a frakciók, a képviselők megvitatják, majd a végén az előterjesztő zárszót mond. Én ezt a vitakeretet nem léptem túl, tehát nem holmi takargatnivaló okán nem vettem részt a vitában *(Heringes Anita közbeszólása.)*, hanem a zárszóban előterjesztőként szeretném elmondani azokat a megjegyzéseimet a vitával kapcsolatban, amiket jó, ha a Ház figyelembe vesz a döntése meghozatala előtt.

Azt kell mondjam, a vita lényegében mindenfajta tárgyszerűséget nélkülözött, és főleg az MSZP-s

képviselők összeviszza állítottak minden valótlan-ságot. *(Heringes Anita: Persze!)* A valósághoz semmi köze nem volt annak, amit mondtak. Én azon gondolkodtam, hogy a mérhetetlen rosszindulat, Czeglédy Csaba lelketlen és lelkiismeretlen mentegetése, aki a diákszövetkezetek révén mégiscsak több ezer diák pénzét lopta el az MSZP javára *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból, többek között Bangóné Borbély Ildikó: Farkas Flóriánnal mi van?)*, vagy a teljes tudatlanság vezeti az MSZP-t. De megadom a megfajtást: valószínűleg mind a három szerepet játszik abban, hogy olyanokat mondtak, amiket önök most itt hallottak. *(Heringes Anita közbeszól.)* Ugyanis az a dolgok teljes félreértése vagy tudatos hazugság, hogy valaki azt állítja, hogy a nyugdíjasokat majd utalványban lehet kifizetni a szövetkezetben személyes közreműködésért végzett munkáért.

Ugyanis a helyzet a következő, de most akkor elnézést kérek mindenkitől, aki természetesen egy kicsit is felkészültebb, mint az MSZP-szek *(Bangóné Borbély Ildikó: Jaj, Lajos! Ne beszélj már felkészültségről! - Dr. Bárándy Gergely: Szakmaiságról ne beszélj! Arról ne!)*, és adott esetben többet tud a szövetkezetek működéséről, de a szövetkezetek főszabályként úgy működnek, így a nyugdíjas-szövetkezetek is, hogy egy szövetkezeti tag egy szavazat, befizetik a tagi hozzájárulást - főszabályként például a diákok ezer forintban állapotok meg -, és az ő közös szavazatuk dönti el azt, hogy ki vezeti a nyugdíjas-szövetkezetet, és hogy egy-egy vállalkezési szerződés megvalósítása kapcsán milyen formában mit fognak kapni. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszólása. - Heringes Anita: 733 forintot óránként...)*

Tehát természetesen, ha a nyugdíjas úgy dönt, hogy ő pénzt akarna kapni, akkor pénz fog kapni. Ha úgy döntenek, és nagyon fontos, nem a munkáért végzett szolgáltatás ellenértékéért, hanem ha a nyugdíjas-szövetkezet, mert ez mégiscsak egy gazdasági vállalkozás, az év végén eredményes, és a tagok azt szeretnék, hogy ezt az eredményt felosszák, akkor miután a nyugdíjas-szövetkezet is vállalkozás, társasági nyereség formájában lehetne kivenni, ami egyébként forrásadó-köteles.

Viszont azt tettük lehetővé, hogy ha eredmény képződik, és ha úgy döntenek a tagok, ezt adómentes formában is fel lehessen venni. Ez csak egy lehetőség. Tehát amit Bangóné képviselőtársam mondott, abból egy szó sem igaz, természetesen. Valószínűleg nem is érti a szövetkezeti rendszer működését, és ezek a szövetkezetek a legkevésbé sem azok, amiket ön esetleg nosztalgiaival nézett a kádári időkben, amikor a járási pártbizottság elvtársai mondták meg, hogy ott mi történik. *(Bangóné Borbély Ildikó: Te tudod, mi volt akkor! Te a tagja voltál...)*

Én a nyugdíjasokat felnőt, értelmes embereknek gondolom, és azt hiszem, hogy ha ők tagok, egy nyugdíjas... Mert természetesen az sem igaz, hogy nem tudom én, milyen haverokat lehetne betenni a nyugdíjas-szövetkezetbe, hiszen a nyugdíjas-szövetkezeti tagságnak az az előfeltétele, hogy nyugdíjas legyen az illető. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.)* Ahogy a diákszövetkezetek ese-

tében, itt is, a nyugdíjas-szövetkezetek esetleges munkájának a megkönnyítése kapcsán van lehetőség arra, rendkívül korlátozott mértékben, hogy nem nyugdíjas korú is legyen nyugdíjas-szövetkezeti tag. Rá semmilyen kedvezmény nem vonatkozik, tehát pont osztja a munka törvénykönyve alá tartozó tb-kötelezettségét és minden egyéb szabályát. De az teljesen kizárt, hogy a nyugdíjasokat egy nyugdíjas-szövetkezetben valaki ezen az alapon kézben tudná tartani, mert a nyugdíjasoknál egy tag egy szavazat van, szükségszerűen döntő többségben, ami azt jelenti, hogy minden szövetkezetnek kötelezettsége, hogy 85 százalék fölötti arányban nyugdíjasokból álljon, és én nézem annyira a magyar nyugdíjasokat, szemben önökkel, hogy nem hagyják, hogy gazemberek uralják őket. *(Heringes Anita közbeszólása.)*

(13-20)

Nem veszik be ezt. Kizárják, mint ahogy egyébként a diákok ezrei követelték már jóval korábban, hogy a parlament valamilyen törvényalkotási aktsal segítse az ilyen Czeglédy-féle MSZP-s szélhámosoktól a piac tisztulását. *(Heringes Anita: A szélhámos te vagy, Lajos!)* Ezért volt az, hogy egyébként a kölcsönzésnél és diákszövetkezetnél bevezetett fordított áfával segítettük azt, hogy az áfát legalább ne tudják az MSZP-s ügyvédek ellopni, mint ahogy ezt megtették. Akármennyire szegyenletes dolog ez, de tudjuk, itt van a jó példa, Czeglédy Csaba, az MSZP és a DK ügyvédje több ezer diákot rabolt ki iskola-szövetkezeti visszaélésekkel. *(Dr. Bárándy Gergely: Hányszor tudod még ezt a nevet kimondani? Számolnánk, hátha rekordot döntesz!)*

Természetesen, aki a vagyoni hozzájárulást tagdíjnak titulálja, mint ahogy ezt tette szintén Bangóné, annak megint fogalma sincs arról, hogy a tagdíj egy egyesületben létező valamilyen forma. A nyugdíjas-szövetkezetnél tagdíj kizárt, mert vagyoni hozzájárulás van, annyi, amennyit a nyugdíjasok eldöntenek. Ha százezer, százezer, ha tízezer, tízezer, ha ezer, ezer, ad absurdum ha 50 forint, 50 forint. Annyi, amennyit eldöntenek a nyugdíjasok. Senkinek sem a haverjai, hanem azok a nyugdíjasok, akik belépnek a szövetkezetbe. Tehát minden ilyen haveri összefüggés, amit egyébként több szocialista képviselőtársam is emlegetett, egyszerűen légből kapott hazugság, de mint valamikori MSZP-s képviselők, akik Gyurcsány Ferencnek lelkesedtek akkor, amikor Gyurcsány Ferenc azt mondta, önkéről, hogy hazudtak, hazudtunk reggel, éjjel meg este, ezt a tradíciót nem szívesen adják fel. Ugyhogy ebben az értelemben is összeviszza beszéltek.

Nem hallották, amikor Bangóné arról beszélt, hogy nem támogatják a nyugdíjas-szövetkezeti formát a különböző szervezetek. Tessék elolvasni Gazsi Attila nyilatkozatait, aki a VOSZ alelnöke, és ezzel a kérdéssel foglalkozik, vagy a VOSZ elnökének, Demján Sándornak a nyilatkozatát, aki üdvözölte ezt a rendszert. Mint ahogy egyébként a Nyugdíjasok Országos Szövetsége is mint egyesület, legnagyobb

egyesülete a nyugdíjasoknak, az elnöke maga nyilatkozta, hogy jó ötlet és támogatják, az „Életet az éveknek” ugyanezt mondta. De ha ezek önöktől messze esnek, akkor hadd hívjam fel a figyelmüket arra, hogy a Nyugdíjas Parlament frissen megválasztott elnöke, Karácsony Mihály, aki az önök munkatársa volt nagyon sokáig Kiss Péter minisztériumban, töről metszett szocialista, szintén üdvözölte, támogatta. Sőt, maga szervezett egyébként Sándor Péterrel - másik oszlopos szocialista, „munka világa” szakértő - nyugdíjas-szövetkezetet, be is van jegyezve. Megjegyzem, ő maga közölte, hogy mindezért egyébként a szocialisták pellengérré állították és kizárták, megfosztották még a parlamenti belépőtől is. Jellemző a szocialisták gondolkodására, hogy nem megfontolni kell bármifajta érvet, hanem indulatból cselekedni, és még az olyan régi, egyébként kiváló szakemberektől is habozás nélkül megválnak, mint például Sándor Péter vagy Karácsony Mihály. Az önök dolga. Érdekes, hogy még néhány hónappal korábban nyugdíjasparlamentari elnöknek persze jó volt, és akkor támogatták.

Folyamatosan keveri mindenki a felszólalásában a szociális szövetkezetet a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetekkel; biztosan meghaladja a képességüket, hogy megértsék a különbséget. Csak szeretném mondani, hogy szociális nyugdíjas-szövetkezet nincs, egyáltalán. Tehát minden ilyen áthallás a szociális szövetkezetekkel félreértés, mert ez közérdekű nyugdíjas-szövetkezet. A közérdekű szó egyébként arra utal, hogy ez nem egyszerűen gazdasági társaság. Nagyon sokszor elmondtuk, hogy ez egy lehetőség a nyugdíjasoknak arra, hogy a munka világába, ha akarnak, visszakapcsolódjanak, valamelyest legyenek aktívak, de nem gazdaságpolitikai jellegű intézkedés. Nem olyan típusú szövetkezet ez, mint a hagyományos, kizárólag társasági vállalkozási formák közül az egyik lehetőség, de alapvetően mégiscsak a legfontosabb fősabály az, hogy gazdasági aktivitás, és kevesebb a társadalompolitikai vonzata.

Azért neveztük közérdekűnek, mert úgy gondoljuk, hogy ez a magyar köz érdeke, a tízmillió magyarnak az az érdeke, hogy a 2,7 millió nyugdíjas, aki öregségi nyugdíjat kap vagy valamilyen nyugdíjszerű ellátást, hadd maradjon aktív, ha akar. Nyugdíjba vonul, és nem akar már a munka törvénykönyve alatt dolgozni napi 8 órát, heti 5 napot. A nyugdíjas továbbfoglalkoztatás természetesen most is van. Tehát minden, amit önök elmondtak azzal kapcsolatban, hogy a nyugdíjasokat nem lehet továbbfoglalkoztatni, hazugság. Van, a versenyszférában általános, és egyébként a közszférában is lehetséges, ha az adott intézmény vezetője tudja igazolni, hogy annak a munkatársnak a munkája az intézmény alapműködésében nélkülözhetetlen.

Több ezren vannak a közszférában, az intézményi szférában is továbbfoglalkoztatva. De ez a foglalkoztatás alapvetően vagy a munka törvénykönyve alatt van, vagy pedig a köztisztviselői, kormánytisztviselői, valamilyen speciális ágazati foglalkoztatási törvény alatt van. Ennek a foglalkoztatásnak a fősabálya az, hogy munkavállalói kötelezettség van, napi

8 órát kell dolgozni, vagy 4-et, attól függően, hogy a munkarend milyen, és heti 5 napot. Ugyanúgy szabadság van és ugyanúgy alapvetően folyamatos munkavégzési kötelezettség - tudom, hogy önök ezt nem értik, de nyilván nem beszéltek annyit a nyugdíjasokkal ezzel kapcsolatban -, amit egy 70 éves ember már nem akar vállalni.

Ezt el tudom képzelni. Tehát nem akarja azt, hogy őt továbbfoglalkoztassák nyugdíjas-továbbfoglalkoztatásban, ami, még egyszer hangsúlyozom, van. Tehát aki azt állította, hogy ez nincs és megszüntettük, az nem mondott igazat. Mondhatja tehát, hogy 70 évesen nem akarok heti 5 napot és napi 8 órát dolgozni, de szeretnék dolgozni valamennyit. Egy-két napot. Egy nap csak 2 órát. Szabadon. Sőt, azt is én határozhatom meg, hogy melyik nap megyek be arra a két órára. De ha jobban ráérek, 3 óra, 4 óra, teljesen szabadon. Ez a szövetkezeti forma ezt lehetővé teszi.

Ennek ez a lényege. Minden olyan összevetés, amikor a munka törvénykönyve alatti foglalkoztatással hasonlítják össze ezt, az egy súlyos félreértés. Nem értik. Gondjaik vannak a szövegértéssel. Nem mondom: a törvényalkotás egy bonyolult forma, a törvények nehezek, mint ahogy a klasszikus mondta, nincsenek benne képek, de attól még valami ismerettel csak kell rendelkezni, kedves képviselőtársak! Például mindenki, Heringes Anita, Schmuck Erzsébet, aki órabéreket emlegetett, az, jelentem, tévúton jár. Ugyanis a szövetkezeti foglalkoztatásban nincs órabér. Az egy vállalkozási szerződés. Ahogy önök sem emlegetik az órabért, ha szerződtek a hideg-burkolót, mert ott négyzetméterre számolnak el, nem órabérre, a szövetkezeti formában nincs órabér. Arról az apróságról nem beszélve, hogy amikor az Audi által ajánlott órabérekéről beszélnek, akkor aztán végképp nem ismerik a valóságot, hiszen típusosan a szövetkezeti önfoglalkoztatás keretében megvalósuló foglalkoztatás nem szalagmunka.

Amikor a multikat emlegetik, végképp rájöttem arra, hogy fogalmuk nincs arról, hogy mi a helyzet. De csak érdekességképpen: tudom, hogy önöket nem zavarja meg a tények sokasága. *(Heringes Anita: A tények téged nem szoktak zavarni, Lajos! Meg az igazság sem és a gerinc sem!)* De induljunk ki abból, amit ismerünk: nézzük meg, hogy a diákszövetkezeteknél mi a helyzet. 135 ezer diák dolgozik diákszövetkezeti keretekben. Keresnek 46 milliárd forintot egy évben. Tízezer vállalkozási szerződésük van. Tízezer vállalkozási szerződésük van, amelyek keretében ezt a munkát teljesítik. A tízezer vállalkozási szerződésből kevesebb, mint 10 százalék esik multikra. Kevesebb, mint 10 százalék esik multikra! Tehát típusosan, amit önök mondtak, az egyszerűen nem igaz, csak nem tudják. De nem baj, mert a határozottság az érdekes az ellenzéki munkában, a tények nem számítanak.

A parlamenti jegyzőkönyv kedvéért azonban hadd mondjuk az adatokat! Hogy a nyugdíjas-szövetkezetek milyen vállalkozási szerződési formában hogy fognak teljesíteni, azt biztosan nem tudja ma senki. Én sem. De azt tudjuk, hogy a mintául

szolgáló diákszövetkezetek nem a multiknak keresnek munkaerőt. Ugyanis, még egyszer mondom, tízezer vállalkozási szerződésük volt a tavalyi évben, és ennek a 10 százaléka sem volt multi. Meg kell kérdezni az érdekvédelmi szervezetüket! Persze, ha önök a Czeglédy adataira támaszkodnak, aki azokat a diákokat fosztotta ki, akiket ő szerződtetett a McDonald's-hez, akkor az persze megtevesztő lehet. *(Dr. Józsa István: De ez zagyvaság, amit most mondtál, Lajos!)*

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt Gelencsér Attila váltja fel.)

Természetesen szeretném hangsúlyozni, hogy ha valaki a szövetkezeti működést nem érti, akkor tud olyanokról beszélni, hogy a nyugdíjasokat valaki kizsákmányolja, kifosztja, a haverjaival lenyúlja. Ugyanis, mondom még egyszer - azért mondom, mert Vágó Sebestyén is használta ezt a formulát -, hogy természetesen a nyugdíjas-szövetkezetekben az „egy tag - egy szavazat” elve alapján a nyugdíjasok döntenek mindenről.

(13.30)

Nem a haverok, akár Czeglédyről van szó, akár nem, mert nyilván a „haverok” azért fáj most az MSZP-nek, mert Czeglédy úr csúnyán megbukott ezzel az üggyel, és nagyon kínos, hogy az MSZP kampánypénzét a diákok kifosztásából sikerült előteremteni, majd utána a komplett MSZP-vezérkar kiállt Czeglédy Csaba mellett, aki annyira gáz, hogy már Botka is egy kicsit próbálta elhatárolni magát tőle. Szerencsére a DK viszont mellszélességgel beállt abba az ügybe, hogy a Czeglédynél derekabb ember nincs. Önöknek legyen mondva! Az egyik legfelháborítóbb dolog, hogy a diákokat kifosztja valaki ilyen aljas üzemekkel.

Még egyszer felhívom a figyelmet arra, hogy minden olyan spekuláció, ami valamifajta haveroknak lehetőségteremtésről beszélt, az hazugság, hiszen, mondom még egyszer, a nyugdíjas-szövetkezetek autonómok, saját maguk hozzák a döntéseket „egy nyugdíjas - egy szavazat” alapján. Remélem, hogy az ég egy adta világon senki nem tudja őket lenyúlni, és remélem, hogy a Czeglédy-ügy lezárásával nem küldenek a szocialisták még egy ilyen szélhámost most a nyugdíjasok nyakára, hogy most a nyugdíjasok pénzéből csinálják meg a kampányt.

Tisztelt Ház! Sokszor elmondtuk - nem baj, hát ha egyszer talán elgondolkozik egy icike-picikét Gúr Nándor is az adatokon, bár ehhez igazából reményt nem fűzök, de mégsem csüggedek -, a hivatalos statisztikák szerint, mármint azon szervezetek statisztikái szerint, amelyek ezzel foglalkoznak, Magyarországról az Európai Unióban 2016 végén - mert 2017-es adatok még nincsenek - körülbelül 400 ezer magyar állampolgárságú, magyarországi állandó lakhellyel rendelkező dolgozott. Teljesen nyilvánvalóan azért mondom ezt, mert ha valaki magyar ál-

lampolgár, de történetesen székelgyföldi állandó lakos, és onnan dolgozik az Európai Unióban, az nem számítható bele ebbe a 400 ezerbe. Tehát ennél több magyar dolgozik, csak ők nem magyarországi állandó lakhellyel rendelkező magyar állampolgárok. 400 ezer ilyen van.

Ez a szám úgy alakult, hogy 1990-től, tehát a demokrácia kezdetétől az uniós tagságunkig, 2004-ig 220 ezren voltak. Tehát nulláról 220 ezerre ment fel ezeknek a száma. Magyarul, fogalmilag is kizárt - hiszen a legkülönbözőbb felállású kormánypártok voltak -, hogy innen valaki elüldözött volna bárkit. A helyzet az, hogy a magyar munkaerőpiac egy része kellően mobil ahhoz, hogy él ilyen lehetőséggel. 2004-től 2016-ig ment fel ez a szám 400 ezerre, tehát az európai uniós tagságunkkal 180 ezerrel bővült 400 ezerre. S hozzáteszem, a nagy boomot az okozta, amikor Ausztriában és Németországban a moratórium leállt. *(Dr. Bárándy Gergely: Vigyázz, mert már két perce nem mondtad ki Czeglédy nevét!)*

Tudni kell azt, hogy ebből a 400 ezerből 130 ezer napi ingázó. Ez azt jelenti, hogy alapvetően a nyugati határszél mentén jellemző ez a forma, illetőleg heti ingázók az olyan emberek, akik a fapados járatokkal heti rendszerességgel mennek ki, de egzisztenciát nem ott építenek, hanem itt Magyarországon, és a családjuk is itt van.

Mindez azért érdekes, mert természetesen minden olyan összevetés meg lózung, hogy valaki is elüldözött volna bárkit az országból, nyilvánvalóan nem igaz. S hadd hívjam fel mindenki figyelmét a következőre: a legnagyobb létszámú nemzet, amelynek a fiai nem a saját nemzeti országukban dolgoznak, hanem az Európai Unió különböző országaiban, az a német. Tehát darabra a németek vannak a legtöbben, akik nem Németországban dolgoznak, hanem elmentek a különböző európai uniós országokba. Az a napnál világosabb, hogy a németekről a legkevésbé lehet azt mondani, hogy a reménytelen és kilátástalan gazdasági helyzet, a nyomorúságos szociális ellátás, a kilátástalan egzisztenciateremtési lehetőségek vagy az elképesztően alacsony bérek miatt Angela Merkel elüldözte a németeket - megjegyzem, több millióan vannak ilyenek -, hanem teljesen nyilvánvaló, hogy az európai létnek egyfajta vejejárója ez. Csak az MSZP annyira kötődik egy másfajta léthez, hogy nem tudja ezt elképzelni. Tehát teljesen nyilvánvaló, hogy az európai létnek egyfajta vejejárója az, hogy főszabályként vagy jellemzően egy adott ország munkaerőpiacának nagyságát megnézve durván egy 5-10-15 százalék máshol keres munkát.

Akkor van baj, és látunk ilyen országokat, ha ez az arány felborul. Magyarországnak, főleg az ellenzéknek ezért nem szívalmaznia kéne ezeket az embereket, mert a legfontosabb az, hogy jöjjenek haza. Másrészt a legkevésbé sem kell őket a migránsokkal vagy a bevándorlókkal egy szinten kezelni. Ha valaki azt mondja ezekről az emberekről, hogy kivándorlók, akkor nem tudja, hogy európai polgárként ha én úgy döntök, hogy Spanyolországban élek, akkor nem kivándorló vagyok, hanem élek az európai jogaim-

mal. Mint ahogy egyébként, szeretném hangsúlyozni, hogy a magyar munkaerőpiacon durván 20 ezer olyan polgár van, aki nem magyar, hanem német, olasz, francia, aki itt dolgozik Magyarországon. Akkor őket minek tekintjük? Ez ugyanaz! Természetesen a magyar munkaerőpiacnak is van olyan szegmense, ami kellően attraktív ahhoz, hogy egy német munkavállaló itt dolgozzon, vagy egy spanyol, vagy egy olasz.

Az európaiság olyan mértékben távol áll az MSZP gondolkodásától vagy a zsigereitől, hogy ezeket nem értik. Én sem abban a reményben mondom el, hogy ez majd visszaköszön bármikor, mert ez nem fog visszaköszönni, hanem csak azért mondom el, hogy rögzítse valaki, hogy valaki a tényekről is beszéljen, ne csak a lózungokról.

S hadd mondjak még egy meghökkentő számot: 40 ezer olyan európai polgár van, aki nem a munka okán lakik Magyarországon, hanem azért, mert Magyarországot választotta lakhelyül, mert azt gondolja, hogy ez jó hely. Ezeknek a száma az utóbbi időben exponenciálisan nő, mert azt gondolják, hogy Magyarország egy jó hely. Ők nyilván kevésbé figyelmeztetnek Heringes Anitára vagy Gúr Nándor parlamenti beszédeire, de nekik szerencséjük van, mert nem is érték őket. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha jól értem, akkor az MSZP elutasítja ezt. A Jobbik csinált egy bukfcenct, miután végig szidalmazott bennünket a törvénymódosítás kapcsán, megjegyzem, összekeverve a szövetkezeti törvénnyel, mert most alapvetően az illetéktörvényt módosítjuk és nem a szövetkezeti törvényt. A szövetkezeti törvényben a módosítás igazából jogtechnikai, egy „az” szócskát illesztünk egy szófordulatba. Tehát alapvetően az illetéktörvényt módosítjuk; ha véletlenül a szövetkezeti törvény módosítására koncentráltak volna, az már korábban lezajlott. Mindenesetre, ha jól értem, a parlament ezt alapvetően támogatja, és én ezt köszönöm. Természetesen a KDNP-s vezérszónok is ezt mondta, a fideszes is ezt mondta, ha jól értettem, a Jobbik is és az LMP is ezt mondja, tehát az MSZP végképp magára maradt. Érdekes konstelláció nyugdíjasügyben.

Végezetül hadd mondjam azt, hogy az az állítás, hogy én bármilyen módon a nyugdíjasok szavazatát el akartam volna venni, ez merő hazugság. Heringes Anitának nemcsak a törvényszöveg értelmezésével, de az újságcikkek értelmezésével is komoly baja van. Nem baj, lehet ezen segíteni, mert ez egy tanulási folyamat. Sosem csüggedünk, mert az élet végéig tartó tanuláshoz ezeket a képességeket be lehet szerezni. Természetesen, ha a magyar nyugdíjasokat valaki szidalmazta volna, az pont Vona Gábor volt, de ez más lapra tartozó kérdés. Mi most itt lehetőséget szeretnénk teremteni nekik. Kérem, támogassák ezt a törvényjavaslatot, hogy a nyugdíjas-szövetkezetek bejegyzésénél, ahogy a kft.-knél, a szociális szövetkezeteknél, a közkereseti társaságoknál és a betéti társaságoknál, itt is illetékmentes legyen a cégeljárás. Tulajdonképpen ez csak erről szól. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény és egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16818. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő tárgyi törvényjavaslatban szereplő módosítások két kérdéskörben kívánják a közjegyzői tevékenységre vonatkozó szabályozás egyes pontjait megújítani. Egyrészt, mivel az Európai Unió Bírósága a közjegyzői hivatás gyakorlásának állampolgársági feltételhez való kötését a letelepedés szabadságára vonatkozó uniós előírások megszegésének minősítette - nemcsak Magyarország, hanem korábban számos más tagállam esetén is -, a törvényjavaslat a bíróság 2017. február 1-jén kihirdetett ítéletének való megfelelést szolgálja.

(13.40)

Másodsorban az egyéb módosítási javaslatok a végrendeletek országos nyilvántartása adattartalmának kiegészítését célozzák annak érdekében, hogy a közjegyző egyetlen nyilvántartásból tudakozódhasson az iránt, hogy az örökhatályú tett-e végintézkedést akár közjegyző, akár ügyvéd előtt.

A két szabályozási tárgykörben a törvényjavaslattal az egyes törvények módosítása útján elérni kívánt célt a következők szerint foglalom össze önöknek. Az Európai Bizottság, más tagállami eljárásokat követően, 2006-ban indított kötelezettségszegési eljárást Magyarország ellen, mert jogrendszerében a közjegyzői hivatás gyakorlása állampolgársági feltételhez van kötve. A Bizottság álláspontja szerint az állampolgársági feltétel előírása olyan, az uniós joggal ellentétes, állampolgárságon alapuló megkülönböztetést jelent, amely nem tartozik az Európai Unió működéséről szóló szerződés 51. cikkének hatálya alá, amely a közhatalom gyakorlásához tartósan vagy időlegesen kapcsolódó tevékenységek, így a közhatalom gyakorlásában való részvétel tekintetében kivételt enged az állampolgárságon alapuló megkülönböztetés tilalma alól.

A korábbi eljárások a régi tagállamokat, Németországot, Ausztriát, Belgiumot, Franciaországot, Görögországot és Luxemburgot, illetve Hollandiát érintették, amely tagállamok ellen a Bizottság 2008 tavaszán keresetet indított az Európai Unió Bírósága előtt. Magyarország beavatkozóként vett részt a bíró-

sági eljárásokban, amelyekben kifejtette, hogy a tagállamokban a közjegyzői tevékenységek a közhatalom-gyakorlás körébe tartoznak, így az állampolgársági követelmény, az uniós joggal összhangban, hatályban tartható az egyes nemzeti jogrendszerekben.

2011-ben kihirdetett ítéleteiben a bíróság arra jutott, hogy a közjegyzői hivatás gyakorlására vonatkozóan a tagállamok jogában előírt állampolgársági feltétel állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetésnek minősül. A bíróság ezen tagállamok tekintetében vizsgált közjegyzői tevékenységek közül egyet sem minősített közhatalminak, így egyetlen esetben sem vizsgálta az állampolgársági feltétel fenntarthatóságát olyan közjegyzők esetén, akik közhatalmi és nem közhatalmi hatásköröket egyaránt gyakorolnak. A bíróság ítélete nyomán az érintett tagállamok változtattak a szabályozásukon, és megszüntették a közjegyzőkre vonatkozó állampolgársági feltételt.

Magyarország ellen a Bizottság által indított eljárásban az Európai Unió Bírósága 2017. február 1-jén hirdetett ítéletet, amelyben elmarasztalta Magyarországot. A bíróság ítéletében megállapította, hogy Magyarország, mivel a közjegyzői hivatás gyakorlását állampolgársági feltételhez kötötte, nem teljesítette az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a letelepedés szabadságára vonatkozó, 49. cikkéből eredő kötelezettségeit. Ezen ítéletben foglaltak végrehajtását kívánja az előterjesztő a közjegyzőkről szóló törvény egyes rendelkezéseinek módosításával biztosítani.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. cikke értelmében a letelepedés szabadságára vonatkozó egyenlő feltételeket az uniós tagállamok, az Unióon kívüli EGT-államok és Svájc állampolgárai számára kell biztosítani a hazai szabályozásnak. Ennek megfelelően a törvényjavaslat a magyar állampolgársági kritérium helyett ezen államok állampolgárságát írja elő a közjegyzővé történő kinevezés feltételeként.

A bíróság ítéletének való megfelelés érdekében tehát módosítani szükséges a közjegyzővé történő kinevezés feltételeit. A törvényjavaslat a hatályos feltételrendszer részben újraszabályozza. Eltörli a közjegyzővé történő kinevezésnek, továbbá a nem közjegyző, közjegyzőhelyettes vagy közjegyzőjelölt természetes személy közjegyzői iroda tagjává való válásának feltételeként előírt magyar állampolgársági kritériumot. Meghagyja azonban a közjegyzői hivatás gyakorlásának feltételeként garanciális jelleggel a közügyektől eltiltás hatálya alóli mentességet, valamint a cselekvőképességet érintő gondnokságot és támogatott döntéshozatalt érintő kizáró rendelkezést.

A törvényjavaslat a közjegyzői tevékenység ellátásához szükséges nyelvi és szakmai képesítési feltételek előírásával kívánja továbbra is biztosítani azt a nyelvi és szakmai felkészültséget, amely hagyományosan a közjegyzői hivatás gyakorlásának feltétele. Ennek érdekében a szakmai képesítések terén, a 2018. július 1-jét követően meghirdetett pályázatok vonatkozásában előírja a közjegyzővé történő kine-

vezés feltételeként a közjegyzői vizsga eredményes letételét, valamint olyan okleveles jogász szakképzettséget, amely a külön jogszabályban szabályozott jogi szakvizsga előfeltételének megfelel.

A közjegyzői hivatás gyakorlásának nem magyar állampolgárok részére történő megnyitása mellett szükségeszerű a nyelvi jogosítványra és a nyelvismetre vonatkozó rendelkezések módosítása. Ennek megfelelően a törvényjavaslat előírja a magyar nyelvnek az eljárás lefolytatásához szükséges mértékű ismeretét, amely nélkülözhetetlen a közjegyző oldaláról az eljárások lefolytatásához. Ennek megfelelő szintű ismeretéről a pályáztatás során, a pályázó személyes meghallgatása keretében, a pályázatot meghirdető területi kamara elnöksége győződik meg. A közjegyző és a közjegyzőhelyettes nyelvi jogosítványának vonatkozásában pedig a törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a törvény alkalmazásában idegen nyelv az eljárás nyelvétől eltérő nyelv.

Az Európai Unió Bíróságának ítéletéből eredő jogalkotási feladat mellett a törvényjavaslat előkészítése során az igazságügyi tárca elvégezte a végrendeletek országos nyilvántartására vonatkozó jogszabályi környezet felülvizsgálatát is. E nyilvántartás célja, hogy a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyzők az örökhatározó végakarataról annak érvényre juttatása érdekében tájékozódhassanak. A végintézkedésre jogosult személyek szabadon választhatják meg, hogy milyen formában, közvégrendeletben vagy írásbeli magánvégrendeletben kívánják a vagyonukról vagy annak egy részéről haláluk esetére rendelkezni.

Ennek során lehetőségük van arra is, hogy akár közjegyzőhöz, akár ügyvédhez forduljanak, ha ehhez jogi közreműködésre van szükségük. Az ügyvéd által készített vagy ügyvédnél letétbe helyezett végrendeletekre a Magyar Ügyvédi Kamara is működtet egy nyilvántartást, a központi végrendeleti nyilvántartást. A favor testamenti elvének érvényesülése ugyanakkor megköveteli, hogy a közjegyzők hatékonyan tájékozódhassanak az örökhatározó végakarataról. Ennek érdekében a törvényjavaslat a végrendeletek országos nyilvántartása adattartalmának kiegészítését célozza a központi végrendeleti nyilvántartásában szereplő adatok átadásához szükséges szabályok megerősítésével.

Így a törvényjavaslat előírja, hogy a Magyar Ügyvédi Kamara egyszeri adatszolgáltatás formájában továbbítsa a Magyar Ügyvédi Kamara irattárában elhelyezett és a központi végrendeleti nyilvántartásba bevezetett végintézkedések adatait a végrendeletek országos nyilvántartását működtető Magyar Országos Közjegyzői Kamara részére. Ezáltal a jövőben a közjegyzők számára a végrendeletek országos nyilvántartásában való egyszeri lekérdezés elérhetővé teszi a jogi közreműködő igénybevitelével készült vagy letétbe helyezett végintézkedések adatainak elérését anélkül, hogy a Magyar Ügyvédi Kamara felé külön megkeresést kellene előterjeszteni. Ez a jogszabályi megoldás biztosítja azt is, hogy a más-más rendeltetésű nyilvántartások összekapcsolása nélkül is megvalósuljon a végrendeletek országos nyilvántartása adattartalmának kiegészítése.

A hagyatéki eljárásról szóló törvény átmeneti rendelkezései között rendezi a törvényjavaslat azoknak az ügyvéd által készített vagy letétbe vett és az ügyvéd iratai között őrzött végintézkedéseknek a sorsát is, amelyeket az ügyvéd a végrendeletek országos nyilvántartása felé bejelentett, azonban a Magyar Ügyvédi Kamara irattárába nem továbbított. A végintézkedések fellelhetőségéhez fűződő érdek azt diktálja, hogy az ügyvédek ezeket a végintézkedéseket is biztonságos őrzés és kezelés céljából a Magyar Ügyvédi Kamara irattárában helyezték el.

A törvényjavaslatához kapcsolódóan módosulni fog a végrendeletek országos nyilvántartásáról szóló IRM-rendelet is annak érdekében, hogy az ügyvédnek végrendelet készítésére vagy letétbe vételére szóló megbízása a végrendeletek országos nyilvántartásába való adatszolgáltatáshoz szükséges hozzájárulást is tartalmazza, ily módon biztosítva a végrendeletek országos nyilvántartásának adatokkal való feltöltését.

A hagyatéki eljárásról szóló törvény módosítása következtében a hagyatéki eljárás során az örökhatályú vagyonának felderítése érdekében végzett tudakozódásra vonatkozó szabályok egy helyre kerülnek. Így a végrendeletek országos nyilvántartásából történő lekérdezés szabályait a közjegyzőkről szóló törvényből, a házassági és az élettársi vagyoni jogi szerződések elektronikus nyilvántartásából való lekérdezés szabályait az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló törvényből egységesen a hagyatéki eljárás rendelkezései között helyezi el a törvényjavaslat.

Ajánlom a fentiek miatt a törvényjavaslatot a tisztelt képviselők figyelmébe, kérve ahhoz támogatásukat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Répássy Róbertnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselőcsoportunk támogatja a kormány előterjesztését. A miniszteri expozéból is kiderült, hogy a törvényjavaslat kétirányú, két változást kíván a hatályos, közjegyzőkről szóló törvényben eszközölni. Az egyik változás egy, az Európai Unió Bírósága által hozott ítélet miatt kötelező, hogy így mondjam, tehát nem nagyon van lehetőségünk más döntést hozni, mint ahogyan azt az Európai Unió Bíróságának ez évi február 1-jén kihirdetett ítélete előírja, másrészt pedig a végrendeletek nyilvántartásával kapcsolatos módosítást tartalmazza a törvényjavaslat.

Az első ügy, talán nem becslöm le az Európai Unió Bíróságát azzal, ha azt mondom, hogy az első ügy inkább elméleti jelentőségű, mert azt kell mondjam, hogy a jövőben is pontosan ugyanannyi svájci

vagy német állampolgár lesz Magyarországon majd közjegyző, mint ahány magyar állampolgárt Svájcban vagy Németországban közjegyzőnek kineveznek. Nagyjából ezt a számot önök is meg tudják becsülni. Tehát az elméleti jelentősége ennek a módosításnak az, hogy mostantól nemcsak magyar állampolgár lehet majd közjegyző, hanem az Európai Unió, illetőleg az Európai Gazdasági Térség, valamint Svájc állampolgárai is Magyarországon közjegyzői pályázatot adhatnak be, és közjegyzői kinevezést kaphatnak. Persze, ha megfelelnek egyéb feltételeknek, azoknak a feltételeknek, amelyeknek a magyar állampolgárságú közjegyzők is megfelelnek, tudniillik hogy van jogi képesítésük - ez nem feltétlenül Magyarországon szerzett diplomát jelent -, de van olyan szakvizsgájuk, amely őket képesíti a közjegyzői tevékenység ellátására - ez már nehezebb feltétel, azt gondolom, hiszen Magyarországon kell ezt a szakvizsgát megszerezni -, és nem utolsósorban olyan szinten beszélnek magyarul, hogy a magyar állampolgárok ügyeinek intézését rájuk lehet bízni. Tehát ezeket a feltételeket nyilván teljesítheti bárki, de mint ahogyan az Európai Unió más tagállamaiban is elég ritka, hogy közjegyzőnek nevezik ki egy másik tagállam állampolgárát - az előbb említett esetben én mondtam, hogy körülbelül ez a szám igen alacsony lesz, hogy ilyen közjegyzői kinevezéseket látunk majd -, de ezt nem lehet kizárni, ez egy elméleti jelentőségű döntése az Európai Unió Bíróságának: a letelepedés szabadsága érdekében minden uniós állampolgárnak biztosítani kell a közjegyzői kinevezéshez való jogot.

Azonban az ügy, pontosabban az Európai Unió Bírósága döntésének a lényege egy nagyon fontos, megint csak azt mondom, hogy elméleti probléma, tudniillik hogy minek tekintjük a közjegyzői tevékenységet, minek tekintti az Európai Unió Bírósága a közjegyzői tevékenységet. Azt kell hogy mondjam, elfogadva az Európai Unió Bíróságának döntését, pontosabban tiszteletben tartva ezt a döntést, némileg ellentétes az Európai Unió Bíróságának felfogása a közjegyzői tevékenységről, mint ahogyan mi arról évtizedek óta, sőt immáron több mint százéves távlatban a közjegyzői tevékenységről gondolunk, tudniillik az Európai Unió Bírósága azt mondja, hogy a magyar jogrendben meghatározott közjegyzői tevékenységek nem jelentenek a közhatalom gyakorlásában való részvételt. Tehát az Európai Unió Bírósága úgy döntött, hogy a magyar közjegyző nem gyakorol közhatalmat.

Ezzel szemben mi nyugodtan tarthatjuk magunkat ahhoz az álláspontunkhoz, hogy a Magyarország címere alatt dolgozó közjegyzők, a Magyarország címerével ellátott bélyegzőjűnkkel igenis közhatalmi tevékenységet végeznek, vagy legalábbis közhatalmi tevékenységet is végeznek, hiszen ha nem így dolgoznának, akkor megkérdőjelezhető lenne az egész pártatlan eljárásuk.

Az a közjegyző, aki egyoldalúan az ügyfelek érdekét képviseli, az nem közjegyző, az ügyvéd, valójában az ügyvéd, akinek az a dolga, hogy az ügyfél mellé álljon. A közjegyzőnek pártatlannak kell lenni,

tulajdonképpen az elé járuló, akár ellentétes érdekű felek számára ugyanazt a tájékoztatást, ugyanazt a jogszolgáltatást kell hogy adják a közjegyzők, ezért az ő tevékenységük sohasem lesz azonos az ügyvéd tevékenységével, akinek törvényi kötelessége, hogy az ügyfele érdekében lépjen fel, a közjegyzőnek meg törvényi kötelessége az, hogy mindig is a jogszabályoknak megfelelően és pártatlanul járjon el az ügyfelek között. Tehát itt, még egyszer mondom, tiszteletben tartva az Európai Unió Bíróságát, azért mi csak továbbra is tekintsük azt szem előtt, hogy a közjegyzők igenis egy közérdekű közhatalmi tevékenységet végeznek, legalábbis azokban az ügyekben mindenképpen, ahol jogszabály alapján kötelezően járnak el, és nem az ügyfél szabad választása alapján járnak el.

A javaslat másik része, amely a végrendeletek nyilvántartását próbálja összehangolni, azt a célt szolgálja, hogy a kétfajta végrendelet, tudniillik a közjegyző előtt tett közvégrendeletéről és az ügyvéd által szerkesztett és az ügyvéd által őrzött magánvégrendeletéről az információk rendelkezésre álljanak a közjegyző számára a hagyatéki eljárásban. Tehát itt megint csak a közjegyző két minőségben kerülhet ebbe az eljárásba: egyrészt, amikor okiratot szerkeszt, ez az ügyfél szabad választása alapján történik, az ügyfél számára szolgáltatást nyújt a közjegyző; amikor viszont hagyatéki eljárást folytat le, akkor nem választhatja az ügyfél az ő eljárását, hanem kötelező a közjegyző előtti eljárást igénybe venni. Tehát közjegyző fogja lefolytatni ezt a hagyatéki eljárást, éppen ezért ebben az esetben a közhatalom gyakorlása során a közjegyzőnek igenis joga van tudni, hogy ügyvédek vagy ügyvéd által szerkesztett végrendeletek vannak-e, maradtak-e, az örökhatyó után maradt-e végrendelet, ezért a jogszabálymódosítás azt a megoldást alkalmazza, hogy az ügyvédek által vezetett végrendeleti nyilvántartásból legalább első alkalommal egy adatot kell szolgáltatni a közjegyzői végrendeleti nyilvántartásnak.

Elnézést kérek, hogy nem mondom ki ezeket, mert számomra is követhetetlen. Az egyiket központi nyilvántartásnak nevezik, a másikat országos nyilvántartásnak, mind a kettő végrendeleti nyilvántartás, csak az egyik az ügyvédeké, a másik pedig a közjegyzőké. Én ezt mindig összekeverem, hogy melyik melyik. Lehet, hogy célszerű lenne a nyilvántartások elnevezésébe az egyikbe a közjegyzői elnevezést, a másikba az ügyvédi elnevezést bevinni, mert most pillanatnyilag biztos, hogy a szakmában minden nap ezzel foglalkozók tudják, hogy melyik az ügyvédi nyilvántartás és melyik a közjegyzői, de így egy kicsit a jogszabály szövegében meglehetősen zavaros ez az átadás.

A lényeg az, hogy a közjegyző is ismerje meg azt, hogy az ügyvédnél milyen végrendelet készült. Tehát ez egy technikai szabálynak tűnik. Nyilván, az felmerülhet egyébként, hogy vajon miért nem kölesönös ez az adatátadás, vajon mi értelme van annak, hogy a közjegyzői nyilvántartásban szerepel az, hogy egy végrendelet egy ügyvédnél végrendeletet tett, de azt az ügyvéd nem tudhatja, vagy legalábbis nem

feltétlenül tudja meg, hogy a közjegyző előtt készült-e közvégrendelet az örökhatyó esetében. Tehát célszerű lenne esetleg meggondolni, hogy mindkét nyilvántartás a két szakma számára természetesen a hivatalos eljárásuk során vagy az ügyféllel való eljárásuk során megismerhető legyen.

Tisztelt Ház! Tehát a javaslatok részben uniós kötelezettségből adódnak vagy fakadnak, részben pedig egy élet által kikényszerített módosítást tartalmaznak. Az ügyfelek érdeke mind a két esetben az, hogy az Országgyűlés támogassa ezt a törvényjavaslatot, ezért kérem önöket, hogy támogassák a törvény elfogadását.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(14.00)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Érdekes, amikor az ember a kezébe veszi a törvényjavaslatot, és azon ritka élmény éri, hogy van hozzá hatásvizsgálati összefoglaló is; ezt nem nagyon szoktuk meg a Fidesznél az elmúlt időszakban. Viszont meglehetősen furcsa megjegyzések szerepelnek ezen.

Így például az, hogy az előterjesztésnek költségvetési hatása nincs; az adminisztratív terhek nem változnak. Írja azt is a hatásvizsgálati lap, hogy a tervezetnek egészségi, környezeti, társadalmi hatásai nincsenek. Akkor mi a francnak törvényt alkotni? Milyen hatása van akkor? Tehát ezek mind nincsenek neki. Egyébként azt meg nehezen tudom elképzelni, hogy költségvetési és adminisztratív hatásai nincsenek, de mégis ezt tartalmazza a hatásvizsgálati lap, tehát nagyon érdekes, hogy amikor van ilyen, akkor is meglehetősen furcsa, amit tartalmaz.

Tudni kell és látni kell azt, hogy ez párhuzamosan a második olyan törvény, ami fut most az Országgyűlés előtt, és a közjegyzői kart, illetve a közjegyzőkre vonatkozó jogi szabályozást illeti és módosítja. Volt, igaz, a másik javaslat kapcsán, az Igazságügyi bizottságban már egy vita erről, de abszolút ideillik, ehhez a javaslatához is, hogy érdemes lenne talán eldönteni azt, hogy a közjegyző alapvetően milyen funkciót lát el a magyar közéletben. Ugyanis egyrészt közhatalmat gyakorol, másrészt pedig olyan, lakosságnak szóló, ha úgy tetszik, szolgáltatásokat nyújt, aminek semmi köze a közhatalom gyakorlásához. És talán ezért is van az, hogy ezt a hibás és rossz rendszert, ami annak idején egy nagyon erős közjegyzői lobb hatására alakult így, a jogalkotó most kénytelen itt-ott toldozni-foldozni. Nem az előterjesztés alapvető céljaira gondolok most itt, de például a közjegyzői vizsgára igen. Ugyanis azzal egyetértünk, hogy ha van egy európai kötelezettségünk, akkor annak meg kell felelni. Ebben nincs

vitám a kormánnyal; az, hogy ezt helyre teszi, rendbe teszi, rendben van.

A végrendeletekkel kapcsolatos szabályozás is, azt gondolom, szakmailag elfogadható és támogatható. Azonban elég hosszan rendelkezik a törvény, és itt az előző felszólalások is hangsúlyt fektettek rá, hogy van egy úgynevezett közjegyzői vizsga, illetve hogy kiből válhat közjegyző, tehát milyen végzettség szükséges hozzá. Például mit jelent az, hogy olyan okleveles jogász szakképzettség, ami a jogi szakvizsga előfeltételeinek megfelelő? Most csak a külföldre gondol, képviselő úr vagy államtitkár úr, vagy pedig Magyarországon is van még ilyen? Mert én a jogi egyetemet tudom, mást meg nem. Úgy tudom, hogy a Közzolgálati Egyetemen induló képzések nem jogosítanak majd közjegyzői munkakör betöltésére. Akkor mire kell még gondolni? Legyenek szívesek segíteni nekem! Vagy tényleg csak a külföldi értendő ez alatt?

A másik, hogy azon kívül, még egyszer mondom, hogy célszerű lenne a közjegyzők és ügyvédek viszonyrendszerét rendezni, mert sok probléma és sok jogszabályi pótcselekvés elkerülhető lenne ezáltal, ugyanúgy célszerű lenne végre a jogi szakvizsgának a megreformálása, már ha tényleg erre kormányzati igény van. Legalább 6-7 éve, nagyságrendileg amióta a Fidesz kormányoz ebben az országban, hallom azt, hogy már csak nagyon rövid idő, és a jogi szakvizsga rendszere át lesz alakítva. Aztán ennek sosem leszünk tanúi. Miért? És államtitkár úr, örülnék, ha erre válaszolna, hogy akkor most van ilyen terv, vagy nincs ilyen.

*(Szávay Istvánt a jegyzői székben
Ikotity István váltja fel.)*

Mert kérdezem én, hogy ha a közjegyzői hivatásrendet a jogi hivatásrendek közé soroljuk, márpedig nagyon úgy tűnik, hiszen az Országos Bírói Tanácsban most már az OIT-hoz képest nemcsak az ügyvédi és az ügyészi kar rendelkezik képviselettel, hanem a közjegyzői kar is, nagyon helyesen szerintem, akkor miért nem lehet eldönteni azt, hogy akkor megtartjuk az egységes jogi szakvizsgát, akkor ez vonatkozik a közjegyzőkre is, se több, se kevesebb, vagy pedig megreformáljuk ezt, és akkor külön vizsgája lesz majd az ügyvédeknek, az ügyészeknek, a bírácoknak, a közjegyzőknek. Ez is egy járható út; nyilvánvalóan ez a szakmák közti átjárást megnehezítené. De azt nem látom be, hogy annak mi a teteje és mi az értelme, hogy míg egy bírónak, egy ügyvédnek, egy ügyésznek nem kell külön a szakvizsgán felüli vizsgát letennie, addig egy közjegyzőnek meg igen, miután a jogi szakvizsgát egyébként letette. Miért? Aki ügyvédjelöltként dolgozik, az ugyanúgy nem ismeri, ha át akar menni bírónak, a bírósági ügyviteli szabályokat, vagy éppen az ügyészségit. Aki bíró volt, az soha életében nem találkozott és nem foglalkozott az ügyvédi törvénnyel, az ügyvédi etikával, vagy éppen azzal, hogy egy beszélőn hogy kell és mit lehet tenni és mit nem egy büntetőügy esetében. Ezek ugyanúgy speciális területek, mint a közjegyzői.

Én csak szeretném megkérdezni, hogy mi az indoka annak, még egyszer, hogy míg a más hivatásrendek esetén a szakvizsgán kívül nem kell más vizsga, addig a közjegyzők esetén kell más vizsga. Én azt gondolom, és ez az én meggyőződésem, hogy el kéne dönteni azt, államtitkár úr, hogy egységes szakvizsgát akarunk vagy hivatásrendenkénti szakvizsgát szeretnénk, és akkor ehhez kell mérni a közjegyzőkre vonatkozó szabályozást is. Ez így felemás, és semmi értelme.

Úgyhogy, bár a rendelkezések egy részével, ami az uniós jognak való megfeleltetést illeti, vagy amit említettem még, külön kiemelttem, a hagyatéki eljárásokra, az öröklésre vonatkozó rendelkezéseket illeti, azokkal egyet tudunk érteni, de ezzel a rendszerrel, ahol önök külön vizsgát követelnek a közjegyzőktől, nagyon nem. Úgyhogy ezt a javaslatot nem tudjuk támogatni, és azt kérjük még egyszer, államtitkár úr, hogy a minisztérium végre döntse el azt, hogy mit akar, a szakvizsga rendszerét merrefelé mozdítja el. Lehet erre is, lehet arra is, de ez megint egy olyan hibrid megoldás, aminek semmi értelme. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény és az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/16818. számú törvényjavaslatban szereplő módosítások két kérdéskörben kívánják a közjegyzői tevékenységre vonatkozó szabályok egyes pontjait megújítani.

Nézzük akkor először az egyik kérdéskörbe tartozó kérdést! Ez az, hogy az Európai Unió Bírósága a közjegyzői hivatás gyakorlásának állampolgársági feltételhez való kötését a letelepedés szabadságára vonatkozó uniós előírások megszegésének minősítette. A fentiek okán a T/16818. számú törvényjavaslat a bíróság 2017. február 1-jén kihirdetett ítéletét tulajdonképpen honosítja, az abban foglaltaknak próbál eleget tenni. Ennek keretében a közjegyzői hivatás gyakorlásaként nem magyar állampolgárok részére történő megnyitása mellett szükségszerű a nyelvi jogosítványra és a nyelvismeretre vonatkozó rendelkezések módosítása. Ennek megfelelően a törvényjavaslat előírja a magyar nyelvnek az eljárás lefolytatásához szükséges mértékű ismeretét, amely nélkülözhetetlen a közjegyző oldaláról az eljárás lefolytatásához.

(14.10)

Ennek megfelelő szintű ismeretéről a pályázat során a pályázó személyes meghallgatása keretében a pályázatot meghirdető területi kamara elnöksége fog meggyőződni. A közjegyző és a közjegyző-

helyettes nyelvi jogosítványának vonatkozásában pedig a törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a törvény alkalmazásában idegen nyelv az eljárás nyelvétől eltérő nyelv.

A másik kérdésköre pedig a módosítási javaslatnak a végrendeletek országos nyilvántartása adattartalmanak kiegészítését célozza annak érdekében, hogy a közjegyző egyetlen nyilvántartásból tudakozódhasson aziránt, hogy az örökhatályú tett-e végintézkedést akár közjegyző, akár ügyvéd előtt.

A hagyatéki eljárásról szóló törvény módosítása következtében a hagyatéki eljárás során az örökhatályú vagyonának felderítése érdekében végzett tudakozódásra vonatkozó szabályok egy helyre kerülnek. Így a végrendeletek országos nyilvántartásából történő lekérdezés szabályait a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvényből, a házassági és az élettársi vagyoni jogi szerződések elektronikus nyilvántartásából való lekérdezés szabályait az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvényből egységesen a hagyatéki eljárás rendezései között helyezi el a törvényjavaslat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem megismételve azt, amit államtitkár úr és amit Répássy Róbert kollégám elmondott, a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a törvényjavaslatot, és kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat valóban túlmutat annyiban egy törvénymódosításon, hogy az Európai Unió és az Európai Unió szerveinek hozzáállását is kifejezi az egyes jogrendszerekhez.

Ezt már előttem szóló képviselőtársaim kifejtették, hogy valóban ez egy érdekes állapot, hogy a közjegyzői közhatalom-gyakorlást - mert ezt nem tudom én sem máshogy minősíteni, mint közhatalom-gyakorlást -, ahol a közjegyzők megfelelő területen eljárva, megfelelő kinevezési rendszerrel elnyerve a jogosultságukat, azt megfelelő számban, az állam által meghatározott módon, meghatározott összeférhetetlenségi szabályokkal és számos elemében a közhatalmat gyakorolva eljáró közjegyzők miért nem esnek az EU működési szerződésének 51. cikke kivételei közé. *(Sic!)*

Ezt hallhattuk, hogy egy korábbi eljárásban a magyar állam is vitatta; ennek a részleteit bizonyos mértékig ismerhetjük, nyilvánvalóan oly mértékben nem, hogy mit kellett volna vagy mit lehetett volna még tenni, hogy meggyőzzük az EU-t. Nem tudom, pont emiatt, hogy esetleg bizonyos törvénymódosítások kiküszöbölhették volna-e azt, hogy állampolgárságtól függetlenül a közjegyzői hivatást meg kelljen nyitni, vagy ez volt az egyszerűbb helyzet, mert mondjuk, túl bonyolult törvénymódosításokra lett volna szükség ahhoz, hogy ezt az Unióban is elfogad-

ják, és ahogy Répássy képviselőtársunk mondta, lehet, hogy így egyszerűbb bevenni a törvénybe, és utána majd a kinevezési gyakorlatnál nyilvánvalóan, amikor értékelik a pályázókat, akkor nem túl sok jóra számíthatnak, ha jól értettem.

Kölcsönösen túl nagy eséllyel nem indulhatnak az egyes tagországokban a közjegyzői posztra pályázók, de tudomásom szerint azért van olyan ország, ahol bizonyos feltételeknek megfeleltek a közjegyzők, és az államhatalom gyakorlását, a közhatalom gyakorlását elismerték számukra.

Tehát ismereteim szerint nem lehet azt mondani, hogy az Európai Unió minden országában ugyanaz a gyakorlat. A magyar szabályozást ilyenek minősítették, ami elvi éllal is sajnálatos, mert akkor úgy tűnik, hogy ez megnyithatja abba az irányba a gondolkodást, akár rossz értelemben a törvényhozók, a magyar törvényhozók gondolkodását is, hogy ez egy piacihoz hasonló szakma legyen, vagy elkezdjük a piacihoz hasonló, akár az ügyvédi szakmához közelíteni a közjegyzőit.

Itt nem került ma napirendre, de az illetékességi szabályok módosítása is valamilyen szempontból ebbe az irányba hat. Gondolom, még bizonyos háttéregyeztetéseket le kell folytatni. Itt néhányan, ha körbenézek a teremben, Répássy Róbert képviselőtársam és Bárándy Gergely az Igazságügyi bizottság ülésén jelen volt, amikor a másik közjegyzőitörvénymódosítást, ami az illetékességi szabályokat módosította volna, illetve a Budapesten már működő rendszerhez, ami gyakorlatilag egy megye illetékességi területén való eljárást jelentette, ezt vidékre is kiterjesztette volna, illetve a Budapesten kívüli megyékre is kiterjesztette volna. Ehhez már elkezdtek záporozni helyben, az Igazságügyi bizottság ülésén megfogalmazott fideszes, egyelőre még be nem nyújtott, de szóban támogatásra lelt módosító javaslatok, amelyek már alirodák nyitását is előrevetítették, tehát hogy ez legyen a módosító.

Ez lehetne az egyik módosító javaslat a Fidesz-KDNP-képviselők részéről. Ez nyilvánvalóan már egy olyan út, amin ha elindulunk, akkor erre hivatkozva már az egyéb jogköröket is úgy lehet módosítani, hogy a közjegyzői tevékenységet egyre inkább, ahogy mondtam, egy piaci szegmensben való működéshez közelítsük, ami azért is problémás, ezt elmondtam az Igazságügyi bizottságban is, hiszen már a devizahitel-szerződéseknel láthattuk, hogy a közjegyzők vagy nem tudtak ellenállni az anyagi csábításnak, hogy minél több banki szerződés befolyjon eléjük és ezeket a szerződéseket gyakorlatilag kontroll nélkül aláírják, miközben nekik a törvényességet kellett volna garantálniuk. Tehát vagy az anyagi csábításnak nem tudtak ellenállni vagy szakmailag nem voltak azon a színvonalon, hogy kimondják azt, hogy ezek a szerződések bizony a magyar jogszabályokkal szembenek.

Egyébként néhány pontjában ezek a szerződések megállapíthatóan későbbi bírósági döntések vagy akár az Alkotmánybíróság döntésére is hivatkozhatnánk, alapjában véve bebizonyosodott, hogy nem feleltek meg a jogszabályoknak, és még számtalan

olyan pont volt ezekben a szerződésekben, amelyek esetében nem jutott el odáig a vizsgálat, hogy kimondásra kerüljön ezeknek a jogszabálysértő jellege, vagy nem kerültek a bírósági, kúriai, alkotmánybírósági eljárásban felülvizsgálásra abban a tekintetben, hogy nem voltak érintettek ezek a pontok. De attól még ki lehet mondani, hogy a közjegyzők sajnálatos módon nem látták el kellőképpen a tevékenységüket. Tehát ezért vagy azért, szakmai vagy pénzügyi okból ők csak egyfajta aláírói voltak vagy előttük az ügyfelek aláírását, az előttük való aláírását igazolták, de egyébként azt a törvényi garanciát nem látták el, amire a közjegyzőket az államnak tartania kellene, illetve a közhatalom gyakorlásában az államnak és az állampolgároknak számítani kellene rájuk.

Ha ebből indulunk ki, akkor nyilván tényleg nem gyakoroltak közhatalmat, de nem ez lenne az az állapot, amit el szeretnénk érni. Jőmagam egy olyan világban hiszek, ahol a közjegyzők akár egy bank által átküldött blankettaszerződésre is azt merik mondani, hogy ez köszönőviszonyban sincs a magyar jogszabályokkal, és azt merik mondani, hogy neki mint közjegyzőnek nem az a feladata, hogy ezt felolvassa a banki leendő hiteladós számára, hanem akár kiálljon a bank irányába is ezeknek a módosításáért, ne csak a nevét meg az egyéb elérhetőségét írja be.

Sajnálatos módon ezt tömegével láthattuk következmények nélkül, és egyébként a devizahiteles ügyekben a közjegyzők szerepe sem merült fel olyan nyomatékosan, mint az egyéb szereplőké, pedig a rendszer hiányosságaira azért jelentősen rámutatott, és akkor még ki lehet terjeszteni arra is, hogy amennyiben több közjegyző áll illetékességi terület szempontjából a bankok részére, akkor ők - felmerülhet az a kérdés - könnyebben ki is választhatják azt a közjegyzőt, akihez majd el tudják küldeni az ügyfelet. Tehát nem az ügyfél fog választani, ezt felejtjük el, majd a bank - mint a másik oldali ügyfél -, tehát őt is tekinthetjük ügyfélnek, lévén, hogy ő küldi a leendő hiteladóst a közjegyzőhöz.

(14.20)

De ebben az esetben ki tudja választani, hogy melyik az a közjegyző, akihez viszi az ügyleteket. Esetleg, hogyha valamelyik el merné utasítani, akkor majd keres egy olyat, aki szerint a szabályoknak megfelelnek ezek a szerződések.

De visszatérve az előttünk fekvő javaslatához és az előttünk fekvő javaslat pontjaihoz, hiszen az Országgyűlés elé még a másik, az illetékességi szabályok tekintetében új rendelkezéseket behozó törvény be fog jönni. Ami az új szabályokat illeti, és itt a közjegyzői vizsgára gondolok, ez számomra is egyelőre egy talány, hogy ez mit is akar jelenteni. Ugye, a jogi szakvizsga benne marad, tehát a jogi szakvizsgát ugyanúgy le kell tenni, csak egy közjegyzői vizsga bekerül, amit nyilvánvalóan államtitkár úr jobban tud, hogy mire lehet számítani, hogy mi az a közjegyzői vizsga, amit itt majd le kell tennie a közjegyzőknek.

És emellett egyébként az okleveles jogász szakképesítés - itt annyiban, bár nem tisztem, de vála-

szolnék Bárándy Gergelynek, hogy a Közszolgálati Egyetemnek a furcsa gyakorlata és a hatalmas érdekérvényesítő képessége folytán a nagy múlttal rendelkező, patinás jogi egyetemeket megfosztották attól, hogy ők államtudományi doktori képzést, illetve végzettséget tudjanak adni... (Dr. Répássy Róbert: *Ez nem így van!*) Nyilvánvalóan az, hogy átneveztek a végzettséget... (Dr. Bárándy Gergely: *Nem, nem! Csak a nevét vette ki! Semmi nem változott a tanrendben!*) Majd képviselőtársaimat is kérem, hogy akkor szóljanak hozzá!

Tehát a végzettséget átneveztek mindenképpen (Dr. Répássy Róbert: *Igen, igaza van.*), ezt meg kell nézni, hogy nekünk milyen diplomát adtak, mert itt körbenézve abban az életkorban vagyunk, akik még a korábbi állam- és jogtudományi diplomát kapták, és akik talán 2006-07 után végeztek vagy 2007 után talán, most évszámokba nem szeretnék belemenni, ők már okleveles jogászként végeztek, mert hát az ELTE, a Pázmány vagy a szegedi egyetem már a tudományok területén, úgy tűnik, hogy hanyatlik ahhoz képest, amit a Közszolgálati Egyetem nyújtani tud. De ez egy másik vita, én ezt nem szeretném újrainyitni. Azzal persze kiegészítve, hogy a tervek szerint az államtudományi képzést kötelezővé szeretnék tenni minden állami vezetőnek, ami egyébként, lévén, hogy csak ezen az egyetemen lehet tudomásom szerint majd megszerezni, illetve nemcsak a jövőben, hanem jelenleg is megszerezni, azért egy érdekes kérdést vet fel. De ezt megint csak itt szőrmentén szerettem volna elmondani, inkább válaszolva arra, hogy az okleveles jogász szakképzettség megjelenése már önmagában egy olyan, ami a rendszer egyéb ponton jelentkező hibáira felhívja a figyelmet.

Számomra kicsit furcsa volt olvasni azt, hogy az eljárás lefolytatásához szükséges mértékű ismeretét kell a pályázónak bizonyítani. Ezt lehetett volna talán határozottabban is fogalmazni, én azt gondolom. Ez azért egy-két kérdést felvet, hogy mi az a szükséges mértékű ismerete - hogy fel tudja olvasni a bank által neki küldött szerződés pontjait? Esetleg lehet, hogy töri egy kicsit a magyart, de valahogy sikerül; esetleg még kérdésekre is tud válaszolni az ügyfélnek, de a szlenget már nem érti; vagy ha esetleg nem megfelelőképpen artikulál az ügyfél, akkor vissza kell kérdeznie. De hát bízunk benne, hogy ezek elméleti felvetések, azok után, hogy Répássy Róbert szerint erre nem kerülhet sor, hogy nem magyar állampolgárt neveznek ki. De ha a jogi lehetőségeit megteremtjük, akkor erre sor kerülhet. Tehát nyilvánvalóan a kiskapuk ki vannak nyitva vagy inkább ki vannak tárva, és ez a lehetőség a jövőben fel fog merülni. Talán a nyelvismeretnél egy szigorúbb megfogalmazás szerintem indokolt lenne.

Ami egyébként - hogy néhány gondolat erejéig erre is kitérjek - a végrendeleti nyilvántartásokat illeti: ez egy logikus szabályozás, tehát ha csak arról beszélünk, azt maximálisan támogatni lehetne. Ennél fogva az egész törvényjavaslatnak a sorsáról úgy tudunk dönteni, bár az általam elmondott érvek alapján egyelőre én a tartózkodás felé hajlok itt a bizonytalanságok miatt, de nyilvánvalóan még jö-

hetnek akár kormánypárti módosító javaslatok is, és államtitkár úr egy kiváló záróbeszédben akár még meg is győzhet minket, hogy a szabályozás rendben van, de azért jó lenne arról tudni, és hiába kap felhatalmazást a miniszter, hogy a közjegyzői vizsga részletes szabályait megalkossa, ugye ez is szerepel benne, ha esetleg államtitkár úrtól némi részletszabályt is tudhatnánk, hogy ez mire vonatkozik, hogyha egyáltalán ez szóba került a minisztériumban, de gondolom, elképzeléseik vannak, hogyha ezt a törvényt idehozzák, akkor talán könnyebb lenne nekünk is dönteni. Azzal együtt, hogy fenntartom, amit mondtam, és amit Bárándy Gergely képviselőtársunk is elmondott előttem, hogy ha a bírának, az ügyvédeknek, az ügyészeknek az egységes szakvizsgarendszerben kell bizonyítaniuk a tudásukat, illetve a közjegyzőknek is, mert szakvizsgát is elvárnak a kinevezéshez, akkor mi indokolja, és pontosan hogyan fog kinézni ez a közjegyzői vizsga. Kérem államtitkár urat, hogy világosítson fel ebben bennünket. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportja nincs jelen, így ők értelemszerűen nem is szólnak hozzá a vitához. A vezérszónoki fel szólalásoknak így a végére értünk.

Most kétperces hozzászólási lehetőségek következnek. Répássy Róbert képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Én csak ehhez a szakvizsga vagy hivatásrendi vizsga kérdéshez szeretnék hozzászólni. Egyrészt azt tudjuk jól, hogy már elég régóta egységes a jogi szakvizsga, és valóban úgy van, ahogy képviselőtársaim mondták, hogy a bírótól a közigazgatási szakemberig ugyanazt a jogi szakvizsgát teszik le a jogászok, és mégis többféle hivatást gyakorolhatnak. Igen ám, de az egy folyamatos probléma, hogy így igazából a szakvizsga nem szakosít. Tehát valójában az ilyen típusú egységes szakvizsga, ami azt a célt szolgálná, hogy kifejezetten valaki a leendő hivatásában mélyüljön el, erre nem alkalmas. Tehát mindenki tudja ezt a problémát. Ezzel együtt is az egy természetes igény, hogy a jogászok meg nem szeretnék annyit szakvizsgát tenni, ahány munkát vállalni akarnak, és ezért van egy olyan igény arra, hogy átjárhatóak legyenek ezek a szakmák egy szakvizsgával. Ez az egyik része a dolognak.

A másik része, hogy a közjegyzőknek egy külön szakvizsga előírása szerintem nem egy lehetetlen dolog, tehát én úgy gondolom, hogy ez egy helyes irány, de megtartják a jogi szakvizsgát emellett, tehát végül is egy magasabb képesítési feltételnek kell megfelelnie egy közjegyzőnek vagy pontosabban egy közjegyzőjelöltnek ahhoz, hogy aztán utána közjegyzővé váljon. Ezzel önmagában nem lenne baj, inkább az a kérdés, hogy ez a közjegyzői szakvizsga azok számára is letehető-e, akik más jogi hivatást gyakorolnak, vagy csak akkor tudják letenni, hogyha kifejezetten valamilyen közjegyzőjelölti gyakorlatot folytatnak. Itt van a kutya elásva, hogy magyarul egy

külsős jogász is le tudja-e tenni ezt a közjegyzői vizsgát vagy nem. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Közben helyesbíteném magamat, mert Iktity István képviselőtársunk jegyzői feladatot lát el, úgyhogy itt tartózkodik az LMP képviselője is.

Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak két percben.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Répássy képviselő úrral részben egyetértek, hogy lehet magasabb képesítési feltételeket támasztani, mint az eddigiek, de miért csak a közjegyzőknél? Erre, tegye meg, hogy válaszol nekem! Tehát van azért mégis egy ki nem mondott hierarchia a jogászi szakmában, én azt gondolom, és ezt el kell ismerni, a jogászoknak biztos, hogy legalább a 90 százaléka vagy 99 szerintem így gondolja, hogy van a bírói, ügyészi, ügyvédi, közjegyzői. Nagyságrendileg így néz ki. Miért pont a közjegyzőknél? Akkor a bírónál miért nem? Tehát egy közjegyzőnél többet követelnek meg, mint egy bírótól vagy egy ügyésztől? Én nem értem ennek a logikáját, és pontosan ezért kérdezem - örülök, hogyha államtitkár úr gombot nyom, látom, hogy készül rá, és akkor válaszol erre -, hogy miért.

(14.30)

Vagy a szakvizsga rendszerét valóban alakítsuk úgy, ahogy Répássy képviselő úr mondta, hogy mindenhol külön szakvizsgát, külön típusút kell tenni, és ha valaki egy másik szakmába kíván átmenni, akkor ott általában most már megkövetelik egyébként a gyakorlati időt a bíróságoknál is titkárként, ügyvédeként. Ugye, önök hozták be pont azt, hogy legyen mindenképpen alkalmazott ügyvéd először, és csak utána lehessen saját praxisa. Tehát megkövetelünk egyfajta, ha úgy tetszik, tanulói időt. Akkor miért nem lehet ehhez hozzákötni egy speciális vizsgát is, ha már ilyen tervek vannak?

Tehát én azt mondom, hogy akkor, amikor egy ilyen rendszerben egyvalami kilóg a sorból, az nem jó. És ezért kell azt tartanom, hogy bár meg lehet - még egyszer mondom - magasabb képesítési feltételeket követelni, de akkor egységesen a jogászi szakmában ezt tegyük meg, ne csak a közjegyzők esetében. Köszönöm. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Bár a zárszóra majd akkor nem marad elég muníció, de néhány kérdés felmerült, amire szeretnék közben választ adni, hátha akkor a további polemizálást sikerül lerövidítenünk.

Répássy képviselő úrnak volt a végrendeleti nyilvántartásokkal kapcsolatban a kérdése: nyilván

azért kell a közjegyzőknek látniuk az ügyvédi nyilvántartást, mert a hagyatéki eljárást ők folytatják le, tehát az ügyvédeknek nincs ilyen feladatuk. Tehát az ő számukra a közjegyzőit nem szükséges megnyitni. Tehát elhangzott egy ilyen észrevétel.

A szakvizsgarendszert nem érinti természetesen ez a módosulás. Amit el lehet mondani, ugye, felmerült az okleveles jogász, aki tulajdonképpen az egyetemen diplomát szerez. Ez a hivatalos elnevezése a félreértések elkerülése végett. Utána maga a szakvizsgarendszer, tudjuk, hogy hivatásrendként a gyakorlati idő, maga a felkészülés, oktatás is, más tematika szerint történik maga a vizsgáztatás, majd kapunk egy szakvizsgát, ez az egységes szakvizsga, ami gyakorlatilag átjárhatóvá teszi a rendszert. Ami ebben a rendeletben benne foglaltatik, ez a fajta vizsga eddig is a kamarai szabályzatban benne volt, ami a pályáztatás része. Azokról az ismeretekről győződnek meg a pályázónál, hogy rendelkezik-e azzal a tudással, ami mondjuk, egy-egy közjegyzői helynek a betöltését jelenti. Tehát ez a miniszteri rendelet tulajdonképpen a kamarai szabályzatnak a kiemelését jelenti az eddigi szabályozási körből.

Ami az EU-vitát illeti, a többi tagállamnál is ugyanígy közhatalmi elemeket is ellátnak ezek a közjegyzők. Tehát akár a Benelux államoknál, Németországnál, Franciaországnál, és miután ezt a jogvitát elveszítették, ugyanúgy át kellett alakítaniuk a rendszerüket, amire most nálunk kerül sor, hogy ne legyen az Unióval további vita ezekben a kérdésekben. Remélhetőleg gyakorlatilag ezzel pont kerül a végére.

Hogy milyen eszközeink álltak volna rendelkezés-re? A kamara mindvégig benne volt ezekben az ügyekben, tehát ilyen értelemben nem tudtuk, és a beleegyezésünk nélkül folytak azok a viták, illetve azok az érvek nem úgy kerültek elővételre, hogy ne mondhatták volna ezt, amit ők gondolnak erről a dologról. Tehát talán azt mondhatom, hogy minden lehetőséget kimerítettünk, ami rendelkezésünkre állt.

Ami a hatásvizsgálati lapot illeti, csak visszanyarodok még az elejére, ez ténylegesen csak egy társadalmi egyeztetés volt. Tehát ez nem külön hatásvizsgálati lap ilyen értelemben, tehát nem ez készült, csak ezt szerettem volna pontosítani. Talán sikerült minden olyasmire válaszolnom, amit itt feljegyeztem az elhangzottak alapján. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük államtitkár úr. Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg normál időkeretben a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A normál felszólalás rövid lesz, csak mivel a házszabály nem teszi lehetővé a további kétperces reagálást, ezért választottam ezt a műfajt. Szóval, először is köszönöm a választát, de egy dologban hadd vitakozzakk önnel, államtitkár úr, óriási különbség van aközött, hogyha egy szabályt állami - ha úgy tetszik - jogszabály ír elő, és óriási különbség, ha egy szakmai önkormányzati követelmény az. Hadd mondjam ezt egész konkrétan. Ugye,

ön azt mondja, hogy semmi más nem történik, mint hogy a közjegyzők, ha úgy tetszik, vizsgáját a közjegyzői kamara szabályzatából áttemelik jogszabállyá. Én meg azt gondolom, hogy ez egy óriási különbség, ugyanis, ha megnézi, akkor minden hivatásrendnél, megint azt mondom, a bíróktól az ügyvédekén át az ügyészekig van ilyen.

Tehát vannak belső ügyvédi kamarai vizsgák, tanfolyamok, kötelező tanfolyamok ügyvédjelölteknek, ahhoz képest számonkérések. Vannak az ügyészi szervezetben belül ugyanilyenek. A bíróságok esetében egy külön akadémiaja van ennek, ahol ezeket a képzéseket folytatják, és időről időre a bírósági fogalmazókat, ugyanúgy az ügyészségi fogalmazókat számonkérlik, levizsgáztatják. Ilyenek vannak, és ehhez hasonló volt a közjegyzőknél ez a vizsga.

Itt most az állam egyet kiemel, és azt állami jogszabállyá teszi. Azt ugye, miniszteri rendeletben határozza meg, magyarul: azonos szintre emeli, mint a jogi szakvizsga, mert hiszen azt is miniszteri rendelet határozza meg alapvetően. Van törvényi alapja, államtitkár úr, na de mégis a szabályait határozza meg. Itt kiemelem a közjegyzőket, és miniszteri rendeletben, illetve törvényben szabályozom. A többit nem. Miért? Tehát megint csak azt mondom: miért van ez a fajta különbségtétel? Akkor ugyanígy meg lehetne azt tenni, hogy az ügyvédek vizsgáját kiemelem, a bírák vizsgáját, az ügyészeknek a vizsgáját, és azt is miniszteri rendeletben szabályozom, és a törvényi alapját megteremttem.

Egy óriási különbség még van az elvi alapokon kívül. Hogy míg ez feltétele, jogszabályi feltétele annak, hogy közjegyzővé váljon, addig azok a vizsgák nem jogszabályi feltételei, hanem csak a belső önkormányzatok által támasztott feltételei annak, hogy valaki azt a hivatást gyakorolni tudja. Tehát míg egy bírónál nincsen jogszabályi elvárás más, mint a szakvizsga letétele, egy ügyvédnél szintén, addig a közjegyzők esetében van ilyen plusz egy.

Tehát ez a disszonancia él, és még egyszer mondom: éppen ezért, amit az előbb elmondtam, ez nem egy formális kérdés csupán, hogyha itt semmi más nem történik, mint a kamarai szabályzatból áttemelem miniszteri rendeletbe, illetve törvényi szintre hozom ennek az alapját. Ez egy óriási tartalmi különbség is. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a napirendhez. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom. Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e hozzászólni előterjesztőként. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden, hogy ne maradjon ez a rész se megválaszolatlanul. Nyilvánvaló, hogy a szabályozásba a Magyar Országos Közjegyzői Kamarával egyetértésben került bele ez az elem, ahogy említette képviselőtársam legutóbb is, hogy az ügyvédekénél is ez az egyéves

gyakorlati idő éppen a mi időszakunkban bekerült, ez is az ügyvédi kamara egyetértésével, tehát gyakorlatilag a hivatásrendeknek a véleményét ezeknek a jogszabályoknak a megalkotásánál nyilvánvalóan figyelembe vesszük. És a közjegyzőknél még egy pluszérv, ami tisztább helyzetet teremt, hiszen továbbra is vannak olyan hatósági jellegű, illetve közhatalmi jellegű tevékenységei a közjegyzőknek, amik pontosan a tiszta és állandó szabályozási keretek meglétét garanciális elemmé teszik. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16275. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót szintén Völner Pál úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat az igazságügyi jogalkotást érinti, a vállalkozások ellen indult és a határokon átnyúló jogi vonatkozásokkal rendelkező fizetésképtelenségi eljárások, reorganizációs eljárások, csődeljárások és felszámolási eljárások hatékonyabb végigvitelét szolgálja. A törvényjavaslat a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvényt jogharmonizációs kötelezettségeinkre tekintettel egészíti ki, azaz az Európai Unió tagállamainak vállalkozásait érintő fizetésképtelenségi eljárásokkal összefüggésben állapít meg nemzeti kiegészítő szabályokat az Európai Parlament és a Tanács 2015/848. rendeletével összefüggésben, amely uniós rendelet a korábbi, már elavultnak tekinthető 1346/2000/EK tanácsi rendeletet váltotta fel.

(14.40)

Az uniós rendelet hatálya azokra az adósokra és az ellenük indított fizetésképtelenségi és reorganizációs eljárásokra terjed ki, amely adósok fő érdekelt-ségi központja - főszabály szerint a székhelye - az Európai Unió valamely tagállamában van, és más tagállamban is van leányvállalatuk, telephelyük vagy hitelezőjük.

Az uniós rendelet alapvetően nemzetközi magánjogi szabályokat állapít meg, a tagállami csődjogot nem harmonizálja. Előnye viszont, hogy a tagállami eljárásokat összehangolja, megteremt a jogi kereteket a fizetésképtelenségi szakértők és a bíróságok közötti közvetlen együttműködéshez, elősegíti a több országot érintő fizetésképtelenségi ügyekben a hitelezői igények hatékonyabb érvényesítését.

Újdonság az uniós rendeletben a nemzetközi vállalatcsoportok koordinált fizetésképtelenségi eljárása, amelynek célja, hogy egységes stratégiát alakítsanak ki az érintett felek a vállalatcsoport és annak tagjai fizetőképességének helyreállítására, reorganizációjára, ha pedig ez nem eredményes, akkor a vállalkozás javainak új befektetők részére történő értékesítésére és a vállalatcsoport tagjai tartozásainak rendezésére.

Az uniós rendelet értelmében a fizetésképtelenségi eljárás megindításával és lefolytatásával kapcsolatban a joghatóságot a vállalkozás fő érdekelt-ségi központja határozza meg, ez az úgynevezett fizetésképtelenségi főeljárás. Annak érdekében, hogy ne lehessen visszaélészerűen a fizetésképtelenségi főeljárás megindítását egy másik államba áttenni, a tagállami bíróságok vizsgálhatják, hogy az eljárás megindításakor hol volt az adós vállalkozás ügyvitelének valós központja.

Az EU-rendelet értelmében a fizetésképtelenségi főeljáráshoz kapcsolódva a többi EU tagállamban területi, úgynevezett másodlagos eljárások indulhatnak, feltéve, hogy az adósnak ott telephelye van. Ezeknek a másodlagos eljárásoknak a célja az adós ott lévő vagyonának elkülönítése és abból a helyi hitelezők kifizetése.

A bíróságok és a hitelezők, valamint az eljárások egyéb érintettjei számára a gyakorlatban is nagyon hasznos lesz az eljárások főbb adatairól szóló tájékoztatásra kifejlesztendő tagállami fizetésképtelenségi nyilvántartás, mert az adatbázisból majd interneten lehet keresni 2018. június végétől. 2019 júniusában pedig felállításra kerül az uniós szinten összekapcsolt közös és egységes keresőfelület, és a tagállamokban indított fizetésképtelenségi eljárások adatait ott is le lehet majd kérdezni bármelyik EU-tagállamból.

A nyilvános uniós szintű fizetésképtelenségi adatbázis a piaci forgalom biztonságát és a hitelezői érdekérvényesítést fogja szolgálni.

Tisztelt Országgyűlés! Mind az uniós, mind a magyar jogalkotás célja, hogy a piaci versenyben lemaradó cégeknél mihamarabb induljon meg a veszteségek megszüntetése, majd az adós vállalkozás fizetőképességének helyreállítása. Másiképpen szólva, a reorganizációt kell előnybe helyezni a felszámolási eljárás, azaz a vállalkozás piacról történő kivezetése helyett. Ezek a gazdasági célok hatékonyabban elérhetők, ha az adós vállalkozás ellen a különböző EU-tagállamokban kezdeményezett eljárásokat összehangolják, ezen a téren jelent előrelépést az EU-rendelet és az azt kiegészítő magyar szabályozás.

A belföldi és a külföldi bíróságok, illetve fizetésképtelenségi szakértők közötti hatékony információ-áramlás összességében csökkenti majd a nemzetközi vonatkozású eljárások költségeit, gyorsítja és harmonizálja az eljárásokat, ami a hitelezők számára is előnnyel jár majd. Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy a betervezett törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Alapvetően egy európai uniós kötelezettség, egy európai uniós jogharmonizáció ennek a javaslatnak a célja, hiszen egy elavultnak tekinthető 2000-es tanácsi rendeletet váltott fel egy új rendelet 2015-ben, amelyre való tekintettel nemzeti kiegészítő szabályokat kell elfogadnunk, mégpedig a polgári nemperes eljárások területén a vállalkozások ellen indult, határon átnyúló jogi vonatkozású fizetésképtelenségi eljárásokban, reorganizációs eljárásokban, csődeljárások és felszámolási eljárások hatékonyabb végigvitelét szolgálja.

Tehát mindezek a szabályok olyan ügyekben alkalmazhatóak, amelyekben van valamilyen határon átnyúló elem, tehát az Európai Unión belüli fizetésképtelenségi eljárásokról van szó. A magyar szabályozást ki kell egészítenünk olyan belső jogalkalmazást segítő végrehajtó jellegű szabályok meghozatalával, amelyek az uniós rendelethez kapcsolódva kiegészítik a végrehajtási szabályokat a magyar jogalkalmazó szervek eljárására, valamint a magyar joghatóság alá eső szervezetekre.

A részletszabályokat az államtitkár úr az expozéjában ismertette, mondhatnám, hogy ez egy viszonylag egyszerű és technikai jellegű szabályozás. Remélem, hogy az Országgyűlés elfogadja, hiszen ebben politikai vita nem nagyon lehet a pártok között. Mindezek az eljárások természetesen azt segítik, hogy gördülékenyebbé teszik ezeket az eljárásokat, és végső soron hozzájárulnak a fizetésképtelenség valamilyen módon való orvoslásához olyan ügyekben, ahol egy európai uniós tagállam területét meghaladóan több tagállam területén működő cégekről beszélünk. Kérem ezért, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Józsa Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény már számtalanszor módosult a Fidesz kormányzása alatt. Legutoljára éppen áprilisban kellett átfogóan módosítani az Országgyűlésnek ezt a törvényt, ami a gazdaság működése szempontjából meglehetősen fontos. Tehát nehezen érthető, hogy egy ilyen alapvető jelentőségű törvényt miért ilyen toldozgatás-foldozgatás jelleggel próbál alkalmassá tenni a kormány.

A most itt szereplő kicsi részlet valóban európai uniós vonatkozású, a határon átnyúló fizetésképtelenségi eljárási szabályok módosítása miatt nyújtot-

ták be, jogharmonizációs céllal. Tehát a problémánk alapvetően nem ezzel az előterjesztéssel van, ami most itt fekszik a Ház előtt, hanem azzal, hogy sajnos az igazságügyi tárcának eddig nem nagyon jöttek be szakmai szempontból az átfogó törvénymódosítások a csődeljárási területen. Rövidesen csaknem mind-egyiket korrigálni kellett kisebb-nagyobb mértékben, tehát utána kellett nyúlni a parlament által már elfogadott módosításoknak. Elég, ha csak az önálló zálogjog bevezetésére gondolunk itt.

A már sokat foltoztatott csődeljárási törvény javítgatásának nem túl tartós eredményeire, az alapsabb szakmai előkészítés követelményére már az áprilisi törvényjavaslat általános vitája során rámutatott az MSZP-frakció dr. Szakács László frakcióvezető-helyettes úr hozzászólásában. Nagyon sajnáljuk, hogy az akkor megfogalmazott, gyakorlatilag metodikai és szakmai javaslataink pusztába kiáltott szózatként maradtak, és nem érvényesültek a jogalkotás során.

A csődtörvénnyel kapcsolatban számos kritikát, illetve módosítást megfogalmaztunk már, például a brókerbotrányokkal összefüggésben is.

(14.50)

Azzal együtt, hogy jelen előterjesztésben az egy pozitívum, hogy nem lekaszálni akarja a bajba került céget, hanem kísérletet tesz a fizetőképesség helyreállítására, az egy helyes irány, hogy reorganizációs indíttatású a megoldási javaslat. Ugyanakkor, ami a brókerbotrányok környékén történt, az továbbra is skandalum, ugyanis a tapasztalatok alapján az érintettek az elszünetelt kárnak csupán a töredékéhez jutottak hozzá, és jelentős részben a szerencsétlen törvényi szabályozás alapján végrehajtott csődgondnoki intézkedések nyomán. Tehát a pénzügyi területre abszolút nem adekvát, hogy mit csinálhat egy csődgondnok és mit nem. Aki egy picit is járatos ezen a szakterületen, az tudja, hogy itt a guillotine a veszteség maximálását jelenti, nem pedig a minimalizálását. A szakmai javaslatoknak, illetve azoknak, amelyek kiugrottak problémaként, a nyoma se látszik, hogy ne ismétlődjön meg, és a pórus járt károsultak ügye kedvezőbben oldódjon meg. Sem a kielégítési sorrendhez, sem a felszámolásba vonható vagyontárgyak bővítéséhez a Fidesz nem járult hozzá, így a károsult magyar családok tízezreit hagyták cserben, nagyon sokan kedvezőtlenebb helyzetbe kerültek, mint egy normálisabb szabályozás esetén.

Az észrevételeink két részre oszthatók, mint ahogy a törvényjavaslat is két részre osztható: egyrészt az uniós vonatkozású, több tagállamot érintő fizetésképtelenségi eljárások szabályait tartalmazó jogharmonizációs szakaszokra, másrészt kisebb részben az új Pp.-vel kapcsolatos új szabályok átvezetésére. Az új uniós szabályozás a hatályoshoz képest valóban előremutató megoldásokat tartalmaz, ez önmagában részünkről is támogatható lehetne, azonban nem tudunk elmenni, nem mehetünk el szó nélkül a hazai viszonyok miatt a csődtörvény hiá-

nyosságai mellett, ami mihamarabbi megoldást igényel. Elég csak a brókerbotrányok már részben említett problémáira, a károsultak méltánytalan, mindmáig megoldatlan helyzetére gondolni. E problémákról még mindig nem hajlandó tudomást venni a kormány, és ezt nagyon nehezményezzük; lehet, hogy azért, mert, mondjuk, a Quaestor környékén akár kormányzati szálak is felmerülnek, de ez a károsultakat hátrányosan érinti.

Bár a csődtörvényt két-három havonta jelentősen átírja a kormánypárti többség, módosításaik nem állnak össze megfelelő rendszerré, a módosítások egy része elhibázott és korrekcióra szorulnak már rövid idő elteltével is, ezzel szemben a károsultak által kezdeményezett és jogos igényt megfogalmazó, az MSZP által benyújtott módosításokat mind ez ideig a Fidesz kivétel nélkül leszavazta. Közügyről lévén szó, ezt nem értjük, ugyanis ez nem politikai kérdés, ez teljesen egyszerű gazdasági kérdés, abszolút közügy. Nem értjük, hogy amikor az előterjesztő maga ismeri el, hogy technikai okokból ugyan, de a tisztelt Ház már most készülhet egy újabb, ezúttal novelláris szintű, csődtörvényt módosító törvényjavaslatra, akkor nem értjük, hogy az általunk is megfogalmazott javaslatokat, beépítve az uniós joggyakorlat miatt szükséges, a határon átnyúló okokból indokolt módosításokat, miért nem egy szerkesztett, átfogó, a jelenlegihez képest sokkal eredményesebb, jobb működést, jobb szabályozást lehetővé tevő csődtörvényt hoztak ide elének.

Mindezek alapján mi úgy gondoljuk, hogy egy, a szakmai részt elismerő tartózkodás lehet a maximum a frakciónk részéről, hangsúlyozva, hogy egy szerkesztett, sokkal jobb törvényre van szükség. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/16275. számú törvényjavaslat az igazságügyi jogalkotást, a polgári nempertes eljárásokat érinti, a vállalkozások ellen indult, határokon átnyúló jogi vonatkozásokkal jellemezhető fizetőképességi eljárások hatékonyabb végigvitelét szolgálja.

A törvényjavaslat a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvényt jogharmonizációs kötelezettségeinkre tekintettel egészíti ki, az Európai Unió tagállamainak vállalkozásait érintő fizetőképességi eljárásokkal összefüggésben állapít meg nemzeti kiegészítő szabályokat az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/848 rendeletével összefüggésben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Hangsúlyoznom kell - szemben az MSZP-s képviselőtársunkkal, aki azt kifogásolta a jelen törvényjavaslatban, hogy miért nem egy átfogó, miért nem egy teljesen új szabályo-

zás van a csődeljárás tekintetében és a felszámolási eljárás tekintetében -, hogy a jelen törvényjavaslat kifejezetten jogharmonizációs célú módosításokról szól, és a Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója ezt támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Itt két téma a parlament plénuma előtt egy kicsit összecsúszott. Van ez a jelenlegi javaslat, amely előttünk fekszik, ez valóban az uniós rendelet átültetése, illetve a magyar jogrendszer megfelelő módosítása az uniós rendelet alkalmazásához, hiszen ez közvetlenül hatályosul, tehát az átültetést értsék így, hogy a jogrendszer kialakítása. Nyilván erről lehet mondani véleményt, illetve a felszámolási és csődeljárásokról úgy általában, bár ez kevésbé tárgya a jelenlegi, előttünk fekvő javaslatnak.

Azért annyit elmondanék, hogy amit az Európai Unióban kitéztek célként, és ebben az új rendeletben megfogalmaznak, az természetesen támogatható, hiszen ahogy a határok átjárhatóvá váltak, és a cégek is egyrészt a szolgáltatásaikat átjárható módon tudják egyik országból a másikba vinni, bizonyos esetben a székhelyüket is; bár ebbe nem mennék bele, mert hogy egy cég mely joghatóság alá tartozik, ebben komoly jogi viták vannak, tehát hogy mikor tud egy másik ország joghatósága alá tartozni.

A lényeg az, hogy a cégek is mint jogi személyek is tudják gyakorolni bizonyos korlátozásokkal a szabad mozgás jogát, és ennél fogva nyilvánvalóan a visszaélések is felerősödnek, így bizonyos vagyonoknak egy felszámolási vagy csődeljárással érintett cégnél akár a kimentésére vagy egy másik országban lévő hitelezőknek a kedvezőbb helyzetbe hozására ezek a szabályok, illetve az uniós országok közti szabálykülönbségek lehetővé tették ezeknek a kiskapuknak is a kijátszását, és természetes módon nem árt, ha ezek bezárásra kerülnek, illetve az Unió erre törekszik.

Ez messzemenően támogatható, főleg, hogy általában a magánszemély ügyfelek, kis- és középvállalkozások azok, amelyek a leginkább megszenvedik ezeket a szabályokat, mármint a kiskapuk kihasználását, lévén, hogy ők nem fognak tudni majd érdeket érvényesíteni, vagy sokkal nehezebben, és sokkal költségesebben tudnak érdeket érvényesíteni egy másik tagországban, az igényüket egy másik EU-s tagországban bejelenteni. Természetes módon sokszor az anyagi és jogi nehézségek alapján egészen egyszerűen nem tudják, még hogyha elméletben a jogi lehetőség adott is lenne rá, nem lesz megfelelő fizetőképés, majdnem azt mondtam, hogy kereslet, de kis- és középvállalkozási háttér ahhoz, hogy ezt megtegyék.

Való igaz az is, hogy a fizetőképességgel kapcsolatos eljárások, illetve az ítéletek elismerése is

sokszor gondot okozott, párhuzamos eljárások alakultak ki több uniós tagországban, és a székhelyáthelyezés intézménye szintén egy olyan eklatáns példája volt a visszaélésnek, amit egy adott országon belül is megpróbálnak a bajba jutott cégek és család vezetők kihasználni. Egyébként az Országgyűlés előtt erre is némely részleges törvénymódosítás kitért az elmúlt években.

(15.00)

Gyakorlat volt, hogy ha valaki csődbe ment, felszámolás alá került vagy az adóhatóság megpróbált rajta valamit érvényesíteni, akkor áthelyezve a székhelyét egy másik megyébe, Magyarországon belül is el tudta húzni az eljárást, és aki időt nyer, az életet nyer - tartja a mondás -, és ennél fogva a székhely áthelyezése, az iratok átküldése, az iratok ide-oda küldözgetése bizonyos esetekben azt eredményezte, hogy a családok időt nyertek, és adott esetben megsúzhatták az elkövetett bűncselekményeket vagy visszaéléseket. Az Unióban a különböző jogrendszerek alkalmazhatósága okán ez még könnyebb és valószínűbb veszélyt jelentett. Ezért én magam üdvözöltem, amikor azt olvastam, hogy a bíróságoknak a jövőben gondosan mérlegelniük kell, hogy a székhelyáthelyezés egy csődeljárás esetén például nem azért történt-e, hogy enyhébb szabályok alá kerüljenek, s kiküszöbölhető és megállapítható lesz a korábbi székhely mint a valódi székhely helye és az ottani hatóságok illetékessége.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

2019 nyaráig kell várni arra, hogy az elektronikus nyilvántartások között az Unió országaiban megteremtődjék a kapcsolat, tehát az gyakorlatilag még két év, amíg ez megteremtődik. Nem tudom, hogy milyen olyan informatikai problémák vannak, amik alapján erre két évet kell szánni, de ezt nyilvánvalóan - gondolom én, bár lehet, hogy túl optimista vagyok - mérlegelték az Unióban, amikor ezt a rendeletet meghozták, de azért lehet, hogy ezt fel lehetett volna gyorsítani.

Azok a szabályok, amelyek ezekre a módosításokra vonatkoznak itt előttünk, nekem így elsősorban támogathatónak tűnnek, bár a módosító javaslatokat természetesen még nem ismerjük. A végén azért annyit el kell mondjak, hogy azok az aggályok, amelyek az MSZP részéről elhangzottak, élő aggályok a felszámolási és csődeljárási törvénnyel kapcsolatosan. De hozzátenném, hogy ezek nem most születtek, hanem 1990 után egy olyan kaotikus, vadkeleti helyzet alakult ki a csődeljárások, de főleg a felszámolások piacán, amely odavezetett, hogy nemcsak az állami cégeket rabolták szét gyakran a felszámolási eljárásban, és sokszor a csókosoknak szolgáltatva a vagyontárgyakat gyakorlatilag sikerült lenulláznia az állami cégeket, és a hitelezőknek valódi, érdemi javakat nem hagyni - '90 után ez gyakorlat volt -, és

utána már nemcsak az állami cégekkel játszották el ezt, hanem olyan piaci szereplőkkel, olyan piaci cégekkel is, amelyeknek egyébként nem állami hátterük volt, ezeket meg lehetett játszani.

A felszámolómaffia - ezt csak így emlegették - gyakorlatilag a kilencvenes években élte fénykorát, de a kétezres években sem beszélhetünk nagy visszaesésről. Sajnos ez kormányokon átívelő gyakorlat volt, a Fidesz- és az MSZP-kormányok egyaránt nem tudtak vagy nem akartak ezzel semmit tenni. Most annyit változott, hogy a felszámolói piacot az új törvények és a felszámolói névjegyzékek alapján Fidesz-közeli cégeknek szolgáltatták ki javarészből, de korábban a kilencvenes évek vadkeleti állapotára visszont az utalt, hogy akkor meg inkább az MSZP-hez köthető cégek voltak nyeregben. Sajnos ez is egy olyan terület, ahol a két, kormányzati pozíciót felváltva betöltő nagy pártnak sikerült a magyar állami és utána sok esetben a magáncégvagyont szétlopni, és ezáltal a Magyarországról kimenekített vagyon volumenét így közösen kormányzati ciklusokról kormányzati ciklusokra növelni.

Nem akarok itt külön neveket mondani, de az MSZP vezető tisztségviselői, sőt még az egyik általa jelölt és megválasztott miniszterelnök is szóba került ilyen ügyletek során, de természetesen - sajnos természetesen - az elszámoltatás sajnos nem ért el odáig, hogy ezeket az ügyleteket megfelelő módon feltárta volna akár a Fidesz 2010 után, és gyakorlatilag csak azt láthattuk, hogy hitelezőknek, akik magánszemélyek, illetve kisvállalkozások, akiknek bent maradt a pénzük, nemegyszer az öngyilkosságukról jöttek a hírek.

Így működött a felszámolói piac, ami csak részben csillapodott, bár nyilvánvalóan már nem a kilencvenes évekbeli állapotok uralkodnak, hála a Jóistennek, de azért teendő még lenne a területen. Azt mindenképp szeretném elmondani, attól függetlenül, hogy ez a javaslat támogatható, és az uniós rendelet előremutató, mégsem ártana, ha akár a minisztérium is újra nekiülne a felszámolási eljárás szabályainak az áttekintéséhez, és az esetleges maradék kiskapukat is bezárnák, mert ez egy olyan dicstelen foltja az 1990 utáni magyar történelemnek, amiről, ha végre egyszer egy olyan kormánya lesz Magyarországnak, amelyik részletes feltárást készít, akkor meg fogjuk látni, hogy milyen volumenben sikerült a nemzeti vagyont és a magyar magánszemélyek vagyonát kikapátolni, illetve átcsoportosítani - ha nagyon szépen akarok fogalmazni - egyéb más magánszemélyek tulajdonába, illetve offshore irányokba, amit nem lett volna szabad megengedni, és ha adott esetben még el is évültek ezek a bűncselekmények, akkor is legalább az a minimum, hogy a felelősökről és az ebben részt vevő személyekről tudjunk, pláne ha utána egyébként politikai vagy közéleti pályára léptek, és leginkább, ha még mindig ott vannak, akkor viszont el kell őket távolítani.

Ezeket szerettem volna a javaslatomhoz elmondani. Tudom, hogy két különböző terület, de amíg a felszámolási és csődeljárási törvénnyel kapcsolatosan ilyen aggályok vannak, addig ezeket is muszáj az

Országgyűlés előtt elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők nem vesznek részt a vitában, kettőperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Völner Pál: Nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **használati minták oltalmára vonatkozó szabályozás módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17307. számú parlamentari informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A használati minták oltalmára vonatkozó szabályozás módosításáról szóló T/17307. számú törvényjavaslat elfogadásának célja a belföldi iparjogvédelmi oltalomszerzés feltételeinek javítása a használati-minta-oltalmi rendszerek, rendszerügyfelek igényeihez igazodó finomhangolásával. A használati-minta-oltalom a gyakorlati élet által felvetett problémák műszaki megoldásának gyors és költséghatékony iparjogvédelmi oltalmára, a találmányoknál egyszerű fejlesztési eredmények jogi védelmére szolgál.

(15.10)

A hatályos szabályozás alapján használati-minta-oltalomban részesülhet valamely tárgy kialakítására, szerkezetére vagy részeinek elrendezésére vonatkozó megoldás, ha új, feltalálói lépésen alapul és iparilag alkalmazható. Az oltalmazható megoldások köre szűkebb a szabadalmazható találmányokéhoz viszonyítva, és az oltalmazhatósághoz megkövetelt alkotói szint is alacsonyabb, a mintaoltalomhoz azonban rövidebb oltalmi idő is társul.

A mintaoltalom megszerzéséhez szükséges eljárás koncepcionális különbséget is mutat a szabadalmazási eljáráshoz képest, a mintaoltalmi bejelentést ugyanis a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala - az eljárás gyorsaságának biztosítása érdekében - az újdonságot és a feltalálói lépést előíró oltalomképességi feltételek vizsgálata nélkül bírálja el. Ennek következtében az oltalom érvényessége csupán egy

későbbi, a mintaoltalom megsemmisítésére irányuló eljárásban válhat bizonyossá.

Annak ellenére, hogy több uniós tagállamban fontos szerepet tölt be ez az oltalmi forma, a használati-minta-oltalom nem tárgya az Európai Unióban megvalósuló jogi harmonizációnak, és a szabadalmi oltalom iránti eljárás bizonyos aspektusait szabályozó szabadalmi jogi szerződés sem alkalmazható rá. Ez nagy szabályozási mozgásteret kínál ahhoz, hogy a mintaoltalom vállalkozásfejlesztési és gazdaság-élénkítő potenciálját a magyar bejelentők érdekeinek leginkább megfelelő módon lehessen érvényesíteni, ugyanis ezt az oltalmi formát 90 százalékot meghaladó mértékben hazai bejelentők veszik igénybe.

A bejelentők a kevésbé formalizált eljárásnak köszönhetően gyorsan és egyszerűen juthatnak belföldi kizárólagos joghoz, amellyel biztosítható a fejlesztési ráfordítások megtérülése. Ezt felismerve a szellemi tulajdon védelméről szóló nemzeti stratégia, a Jedlik-terv már 2013-ban stratégiai célként határozta meg a használati-minta-oltalmi rendszer továbbfejlesztési lehetőségeinek feltérképezését. Bár a használati-minta-oltalom szinte kizárólag a hazai vállalkozásokat szolgálja, a hazai bejelentések száma 2015-ben csak 249, 2016-ban 304 volt. A 2016. év végén összesen 852 nemzeti használati-minta-oltalom volt hatályban, amely kismértékű csökkenés 2015-höz képest.

Ismert az is, hogy a hazai kkv-k iparjogvédelmi aktivitása alatta marad még a magyarországi vállalkozások egyébként sem kielégítő átlagának is. A törvényjavaslattal a kormány célja a használati-minta-oltalmi szabályozás kkv-k igényeihez igazítása és ezzel közvetetten a kutatás-fejlesztési aktivitásuk, innovációs tevékenységük növelésének elősegítése. A használati-minta-oltalmi rendszer felülvizsgálatának szakmai megalapozása, valamint az érintett társadalmi és gazdasági szereplők igényeinek felmérése érdekében a törvénymódosítás előkészítését megelőzően sor került elsőként egy vitaindító kérdőív közzétételére, valamint annak a leginkább érintett társadalmi szervezeteknek való közvetlen megküldésére. Ezt követően a konzultáció eredményeit is figyelembe vevő törvényalkotási koncepció véleményezésére is lehetőség volt. A jelen előterjesztés tárgyát képező módosító törvényjavaslat a véglegesített koncepció alapján készült el.

A továbbiakban a törvényjavaslatnak a használati-minta-oltalom szabályozási rendszerét érintő alapvető rendelkezéseit kívánom röviden ismertetni, a következő három fő téma köré csoportosítva. A használati-minta-oltalom tárgya és az oltalomképességi feltételek pontosítása; e körben különösen annak tisztázása, hogy mi minősülhet mintának, mi a megkövetelt alkotói szint, és mi tartozik a technika állásához, valamint hogy milyen zsinórmértéket kell alkalmazni a mesterségesen járatos személy tudás-szintjének meghatározásakor. A második fő téma a használati-minta-oltalmi eljárás jogi szabályozásával kapcsolatos változásokra tér ki, a harmadik pedig a jogérvényesítéssel kapcsolatos anomáliák csökkentését célzó módosításokat tartalmazza.

Ami a használatiminta-oltalom tárgyát illeti, a törvény felülvizsgálatát megelőző nyilvános konzultáció megerősítette, hogy a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében célszerű a szabályozás kiigazítása egyfelől a használatiminta-oltalom tárgyát képező minta definíciójának bővítésével oly módon, hogy a „tárgy” szó tág értelmezése alapján abba beletartozhassanak a berendezések és a több eszközből álló rendszerek, amelyek jelenleg kizártak a használatiminta-oltalomból. Másfelől szükséges a törvény kiegészítése az oltalmi tárgyak köréből kifejezetten kizárt vegyi termékekkel és keverékekkel, lefedve a gyógyszerkészítmények és gyógyszerhatóanyagok teljes spektrumát.

A megkövetelt alkotói szint kérdésköre kapcsán a konzultáció során a válaszadók többsége egyetértett abban, hogy szükség van a szabadalmaztatható találmányoknál alkalmazandó, a „feltalálói tevékenység” megállapításához megkövetelt alkotói szinttől való eltérés fenntartására a használatiminta-oltalom érdekében, a „feltalálói lépés” meghatározása kapcsán. Ezt az álláspontot az indokolja, hogy a használatiminta-oltalom egyik fontos eleme a szabadalmaztatható találmányoknál valamivel alacsonyabb szintű innovatív megoldásokra való oltalomszerzés lehetőségének biztosítása.

A „feltalálói tevékenység” és a „feltalálói lépés” kétféle kategóriájának fenntartása mellett is szükséges volt ugyanakkor, hogy a mintaoltalmi jogban ismert „mesterségben járatos személy” tudásszintje a jelenlegi bírósági gyakorlat által igen alacsonyan meghatározott mértéknél magasabbra kerüljön. Így a javaslat egyértelművé teszi, hogy a „mesterségben járatos személy” nézőpontjából vizsgált nyilvánvalóság, ha az egyéb feltételek fennállnak, megállapítható kell hogy legyen olyan esetekben is, amikor az több anterioritás kombinációjából következik, vagy ha a technika állása idegen nyelvű forrásokat is tartalmaz.

A mintaoltalom előfeltételeinek másik lényeges különbsége a szabadalmakhoz képest a technika állásához tartozó anterioritások körének eltérő meghatározása. Ez a különbség azt is eredményezheti, hogy egy világviszonylatban nem új, és ezért nem szabadalmazható megoldás használati mintaként Magyarországon mégis oltalomban részesülhet. A törvény megalkotása óta eltelt időszak technológiai fejlődésére és az információs társadalom sajátosságaira, valamint az európai integráció és a nemzetközi trendek piacliberalizációs eredményeire is figyelemmel célszerűnek tűnt ezt az eltérést megszüntetni, azaz a technika állásának törvényi definícióját a szabadalmi törvényben foglaltakhoz hasonlóan szabályozni, még az alkotói szint különbségének fenntartása esetén is.

Ami a használatiminta-oltalmi eljárás jogi szabályozását illeti, a konzultáció során a szakmai válaszadók többsége azt az álláspontot képviselte, hogy a szabályozás nem kellően átlátható, és a teljes használatiminta-oltalmi eljárást a használatiminta-oltalomról szóló törvényben kellene szabályozni, az eljárási kedvezmények fenntartása mellett. Nem feltétlenül célszerű ugyanakkor e tekintetben kon-

cepcionálisan eltérni a hatályos és az egész iparjogvédelmi szabályozásra jellemző szabályozás struktúrájától, vagyis a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló törvény eljárási rendelkezéseinek mögöttes szabályozásként való alkalmazásától, amelyhez képest csupán az eltérések vannak meghatározva az egyes speciális törvényekben.

A normavilágosság ezzel egyidejűleg megköveteli, hogy az ügyfelek számára egyértelmű legyen, hogy az adott ügyben pontosan melyik jogszabályhelyeket kell alkalmazni, így a módosított törvény immáron világosabban határozza meg a mintaoltalmi eljárás eltéréseit, egy helyen sorolva fel azokat. Tekintettel arra, hogy a használatiminta-oltalom teljes körű vizsgálaton át nem esett bejelentés alapján keletkezik, valamint arra is, hogy ennek az oltalmi formának a vonzereje éppen az eljárás egyszerűségében és gyorsaságában rejlik, a törvényjavaslat szűkebb határidőket határoz meg a szabadalmi törvényben foglaltaknál, és az ügyfél részére kitűzött határidők lehetséges tartamát is rövidebben állapítja meg.

E korlátozások ugyanakkor nem érintik az eljárásnak az ügyfél mulasztása ellenére való folytatását lehetővé tevő kérelem jogintézményét, valamint az elsőbbség érvényesítésére vonatkozó eljárási kedvezményeket, amelyek a szabadalmi eljárásban ismert módon továbbra is igénybe vehetőek maradnak.

A törvényjavaslat szakít a hatályos szabályozásnak azzal az elemével, ami kizárja, hogy ugyanarra a tárgyra nézve szabadalmi és mintaoltalmat lehessen szerezni. A hatályos rendelkezések alapján ugyanis a mintaoltalom és a szabadalmi oltalom még a bejelentések egymásból való származtatása esetén is kizárt, függetlenül attól, hogy a két oltalom adott esetben eltérő oltalmi körrel is megadásra kerülhet. Nem érvényesül ugyanakkor a kettős oltalom tilalma abban az esetben, amikor az ugyanazon a napon benyújtott szabadalmi és mintaoltalmi bejelentések rendelkeznek azonos tárgykörrrel, valamint szintén nem kizárt a párhuzamos oltalom fennállása két azonos tárgyú és azonos napon benyújtott nemzeti szabadalmi bejelentés és az európai és a nemzeti szabadalmak viszonylatában sem.

(15.20)

Az eljárási szabályok világosabbá tétele, valamint a szabadalmi eljáráshoz képest érvényesülő eltérések kidomborítása érdekében a javaslat újraszabályozza és kibővíti a mintaoltalmi bejelentésre, a bejelentési nap elismerésére, valamint a bejelentés benyújtását követő vizsgálatra vonatkozó szabályokat. A javaslat számos ponton egyszerűsíti a mintaoltalmi eljárás szabályait, ezáltal is lehetővé téve a minél gyorsabb jogszerzést. A javaslat bevezeti a szabadalmi eljárásból ismert, írásos véleménnyel kiegészített, újdonságkutatói jelentéshez hasonló, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által kérelemre elkészített oltalmazhatósági vélemény igénylésének lehetőségét. Az oltalmazhatósági vélemény megfelelően ellensúlyozhatja a használatiminta-oltalom

részlegesen vizsgált jellegét, azaz az újdonság és a feltalálói lépés vizsgálatának hiányát. A szabadalmi eljárásban 2005 óta érhető el ez a lehetőség a bejelentők részére, és a tapasztalatok alapján hasznos segítséget nyújt az oltalomszerzési stratégia kialakításához.

A mintaoltalmakkal összefüggő jogérvényesítési eljárások, vagyis a mintaoltalmi perek kapcsán olyan intézkedések kerülnek bevezetésre, amelyek egyszerre szolgálják az eljárások konzisztenciájának erősítését és gyorsítását, egyszersmind hozzájárulva a jogbiztonság fokozásához. Ennek keretében a javaslat elsőként előírja, hogy a bitorlási pert fel kell függeszteni, ha a mintaoltalommal kapcsolatban megsemmisítési eljárást kezdeményeztek, és ezt kellő időn belül igazolják.

Ennek kapcsán említést érdemel, hogy a már ismertett oltalmazhatósági vélemény intézménye várhatóan csökkenti majd a visszaélésszerű jogérvényesítés kockázatát, hiszen aki ilyenekkel rendelkezik, az vélhetően nem a vizsgálat hiányára alapozza az oltalom fennállását. A javaslat nem változtat ugyan a bitorlási és a megsemmisítési eljárás fórumának elkülönülésén, ugyanakkor a bifurkáció főszabályát áttörő kivételt jelent a javaslat azon rendelkezése, amelynek alapján a mintaoltalom bitorlása miatt indított perben a bíróság az alperesnek a mintaoltalom érvénytelenségére hivatkozó kifogása alapján a mintaoltalom érvényességét is vizsgálja, és ha a mintaoltalom megsemmisítésének feltételei fennállnak, a keresetet elutasítja.

Jelen törvényjavaslat nemcsak a használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény módosítását célozza, hanem a használatiminta-oltalom bitorlása büntetőjogi fenyegettségének megszüntetésével a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítását is. Ez azért szükséges, mert sem a jogérvényesítési tapasztalatok fényében, sem jogpolitikai megfontolások alapján nem indokolt az oltalomképeségi feltételek érdemi vizsgálata nélkül megszerzett kizárólagos jog megsértése esetére a büntetőjogi szankció fenntartása. A büntetőjogi fenyegetettség megszüntetése nem jár a polgári jogi eszköztár csorbulásával, ugyanakkor megfelelően tükrözi, hogy a megadott használatiminta-oltalom az oltalmi idő különbségétől eltekintve sem feleltethető meg teljesen a szabadalom jogintézményének.

A javaslat egyúttal a félvezető termékek topográfijára vonatkozó oltalom kapcsán is megszünteti a büntetőjogi fenyegetettséget, tekintettel ennek az oltalmi formának a gyakorlatban szinte teljes mértékben kiüresedett jellegére, és arra, hogy ebben az esetben nincs sem nemzetközi jogi, sem uniós jogi kötelezettség a büntetőjogi védelem fenntartására.

Tisztelt Ház! Az előzőekben ismertett törvényjavaslat elfogadása szükséges ahhoz, hogy a használatiminta-oltalmi szabályozás jobban megfeleljen a felhasználói közösség igényeinek. A törvényjavaslat elfogadása hozzájárul az iparjogvédelem ezen oltalmi formájának a nemzeti vállalkozásfejlesztésben és gazdaságélénkítésben betöltött szerepe növeléséhez. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot - annak meg-

vitátását követően - a szavazás során egyetértésükkel támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónokának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A tudásra épülő globális gazdaság és az információs társadalom korában a szellemi tulajdon védelme a vállalkozásbarát és innovációt serkentő üzleti környezet kulcsfontosságú elemévé, alapvető versenyképességi kérdéssé vált. A gazdasági növekedés serkentésére a legjobb esélyt az innováció és a kreativitás felkarolása kínálja. Ebben meghatározó szerep jut a szellemi eredmények jogi oltalmát biztosító szellemi tulajdonnak. A nemzeti tudásbázis és a kulturális vagyoni hatékony védelmét csak a szellemi tulajdon korszerű eszköztárszere garantálhatja. A szellemi tulajdon biztosítja a kutatási és fejlesztési ráfordítások, a csúcstechnológiai ágazatokba és a kulturális iparba irányuló befektetések, valamint a marketinghez és a fogyasztói bizalom megőrzéséhez szükséges kiadások megtérülését. Ezzel járul hozzá a gazdasági növekedéshez, a versenyképesség javításához és a munkahelyteremtéshez. A szellemi tulajdon tehát sokoldalú eszköz a gazdasági, társadalmi fejlődés előremozdítására, a nemzet gyarapodásának biztosítására.

Ahhoz, hogy ezt az eszközt célzottan, hatékonyan és tudatosan használhassuk, elengedhetetlen a szellemi tulajdon helyzetének módszeres áttekintése és azoknak az irányoknak a kijelölése, amelyek mentén a szellemi tulajdon a kibontakozás és a növekedés felé lendítheti gazdaságunkat és kultúránkat. Ehhez pontos, megbízható térkép kell, azaz állapotfelmérés a szellemi tulajdon hazai viszonyairól, valamint jól beállított iránytű, azaz olyan stratégia, amely világos cselekvési irányokat határoz meg a szellemi tulajdon rendszerének továbbfejlesztéséhez, méghozzá oly módon, hogy ezzel a lehető legnagyobb mértékben támogassa a nemzetpolitika és egyes kapcsolódó szakpolitikák megvalósítását.

Az 1666/2013. kormányhatározattal elfogadott, a szellemi tulajdon védelmére létrehozott nemzeti stratégia, azaz a Jedlik-terv, amelyből az előzőekben idéztem, a belföldi iparjogvédelmi oltalomszerzés esélyeinek javítása érdekében stratégiai célként határozta meg a használatiminta-oltalmi rendszer továbbfejlesztési lehetőségeinek feltérképezését és az ügyfelek igényeihez igazodó finomhangolását. Ennek a vizsgálatnak ki kell terjednie a hazai kvv-k valós érdekeltségére, illetve speciális igényeire, továbbá a szabadalom és a használatiminta-oltalom viszonyára is mind anyagi jogi, mind eljárásjogi szempontból.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a használatiminta-oltalmi rendszer felülvizsgálatának szakmai megalapozása, valamint az érintett társadalmi és

gazdasági szereplők igényeinek felmérése érdekében a törvénymódosítás előkészítését megelőzően sor került egy vitaindító kérdőív közzétételére. Ezt követően a konzultáció eredményeit is figyelembe vevő törvényalkotási koncepció véleményezésére is volt lehetőség. A jelen előterjesztés tárgyát képező módosító javaslat a véglegesített koncepció alapján készült el. Ahogyan a T/17307. számú törvényjavaslat általános indoklásából is kiderül, a használati minták oltalma mint a találmányoknál egyszerűbb műszaki fejlesztéseknek a szabadalmakhoz képest gyorsan megszerzhető és költséghatékony iparjogvédelmi, oltalmi formája fontos szerepet tölt be a nemzeti vállalkozásfejlesztésben és a gazdaságélénkítésben. Az oltalmazható megoldások köre szűkebb a szabadalmazható találmányokéhoz viszonyítva, és az oltalmazhatóságához megkövetelt alkotói szint is alacsonyabb, a mintaoltalomhoz azonban rövidebb oltalmi idő is társul. Az elhangzottakból is következően az oltalmi formát 90 százalékot meghaladó mértékben hazai bejelentők veszik igénybe, akik a kevésbé formalizált eljárásnak köszönhetően gyorsan és egyszerűen juthatnak a belföldi kizárólagos joghoz, amellyel biztosítható a fejlesztési ráfordítások megtérülése.

Eppen ezért nagyon előremutató, hogy a javaslat a használati minták oltalmára vonatkozó anyagi jogi rendelkezések kiigazítása, az oltalomképeségi feltételek pontosítása és finomhangolása érdekében egyértelműen rögzíti, hogy mi minősülhet mintának, a minta definícióját kibővítve és a mintának nem minősülő tárgyak felsorolását kiegészítve mi tartozik a technika állásához, valamint milyen zsinórmértéket kell alkalmazni a mesterségben járatos személy tudásszintjének meghatározásakor.

(15.30)

A törvényjavaslat tisztázza továbbá a használati-minta-oltalom és a szabadalom viszonyát, valamint megszünteti a kettős oltalom kizárását. A mintaoltalom iránti eljárás szabályozásának áttekinthetőbbé és a jogintézmény sajátosságaihoz jobban illeszkedővé tétele még népszerűbbé teheti ezt a formát a hazai vállalkozások körében. A normaszöveg egyértelművé teszi, hogy hol kell a közigazgatási eljárás általános szabályait és hol kell a szabadalmi eljárás szabályait alkalmazni, és megalkotja a mintaoltalmi eljárás olyan szabályait, ahol a szabadalmi eljárástól való kisebb-nagyobb gyakorlati eltérések ezt indokolják.

Jedlik Ányos szavaival zárva felszólalásomat: „Nincsen egyéb hatalom tehát a Földön, mint a tudományok varázsereje, mely mind egyeseknek, mind köztársaságoknak annyira óhajtott jólétét eszközölhetné és biztosíthatná.” Bízom benne, hogy a törvényjavaslat elfogadásával Magyarország versenyképessége tovább erősödik. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Józsa István kép-

viselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A használati minták oltalmára vonatkozó szabályozás módosításáról szóló előterjesztés valóban egy igen alaposnak tűnő munka, és pláne, ha még valami, az oltalmat illető anyagi kedvezmény is társulni fog hozzá, biztosan jó hatást fog gyakorolni a hazai szellemi tulajdon megvédésére, és azok a szerény számok, amelyeket az elmúlt három évről államtitkár úr ismertetett, a későbbiekben, hasonlóan a magyar szellemi tulajdon gyarapodásához, növekedni fognak.

A használati minták oltalma a találmányoknál egyszerűbb műszaki fejlesztéseknek a szabadalmakhoz képest lényegesen gyorsabban megszerzhető és költséghatékony iparjogvédelmi oltalmi formája. A fideszes képviselő úr által már említett kormányrendelet, amit szeretnek elnevezni és Jedlik-tervnek mondanak... - tévedés ne essék, Jedlik Ányos iránt én is rendkívül nagy tiszteletet érzek, de hogy az ő nevével illetnek egy ilyen dolgot, az már nem biztos, hogy annyira támogatható. Mindenesetre ez a kormányhatározat egy használható programot dolgozott ki, és ennek keretében előirányozták a használati-minta-oltalmi rendszer továbbfejlesztését is és az ügyfelek igényeihez igazodó finomítását.

A jelen javaslat a célkitűzések megvalósításának szolgálatában pontosítja az oltalomképeség feltételeit, hogy mi minősülhet egyáltalán mintának, mi tartozik ebbe a körbe a technika mai állásához viszonyítva. Lényegesen áttekinthetőbbé teszi, a jogintézmény sajátosságaihoz igazítja az eljárási szabályokat, ami nagyon fontos, mert nem sokat ér egy oltalom, ha kezelhetetlen az eljárási szabályrendje.

A használatiminta-törvény fogalomrendszerét a szellemi tulajdon fogalmköréhez is igazítja. A birtoklási keresetek visszaélésszerű alkalmazását visszaszorító rendelkezéseket vezet be, többek között megszünteti a használati minták birtoklásának büntetőjogi fenyegetettségét. Oltalmazhatósági vélemény, intézmények bevezetését is tartalmazza. Ezt a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala újdonságkutatás eredményeként adja ki a törvény hatálybalépését követően.

Ahogy említettem, és az előterjesztői expozéban is szerepelt, itt most egy társadalmi egyeztetést követően került, nagyon helyesen, előterjesztésre ez a törvényjavaslat. Ezt az előterjesztést, illetve ennek a tervezetét már március 10-én közzétette az Igazságügyi Minisztérium, és az indoklás szerint a szabályozás kialakítását egy elég alapos kérdőíves felmérés előzte meg. Meglehetősen furcsa ugyanakkor a javaslat 21. §-ának azon rendelkezése, itt azért a hatalommánia azért előjön, miszerint a mintaoltalom szerinti eljárásban is vizsgálhatja a bíróság a mintaoltalom érvényességét - ez eddig jó -, azonban csak a felekre kiterjedő hatással. Tehát ha valaki bejelent egy problémát, akkor a két fél viszonyát megvizsgálhatja a bíróság, és dönthet valakinek a javára. Mindenkire

kiterjedő hatállyal, azaz a mintaoltalom megerősítéséről vagy megszüntetéséről továbbra is kizárólag a szellemi termékek nemzeti hivatala dönthet a jelen törvény alapján is.

Ezzel a közigazgatás és az igazságszolgáltatás a jogállami, vagy mondjuk úgy, angolszász gyakorlatban szokásos viszonyát, nevezetesen, hogy a bíróság ítélete kötelezi a közigazgatási szerveket is bizonyos gyakorlat követésére, ez a javaslat áttöri. Tehát leszűkíti a bíróság döntését arra az egy esetre, amit ő ott két peres fél viszonyában megítél. Ugyanis kétséget nem hagy az előterjesztés afelől, hogy a szellemi termékek nemzeti hivatala a bírói döntésre tekintet nélkül megteheti, tehát esetenként meg is fogja ítélni a mintaoltalom érvényességét. Véleményünk szerint ez nem helyes. Az előterjesztés ugyanis maga szögezi le az indoklásában, hogy a bitorlási kereset elutasítása nem jelenti azt, hogy a bíróság ítélete alapján a mintaoltalmat a szellemi termékek nemzeti hivatalának automatikusan minden további eljárás és vizsgálat nélkül törölnie kellene a lajstromból.

Felmerül a kérdés, miért nem dönthet a bíróság, ha tisztáz egy jogi helyzetet, a megsemmisítésről, ha a perben egyébként vizsgálja a megsemmisítés feltételeinek fennállását. Mennyivel tud többet a szellemi termékek nemzeti hivatala, hogy ezt követően eltérhessen a bíróság meghozott ítéletétől? Miért féltik ennyire a hivatal hatáskörét? Mi úgy gondoljuk, hogy itt helyesebb lenne a szokásos jogállami eljárások követése, ha a bíróság egy kérdésről dönt, akkor annak általános hatása lehessen.

Ezzel együtt a javaslat mögött mi látjuk az érdemi szakmai munkát, de ugyanakkor nem lehet azt szó nélkül hagyni, hogy még a találmányok bejegyzését is körül lengheti bizonyos furcsa, esetleg korrupciógyanús megoldás. Nem sokkal ezt megelőzően, illetve pont a kidolgozási szakaszban maga a miniszterelnök kabinetfőnöke is feltalálóként szerepel a digitális aláíráshoz kötődő találmánnyal összefüggésben, az e-közigazgatás kiépítése kapcsán már komoly kormányzati hátszéllel dolgozó Hunguard Kft. tulajdonosai mellett a digitális aláírás szabadalmasai között; ami természetesen nem egy parlamenti vita tárgya, hogy megítéljük, hogy Rogán Antal milyen feltalálói képességekkel, illetve feltalálói tevékenységgel, eredményekkel bír, mindenesetre szegény Antinak a nyüzögő ábrázatát látva nehezen lehet elképzelni, hogy szabadidejében még a digitális aláírás rejtjelmeit garantáló szabadalommal is foglalkozik.

(15.40)

Tehát jó lenne, ha egy tiszta környezetben lenne megvalósítható egy ilyen előremutató szakmai cél a szellemi termékek oltalma területén.

Mindezek tekintetében mi úgy gondoljuk, hogy ellene semmiképpen nem fogunk szavazni ennek a törvényjavaslatnak. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre kép-

viselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az 1666/2013. számú kormányhatározattal elfogadott, a szellemi tulajdon védelmére létrehozott nemzeti stratégia a belföldi iparjogvédelmi oltalom-szerzés esélyeinek javítása érdekében stratégiai célként határozta meg a használatiminta-oltalmi rendszer továbbfejlesztési lehetőségeinek feltérképezését és az ügyfelek igényeihez igazodó finomra hangolását. E vizsgálat kiterjedt a hazai kis- és középvállalkozások valós érdekeltségeire, illetve speciális igényeire, továbbá a szabadalom és használatiminta-oltalom viszonyára is mind anyagi jogi, mind eljárásjogi szempontokból.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényt módosítás főbb irányai a következőkben foglalhatók össze: a használati minták oltalmára vonatkozó anyagi jogi rendelkezések kiigazítása, az oltalomképeségi feltételek pontosítása és finomra hangolása, a használatiminta-oltalom és a szabadalom viszonyának tisztázása, a kettős oltalom kizárásának megszüntetése, a mintaoltalom iránti eljárás szabályozásának áttekinthetőbbé és a jogintézmény sajátosságaihoz jobban illeszkedővé tétele, a jogérvényesítéssel kapcsolatos anomáliák csökkentése a birtoklási keretek visszaélésszerű használatának visszaszorításával, a használati minták birtoklásának dekriminalizációjával, eljárásgazdaságossági szempontok érvényesítésével és az oltalom opcionális megerősítésével. Ennél részletesebben nem kívánom kifejtetni, hiszen államtitkár úr és képviselőkollégám ezt már megtette.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat megszünteti a használati minták birtoklásának büntetőjogi fenyegetettségét a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításával, ugyanis sem a jogérvényesítési tapasztalatok fényében, sem jogpolitikai megfontolások alapján nem indokolt az oltalomképeségi feltételek érdemi vizsgálata nélkül megszerzett kizárólagos jog megsértése esetére a büntetőjogi szankció fenntartása.

A javaslat továbbá félrevezető termékek topográfiájára vonatkozó oltalom kapcsán is megszünteti a büntetőjogi fenyegetettséget, tekintettel arra, hogy ennek az oltalmi formának a gyakorlatban szinte teljes mértékben kiüresedett a jellege.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget és a szót. Ahogy már többen elmondták előttem felszólaló képviselőtársaim a használati minták oltalmával

kapcsolatban, ez egy gyorsan megszerezhető és költséghatékony iparjogvédelmi oltalmi forma, amely fontos szerepet tölt be a vállalkozásfejlesztésben és a gazdaságélénkítésben. Ennek a törvénynek ezt a jelleget kellett volna meghagyni, véleményünk szerint egy kicsi túlszabályozással pontosan ezt a jellegét fogja elveszíteni az iparjogvédelmi oltalmi forma.

Gyakorlatilag 90 százalékot meghaladó mértékben hazai bejelentők veszik igénybe, és belföldi viszonylatban volt értelmezhető - ez is elhangzott itt már a korábbiakban -, és egy olyan változtatást tartalmaz a szabályozás a technika állásával kapcsolatban, hogy a gyakorlatba vételnél a belföldi kitétel kiveszi belőle, tehát nem feltétel, hogy belföldi gyakorlatba vétel révén váljon bárki számára hozzáférhetővé, ezentúl már a külföldi gyakorlatba vétel sem akadályozza ennek.

A kormányának az a célja, hogy a használati min-ták oltalmára vonatkozó anyagi jogi rendelkezéseket és az oltalomképességi feltételeket pontosítsa, vagy meghatározza, mi minősül mintának vagy mi nem tartozik ide, illetve hogy a technika állása - ahogy az előbb is említettem - pontosan hogyan definiálható, magának az eljárásnak a pontosabb szabályozását, elvileg az áttekinthetőbbé tételét - a gyakorlatban majd kiderül, hogy valóban ezt fogja-e eredményezni - és a szabadalmi törvénnyel való harmonizációt. Itt némi ellentmondás fedezhető fel abban, hogy el akarják érni azt, hogy ne egy kis szabadalomról legyen szó a használatiminta-oltalom kapcsán, viszont mégis mindenben, szinte mindenben a szabadalmi törvényhez próbálják harmonizálni ezt a jogszabályt. Ennek a jogszabály-harmonizációnak vannak előnyei és vannak hátrányai is.

Gyakorlatilag, ha megnézzük magát a jogszabályt, talán az egyik legfontosabb különbség, hogy a használatiminta-oltalom tárgyát kibővíti, és a kizárt újítások körét is természetesen a vegyi termékek és a keverékek esetében. Eddig ezt csak a jogalkalmazás, illetve a jogtudomány zárta ki, most már a törvény szövegébe is belekerül; hogy miért kellett, arra utal a szabadalmi hivatal oldalán lévő szakmai indoklás, amely szerint pontosan egy ellentétes irányú lobbizás volt a gyógyszeripar részéről, amely szerint a használatiminta-oltalmat szerették volna kiterjeszteni erre a területre is. Ehhez képest került bele végül a szabályozásba a vegyi termékek és a keverékek kizárása a használatiminta-oltalom köréből.

Gyakorlatilag, mint már említettem, a technika állásához kapcsolódóan a belföldi kitétel kikerült a gyakorlatba vételnél. Ez számunkra azért furcsa, mert ahogy említettem már, 90 százalékban hazai felhasználók vették igénybe az erre a használatiminta-oltalomra vonatkozó szabályozást. De a szabadalomnál az újdonságnak nemzetközi szinten kell fennállnia, míg a használatiminta-oltalomnál eddig csak belföldön kellett, ezen most változtatna a jogszabály az előbb említett kitéttel, illetve a belföldi kitétel eltörlésével a jogszabályból.

Amit még fontos megemlíteni, hogy a feltalálói minőség a szabadalomnál egészen más, ott a szakember szintjéhez mérik, a használatiminta-oltalom-

nál pedig a mesterségben jártas személy mint terminus technicus van meghatározva a jogszabályban. A mesterségben jártas személy tudásához mért... - ez azonban nem vezethet ahhoz, hogy ledegradálják az ő személyét. Gyakorlatilag újonnan bekerül a jogszabályba az, hogy az oltalomban részesülő eljárást nem alapozhatja meg önmagában az a körülmény, hogy a technikai állást több forrás együttesen határozza meg, tehát hogy a technika állását részben vagy egészben idegen nyelvű források határozzák meg, ez még önmagában nem alapozza meg a feltalálói lépés meglétét.

Ezekkel a pontosításokkal gyakorlatilag akár egyet is tudnánk érteni, ha valóban az lenne a cél, hogy az iparjogvédelmi eljárások során az innovációt fejlesszük, és minél inkább elősegítsük azt, hogy új megoldások szülessenek. Azonban, ha gyengítjük a használatiminta-oltalmat mint intézményt, azzal nem biztos, hogy ezt a célt fogjuk elérni. Ha kivesszük a használatiminta-oltalom köréből több terméket, eljárást vagy csoportot, és megbonyolítjuk magát az eljárást vagy kicsit az adminisztrációt növeljük, ezzel nem feltétlenül segítjük elő az innováció bővülését, növekedését, hiszen ha úgy érzi valaki, hogy az ő általa felfedezett eljárás nem védett eléggé a szellemi oltalom által, a polgári jogban a szellemi oltalmi jog által, akkor ő gyakorlatilag nem biztos, hogy érdekelt lesz abban, hogy az innovációba pénzt és energiát fektessen vagy különböző eljárások kifejlesztésére fordítsa az energiáját.

(15.50)

Ugyanez igaz a büntető törvénykönyvből való kivételére a használatiminta-oltalomnak, hiszen eddig a Btk. szabályozta, ezentúl azonban erre nem lesz lehetőség, csak polgári per keretében kártérítési igény benyújtására, ami szintén, azt gondolom, tovább gyengítheti ezt az intézményt.

Osszességében az álláspontunk az, hogy a jogszabály, maga az általános indokolásban megfogalmazott célok előremutatóak lennének, ám maga a törvény szövegszerű ismertetése során sokszor többször bukkanunk pont ezzel ellentétes hatásra vagy ellentétes eredményre vezető változtatásokra, módosításokra, ahogy ezt itt az előbbieken felsoroltam. Ennek természetesen az ellentmondásait talán ki lehetne küszöbölni, azt gondolom, akár módosító indítványokkal; nyilvánvalóan, ha olyan indítványt, az Országgyűlés által is elfogadható indítványt terjesztünk be, akkor majd kérjük a későbbiekben ennek az Országgyűlés általi támogatását.

Egyelőre, azt gondolom, a mi álláspontunk, a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciójának az álláspontja valahol a tartózkodás és az igen szavazat között mozog, a későbbiektől függően fogjuk majd az álláspontunkat véglegesíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel független képviselők nem

vesznek részt a vitában, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, képviselői felszólalásokra van most lehetőség, amennyiben erre igény mutatkozik a képviselőtársaim részéről. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván reagálni most.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló, valamint **a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról** szóló, továbbá **a költségmegtérítés és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról** szóló törvényjavaslatok együttes általános vitája a lezárásig.

A kormány-előterjesztések T/17165., T/17166. és T/17167. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az a három törvényjavaslat, amelynek tárgyalását a mai napon kezdi meg a tisztelt Országgyűlés, a 2016. november 22. napján elfogadott, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény, a továbbiakban az új Pp. 2018. január 1-jei hatálybalépésének zökkenőmentes megvalósulását szolgálja, továbbá a jogrendszer koherenciájának, egységességének megőrzését célozza.

Engedjék meg, hogy elsőként a legterjedelmesebb javaslatot, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztést ismertessem önökkel.

A polgári perrendtartás nemcsak a polgári peres eljárások általános szabályait tartalmazó, illetve egyes különleges peres eljárásokat rendező törvény, de háttérjogszabálya számos peres és nemperes eljárásnak, illetve más jogszabályok is hivatkoznak rendelkezéseire.

Az új Pp. elfogadását követően tehát szükségessé vált a jogrendszer alapos áttekintése, hogy más jogszabályok rendelkezései összhangba kerüljenek annak szabályaival. Ahol a szabályozás megváltoztatása nem volt indokolt, fenntartotta a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény szabályait. Ugyanakkor az eljárásjogi szabályozás megújuló területein a szabályozási mód koncepcionális megváltoztatása, új jogintézmények bevezetése és a régi jogintézmények részletszabályainak megváltoztatása szükségessé tette a teljes jogrendszer felülvizsgálatát.

Az új Pp. számos olyan újítást vezetett be, amelyek alapvető változásokat indukáltak a polgári perrendtartás rendelkezéseire hivatkozó törvényekben is. A javaslat az új Pp.-vel összefüggő 73 törvényt módosít, köztük olyan nagy terjedelmű, kódexszintű törvényeket, mint az illetéktörvény, a csődtörvény, a cégtörvény, a hagyatékeljárásról szóló törvény, a fizetési meghagyásos eljárásról szóló törvény.

A javaslatban található módosítások egy része technikai jellegűnek tekinthető, amikor a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényre történő hivatkozás helyett a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényre hivatkozás kerül megjelenítésre szövegcserevel. A módosítások nagy része azonban alapos megfontolást igénylő tartalmi változtatást jelent, hiszen az egyes törvényekben szabályozott peres és nemperes eljárási szabályokat hozzá kellett igazítani az új Pp. osztott perszerkezetéhez, megváltozott szabályozási logikájához vagy terminológiájához. Ezzel összefüggésben több körben folytattunk egyeztetést a szaktárcákkal, az OBH-val, már mint az Országos Bírósági Hivatallal, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala, a Legfőbb Ügyészség, a Magyar Országos Közjegyzői Kamara és más társadalmi szervezetek, például szakértői testületek képviselőivel.

Szorosan kapcsolódik a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez a törvénycsomag másik javaslata, a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló előterjesztés.

Az előterjesztés két részből áll: általános és különös szabályokat tartalmazó fejezetekből. Az általános rész a bírósági hatáskörbe tartozó polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó általános rendelkezéseket határozza meg. A javaslat különös részében személyi állapotot érintő és családjoggal összefüggő polgári nemperes eljárások kapnak helyet. Az előterjesztés általános részének jelentősége, hogy egy helyen, egy jogszabályban foglalja össze azokat az új Pp.-től a polgári nemperes eljárások sajátosságaira tekintettel eltérő szabályokat, amelyek valamilyen bírósági polgári nemperes eljárásban érvényesülnek, ha az adott eljárást szabályozó törvény másképp nem rendelkezik.

Már a polgári perrendtartás kodifikációja során felmerült az igény arra, hogy a nagyszámú és sokféle eljárásrendet követő polgári nemperes eljárások közös szabályai mint a nemperes eljárások általános szabályai kerüljenek meghatározásra, de az új Pp. kodifikációja során abban a kérdésben is döntés született, hogy e szabályozásnak nem lenne megfelelő helye a perrendtartási kódexben, így külön törvény megalkotása vált szükségessé. E tekintetben a javaslat a bírósági polgári nemperes eljárások kódexének tekinthető, amely régi hiányt pótol, mert mind a közjegyzői, mind a közigazgatási nemperes eljárásoknak évek óta van ilyen kódexjellegű törvényi szabályozása. Fontos kiemelni, hogy a javaslat kizárólag a bírósági hatáskörbe tartozó polgári nemperes eljárásokat érinti.

rásokra állapít meg szabályokat, sem a közjegyzői hatáskörbe tartozó nemperes eljárásokra nem vonatkozik a javaslat, sem a közigazgatási nemperes eljárásokra.

A szabályozás kialakításánál kihívást jelentett, hogy a bírósági hatáskörbe tartozó nemperes eljárások száma a 2016. évi statisztikát alapul véve meghaladja az egymilliót, melyek közül a polgári ügyek száma közel 700 ezer. Ezek az eljárások jellegüket tekintve is nagyon különbözőek, több mint százfajta polgári nemperes eljárás létezik. E nemperes eljárások heterogén jellege indokolja, hogy a törvényjavaslat csak azokat a legfontosabb, az új Pp.-től való eltérést jelentő legalapvetőbb szabályokat jelenítse meg, amelyek - természetesen kivételt engedve - valamennyi polgári nemperes eljárásban alkalmazandók. Ezek közül ki kell emelni, hogy a nemperes eljárások nem különülnek el perfelvételi és érdemi tárgyalási szakra, amely kézenfekvőnek tűnhet, pedig vannak kifejezetten perszerű nemperes eljárások, ahol bizonyítást vesz fel a bíróság, és tárgyalást tart, például a szellemi tulajdon-védelem, iparjogvédelem területén, így rendelkezni kellett arról, hogy az osztott perszerkezet még a perpótló nemperes eljárásokban sem alkalmazható.

(16.00)

Szintén fontos eltérés az új Pp. szabályaitól, hogy a polgári nemperes eljárásokban főszabály szerint nincs helye magánszakértő alkalmazásának, mert az új Pp.-beli konstrukció az ellenérdekű felek meglétére, a kontradikcióra épül, nemperes eljárásokban jellemzően nincs ellenérdekű fél. Emellett a polgári nemperes eljárások körében rendelkezni kell a peres eljárásokra irányadó és alapvetően ott értelmezhető ítélkezési szünet főszabályként történő kizárásáról.

A javaslat különös részében öt személyi állapotot érintő és családjogi tárgyú nemperes eljárás nyer szabályozást. Ezeknek az eddig jellemzően rendeleti szinten szabályozott polgári nemperes eljárásoknak a törvényi szintű szabályozását meg kell teremteni az Alaptörvény I) cikkének (3) bekezdésében foglaltakra tekintettel, amely szerint alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat csak törvény állapíthat meg. Figyelemmel kell lenni arra is, hogy a javaslatban szabályozott egyes eljárások jelenlegi szabályait az 50-es, 60-as években alkották meg, így azok felülvizsgálata és korszerűsítése időszerű.

A javaslatban kap helyet az emberi jogképességet érintő holtak nyilvánítási és halál tényének megállapítása iránti eljárás. Elfogadása esetén a javaslat szabályai a holtak nyilvánítási, valamint a halál tényének megállapításával kapcsolatos eljárásról szóló 1/1960. IM rendelet helyére lépnek. A társadalombiztosítási jogszabályok szerint a hozzátartozó jogán igénybe vehető juttatások szempontjából halálnak minősül az eltűnés is, ha azt a bíróság jogerősen megállapítja, így az eltűntnek nyilvánítási eljárás szabályai is törvényi szintű szabályozást tesz-

nek szükségessé, amelyek a holtak nyilvánítási eljárásra adnak utaló szabályokat. A javaslat elfogadása esetén a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény hatályba léptetése folytán szükséges rendelkezések tárgyában meghozott 105/1952. MT rendelet szabályait váltja fel.

Az új Pp. megalkotásánál fontos cél volt, hogy a törvény lehetőség szerint csak a peres eljárások szabályait tartalmazza, ezért már nem tartalmazza a Ptk. hatálybalépésekor az 1952. évi III. törvény XVI/A. fejezete alá beiktatott, az apasági vélelmének nemperes eljárásban történő megdöntésére irányuló eljárást, így e peren kívüli eljárás is a javaslatban kap helyet.

Törvényi szintű szabályozást igényel a házastársak személyi viszonyaitól elválaszthatatlan, a házastársi vagyontöredék házassági életközösség alatti közös kérelemre történő megszüntetését célzó bírósági nemperes eljárás. Ez az eljárás a hatályos szabályok szerint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény hatályba léptetése folytán szükséges rendelkezések tárgyában meghozott 105/1952. MT rendeletben nyert szabályozást. A javaslat elfogadása esetén a házastársi vagyontöredék megszüntetését célzó nemperes eljárás több vonatkozásban elavult szabályozását váltja fel, és egyértelmű szabályokat ad arra nézve, hogy a vagyontöredék megszüntetése mikor tartozik peres és mely esetekben nemperes eljárásra, megteremtve ezzel az összhangot a Ptk. rendelkezéseivel is.

Ahogy arra korábban utaltam, a javaslat szorosán kapcsolódik a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez. Ennek oka, hogy a törvényjavaslat szabályainak kialakítása már a nemperes törvényjavaslat rendelkezéseire is figyelemmel történt, így az abban módosított egyes bírósági polgári nemperes eljárások már a nemperes törvényjavaslatra mint mögöttes jogforrásra történő hivatkozást is tartalmaznak. A közjegyzői hatáskörbe tartozó nemperes eljárások szabályainak meghatározása is a bírósági nemperes eljárások szabályaival összhangban történt.

A törvénycsomag harmadik eleme a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló előterjesztés. Az állam kötelezettsége olyan intézményrendszer működtetése, amelynek keretében támogatás nyújtható a jogvitában érintett felek számára azért, hogy a jogérvényesítésnek ne legyen akadálya a jogi ismeretek hiánya, illetve az sem, hogy a fél az eljárás során felmerülő költségeket jövedelmi vagyoni helyzete miatt nem képes megfizetni.

Erre tekintettel a jogi segítségnyújtásról szóló törvény döntően rászorultsági alapon, perben, illetve peren kívüli jogi képviselőt biztosít, és a támogatott személyt mentesíti a képviselő költségeinek az előlegezése vagy viselése alól. Másfelől az illetékekről szóló törvény, továbbá az egyes eljárási törvények az eljárások miatt felmerülő költségek előlegezése vagy viselése alóli mentességet eredményező költségkedvezményeket biztosítanak. Ez utóbbi törvények sorá-

ba tartozik az új Pp. is, amely a hatályos perrenddel egyezően ismeri és szabályozza a költségkedvezményeket, köztük a költségmentességet és a költségfeljegyzési jogot. A Pp. ugyanakkor e két költségkedvezmény tekintetében is csak azok tartalmára, időbeli hatályára és a bíróság döntési hatáskörére vonatkozó szabályokat tartalmazza, a további rendelkezések meghatározását külön jogszabályra utalja.

A javaslat ennek megfelelően a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog részletes szabályainak megteremtésével biztosítja, hogy az Alaptörvény szerinti bírósághoz fordulás joga azokat is ténylegesen megillessen, akik jövedelmi és vagyoni viszonyaik folytán képtelenek fedezni az eljárás során szükségszerűen felmerülő költségeket. A szabályozandó életviszonyok eltérősége okán a költségmentességre és a költségfeljegyzési jogra irányadó részletes rendelkezések az illetékkedvezményeket szabályozó illetéktörvénybe és a pártfogó ügyvédi képviselőhöz kötődő kedvezményt szabályozó jogi segítségnyújtásról szóló törvénybe nem illeszthetők be. Az önálló jogszabály létét különösen indokolja az, hogy a Pp. hatálybalépésével nem változik meg a jogi segítségnyújtás rendszerét jellemző megbontott döntéshozatal. A költségmentességről és a költségfeljegyzési jogról ugyanis a bíróság, míg a pártfogó ügyvédi képviselő biztosításáról és az ahhoz kapcsolódó költségkedvezményről pedig a jogi segítségnyújtó szolgálat dönt.

A költségkedvezmények garanciális szabályozást igénylő jogintézményeknek minősülnek, ezért a javaslat a rendelkezéseket törvényi szinten rögzíti, felváltva ezzel a hatályos rendeleti szintű szabályozást, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban elnevezésű 6/1986. IM rendeletet. A javaslat alapvető célja tehát, hogy az eljárás tárgyánál fogva járó, valamint a fél jövedelmi és vagyoni viszonyaira figyelemmel elérhető költségmentesség, illetve költségfeljegyzési jog részletszabályainak a meghatározásával az igazságszolgáltatás hatékony igénybevitelét biztosítsa. A javaslat a tárgyi kedvezményre preferált eljárások körén döntően nem változtat. A javaslat azokban az eljárásokban biztosítja a költségkedvezményt a jövedelmi és vagyoni viszonyoktól függetlenül, amelyben az elbírálendő jogviszony társadalmilag kiemelt jelentőségű, vagy ahol az eljárásnak nincs alternatívája.

A javaslat a személyes, tehát alapvetően a jövedelmi és vagyoni helyzettől függő költségkedvezmények szabályozását jelentősen megújítja. Egyrészt a kedvezmények engedélyezési feltételeit hozzáigazítja a pártfogó ügyvédi képviselő engedélyezési feltételeihez. Ezzel egyszerűsíti a személyes körülmények igazolására irányuló eljárást akkor, ha a fél pártfogó ügyvédi képviselőre szorul, és egyúttal a per során felmerülő költségek előlegezésére, illetve viselésére sem képes.

Másrészt a javaslat a személyes költségfeljegyzési jog mint önálló kedvezményi forma elsődlegessé tétele és az engedélyezési feltételek meghatározása útján a jogkeresők jóval szélesebb köre számára teszi lehetővé költségkedvezmény igénybevitelét, mint a

hatályos rendszer. Az eddig önálló kedvezményi formaként nem ismert és a költségek előlegezése alól mentesítő új kedvezmény jövedelemhatára ugyanis mintegy két és félszerese az eddigi egyetlen önálló kedvezmény, a személyi költségmentesség jövedelemhatárának. A bíróság által engedélyezett személyes költségfeljegyzési jog esetén a fél a pártfogó ügyvédi képviselő engedélyezése tekintetében is rászorulóknak minősül. Erre tekintettel várhatóan a jogi segítségnyújtó szolgálatok által biztosított jogi képviselő is jóval szélesebb körben válik elérhetővé.

(16.10)

A javaslat tehát a személyes költségfeljegyzési jog bevezetésével széles körben, hatékonyan biztosítja a rászoruló személyek számára a bírósághoz fordulás joga gyakorlásának tényleges lehetőségét. Az illeték- és költségek viselése alóli mentességet jelentő személyes költségmentességet pedig csak azon személyek számára teszi elérhetővé, akik egyáltalán nem képesek a költségeket fedezni. Végül az új szabályozás a bírósági eljárások időszerűségét is szolgálja, ugyanis nem enged teret a költségkedvezmények igényléséhez kapcsolódó perelhúzó technikáknak.

Az Igazságügyi Minisztérium által a szaktárcák bevonásával kidolgozott és a tisztelt Országgyűlés elé került törvényjavaslatok széles körben egyeztetett, alaposan előkészített előterjesztések, amelyeknek a megvitatását és elfogadását kérem a tisztelt Országgyűléstől. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az új polgári perrendtartás koncepciója szerint a felülvizsgálat célja az volt, hogy egy korszerű, a nemzetközi gyakorlatnak és elvárásoknak is megfelelő polgári perjogi törvénykönyv megalkotására kerüljön sor, amely biztosítja az anyagi jogok hatékony érvényesítését, és amely a jogtudomány és a joggyakorlat eredményeire támaszkodva áttekinthetően, koherensen, a technika vívmányaira is figyelemmel szabályozza a perjogi viszonyokat, megkönnyítve ezzel a jogkereső állampolgárok és a szakmai közönség helyzetét. Az előttünk fekvő három törvényjavaslatnak sem lehet így más egyéb a célja, mint hogy az immáron elfogadott és 2018. január 1-jén hatályba lépő polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény zökkenőmentes megvalósulását szolgálja, továbbá a jogrendszer koherenciájának, egységességének megőrzését célozza.

A T/17165. szám alatt benyújtott, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény hatály-

balépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló javaslat a címében is jelzi, hogy az új Pp.-ből szükségszerűen következő változtatásokat vezet át a jogrendszeren. Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy jelen esetben nemcsak egyszerű technikai változások átvezetéséről van szó, hanem az új Pp.-ben megjelenő koncepcionális változások jelentős átgondolást igényeltek az előterjesztő részéről a teljes jogrendszer vonatkozásában, valamint természetesen szükségessé teszik a jogrendszer szabályozó eszközeinek hozzáigazítását az újonnan megalkotott szabályrendszerhez a koherencia megvalósulása érdekében. A javaslat az új Pp.-vel összefüggő 73 törvényt módosít, köztük olyan nagy terjedelmű, kódexszintű törvényeket, mint az illetéktörvény, a csődtörvény, a cégtörvény, a hagyatéki eljárásról szóló törvény, a fizetési meghagyásos eljárásról szóló törvény. Az eljárások speciális jellegéből következően megnyugtatónak tartom, hogy az Igazságügyi Minisztérium a jogalkalmazókkal is egyeztetett.

Szintén szorosan kapcsolódik az új polgári perrendtartás hatálybalépéséhez a T/17166. számon benyújtott, a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló javaslat. A törvényjavaslat régi hiányt pótol. Az előterjesztés tekinthető a bírósági polgári eljárások kódexének is. Fontos kiemelni, hogy a javaslat kizárólag a bírósági hatáskörbe tartozó polgári nemperes eljárásokra állapít meg szabályokat, nem vonatkozik a betervezett normaszöveg a közjegyzői hatáskörbe tartozó nemperes eljárásokra és a közigazgatási nemperes eljárásokra.

A jogszabály jelentőségét már az államtitkár úr által is említetten az jelenti, hogy a bírósági hatáskörbe tartozó nemperes eljárások száma 2016-ban meghaladta az egymilliót, amelyek közül a polgári ügyek száma közel 700 ezer volt. E nemperes eljárások heterogén jellege indokolja, hogy a törvényjavaslat csak azokat a legfontosabb, az új Pp.-től való eltérést jelentő legalapvetőbb szabályokat jelenítse meg, amelyek - természetesen kivételt engedve - valamennyi polgári nemperes eljárásban alkalmazandók. Ezen túlmenően a törvényjavaslat különös részében öt, személyi állapotot érintő és családjogi tárgyú nemperes eljárás kerül szabályozásra. Szintén igen csak időszzerű volt, hogy az 50-es, 60-as évekbeli rendeleteket törvényi szintű szabályozás váltsa fel. Túl a jogszabályok elavultságán az Alaptörvény is kötelez minket a változtatásra, legyen szó a holtnak nyilvánítási eljárásról vagy éppen a házastársi vagyoni közösség közös kérelemre történő megszüntetéséről.

Az együttes általános vita harmadik előterjesztése a T/17167. számon benyújtott, a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló javaslat. A módosítás célja, hogy a bírósághoz fordulás joga azokat is ténylegesen megillessze, akik jövedelmi és vagyoni viszonyaik folytán képtelenek fedezni az eljárás során felmerülő költségeket. Ennek megfelelően a javaslat a személyes, tehát alapvetően

a jövedelmi és vagyoni helyzettől függő költségkedvezmények szabályozását jelentősen megújítja.

A kedvezmények engedélyezési feltételeit hozzáigazítja a pártfogó ügyvédi képviselő engedélyezési feltételeihez, egyszerűsíti a személyes körülmények igazolására irányuló eljárást, ha a fél pártfogó ügyvédi képviselőre szorul, és egyúttal a per során felmerülő költségek előlegezésére, illetve viselésére sem képes. Másrészt a személyes költségfeljegyzési jog mint önálló kedvezményi forma elsődlegessé tétele és az engedélyezési feltételek meghatározása útján a jogkeresők jóval szélesebb köre számára teszi lehetővé a költségkedvezmény igénybevételét, mint a hatályos rendszer. Az eddig önálló kedvezményi formaként nem ismert és a költségek előlegezése alól mentesítő új kedvezmény jövedelemhatára ugyanis mintegy két és félszerese az eddigi egyetlen önálló kedvezmény, a személyes költségmentesség jövedelemhatárának. Kiemelendőnek tartom, hogy az új szabályozás a bírósági eljárások időszzerűségét is szolgálja. Megszünteti a lehetőségét a költségkedvezmény igényléséhez kapcsolódó perelhúzó technikáknak.

Összességében mindhárom törvényjavaslatról elmondható, hogy az új polgári perrendtartás szabályaihoz igazodva a kor kihívásainak megfelelő, gyors és hatékony eljárások lefolytatását teszik lehetővé az állampolgárok mindennapjainak megkönnyítésére. Kérem ezért, hogy támogassák a benyújtott előterjesztéseket. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Abban egyetérték a Fidesz vezetőjével, hogy ezek a törvények, ezek a jogszabályok, főleg a polgári perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló javaslat mind koncepcióját tekintve, mind tartalmát tekintve jelentős mértékben, sőt nagyon szorosan kapcsolódik az elfogadott polgári perrendtartáshoz. Nyilván jellegénél fogva ez nem meglepő, de azt gondolom, az sem meglepő, ha egy olyan frakció, amelyiknek elvi és gyakorlati súlyos fenntartásai voltak a polgári perrendtartásról szóló törvénnyel, az éppen ezért nem fogja támogatni az előttünk fekvő törvényjavaslatot sem.

Azért nem fogja támogatni, mert valóban, ahogy Salacz képviselő úr elmondta, nemcsak hogy szorosan kapcsolódik hozzá, hanem az új Pp. nyomán vagy az új Pp. elfogadása során képviselt elvek alapján egy sor azoknak az elveknek megfelelő újítást vezet be, és mivel, mondom még egyszer, akkor se értettünk egyet, most se értünk ezzel egyet. Ráadásul - és ebből szeretnék idézni egypár gondolatot majd - olyan törvényekhez viszont nem nyúl hozzá, amihez a mi meglátásunk szerint hozzá kéne nyúlnia, amin

valóban a társadalom érdekében ideje lett volna módosítani, ha máskor nem, hát most, az új Pp. hatálybalépésével összefüggésben.

(16.20)

Annak nagyon örülök, hogy egyeztetve volt a jogalkotóval, ezt csak merem remélni, amit most hallottunk a fideszes képviselőktől, ugyanis a Pp.-re is ezt mondták annak idején, majd a végén kiderült, hogy erről szó sincsen. Egyeztetve volt valóban a polgári perrendtartásról szóló törvény tervezetének egy verziója, majd amire azt mondták egyébként a több mint százfős szakmai grémium és a jogalkalmazók többsége, hogy akkor ez így rendben van, azt önök önkényesen az utolsó pillanatban megváltoztatták, és a beterjesztett javaslatnak számos helyen köze nem volt ahhoz, mint amit önök egyeztettek. Ha ez az egyeztetés most is ilyen, akkor erre kár hivatkozni. Úgyhogy őszintén remélem, hogy a mostani egyeztetés legalább ennél egy kicsit komolyabb volt, és valóban azt a törvényt egyeztették a jogalkalmazókkal és a szakértőikkel, amelyet benyújtottak a parlamenthez, nem valami tartalmát tekintve egészen mást.

De hadd mondjak egy-két olyan konkrétumot, amit viszont rendkívül hiányolunk ebből a törvényből! Így a javaslat csődtörvényt érintő részében megint nem változik, és így az ismert brókerbotrányok károsultjai jelen esetben is ugyanúgy hoppon maradnak, ahogy ez eddig történt. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény megszámlálhatatlan módosításának egyike sem minősült időtállóknak, amit önök beterjesztettek, azonban a lényegben, ami adott esetben segített volna ezeken a károsultakon, és javasoltuk mi is, és tudomásom szerint más ellenzéki pártok is, no, ott nincs változás. Sem a kielégítési sorrendhez önök nem nyúlnak hozzá, sem a felszámolásba vonható vagyontárgyak bővítéséhez a Fidesz nem járult hozzá, így a károsult magyar családok tízezreit hagyták cserben, és hagyják cserben most is ennek a törvénynek a hatálybalépésével.

Gondolni sem merek arra, hogy ebben valami szándékosság van, ugyanis az elmúlt időszakban derült ki az, hogy az igazságügyi miniszter ügyvédi irodája bizony bankokat képvisel, és még hozzá olyan ügyekben képvisel bankokat, amelyeket a kisbefektetőkkel szembeni perekben kell hogy megtegyen. Tehát itt, ha úgy tetszik, az irodája legalábbis ellenérdekelt abban, hogy a károsultak pénzükhöz jussanak. Őszintén remélem, hogy ezek a törvények nem ebből kifolyólag ilyen hiányosak, és nem az adósok érdekét képviselik.

A másik, ami szintén, ha játszani szeretnék a szavakkal, azt tudom mondani, hogy egy csődtömeg volt az önök részéről, és főleg egyébként a KDNP képviselőcsoportjára utalok, ez pedig a magáncsődtömeg intézményének a bevezetése, amelyet bárhogy fúrunk-faragunk itt az Országgyűlésben, gyakorlatilag nem tudunk működőképpé tenni. Ez a javaslat pedig most sem változtat érdemben a magáncsődtömeg

a rendszerén. Szébb lesz, de éppen olyan alkalmatlan a gyakorlatban, ahogy az eddig volt.

Utalnék itt szintén, ha már itt tartunk ebben a témakörben, a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról szóló törvény módosítására, amiről elsőként természetesen az embereknek a civilekkel szembeni hadjárat jut eszébe - mint külföldi ügynökként való megbélyegzés. Hát, itt sem haladtunk előre a pozitív irányba ezzel a javaslattal kapcsolatban.

Tehát magyarul szólva, azok az intézmények, amelyek az új Pp.-hez kapcsolódnak, azok alapvetően általunk nem támogathatóak, és amelyeket pedig kifejezetten kiemelttem, azt gondolom, hogy valóban mai társadalmi problémákat lettek volna hivatottak kezelni, itt pedig a kormány a füle botját sem mozdította. Azokat a javaslatokat, amelyek egyébként érkeztek akár az ellenzék részéről, akár a civilek részéről merült fel változtatási igény, azokat nem kívánja meghallani, nem kívánja beépíteni a magyar jogrendszerbe, pedig most itt, jelen helyzetben itt lenne az ideje, hogy ezt megtegye. Ma is napi rendszerességgel tüntetnek a brókerbotrányok károsultjai kinn a Kossuth téren. Ez a kormány felelőssége. Itt a kormány felelőssége lenne, hogy ezt a helyzetet megoldja, de most sem teszi meg.

Hadd térjek át egész röviden... - és azért teszem egész röviden, mert, ahogy mondtam, mivel az alap nem jó, ezért amit arra építünk, azt sem lehet jó szívvel támogatni, még akkor sem, ha bizonyos elemeit szakmailag egyébként helyesnek tartjuk. Tehát ott, ahol kifejezetten az előbb említett hiatusokat tapasztaltuk és problémákat, ott a frakció nem fog szavazni. Ott, ahol vannak szakmailag támogatható javaslatok, de azok is természetesen az új polgári perrendtartás logikájára épülnek, ott pedig tartózkodni fogunk. Ilyen például a nemperes eljárásokban alkalmazható szabályokról szóló javaslat. Pozitívumként mindenképpen érdemes kiemelni azt, hogy ezek a szabályok rendeleti szintű szabályozáshoz képest ma törvényi szintre emelkednek, és természetesen egy ilyen szabályrendszernek az elfogadása indokolt akkor, amikor egy új polgári eljárást fogadunk el.

Én erről sokkal többet nem is kívánok mondani, mivel - még egyszer mondom - ez szorosban kapcsolódik a Pp.-hez, ezért, bár szakmai megoldásokat tekintve sok helyen egyetértünk a javaslattal, mégis a tartózkodás mellett fogunk dönteni a szavazáskor.

És végül a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló törvényhez. Kicsit hasonló az álláspont, csak bővebben szólnék róla, mint az előző törvényjavaslattal kapcsolatban. Itt természetesen szintén, hogy egy ilyen javaslatot benyújtanak a Pp. hatálybalépésével összefüggésben. Helyes az, hogy bővül az esetkörök száma, aminek fennállásakor további mérlegelés nélkül biztosítani kell a költségmentességet, és itt, azt gondolom, a személyi kör is jól került megfogalmazásra, bár nyilván bővíthető a történet; átmeneti szállást igénybe vevő hajléktalan, külön jogszabályban meghatározott támogatásra jogosult, nemzetközi védelemben részesített személy, a gondozásban lévő gyermek számára rendszeres

gyermekvédelmi kedvezményre jogosult és a többi. Tehát itt én azt gondolom, hogy helyes a bővítés.

A javaslat tartalmazza az új Pp. által bevezetendő személyes költségfeljegyzés jogszabályait, eszerint a költségfeljegyzési jog illeti meg azt, akinek rendelkezésre álló nettó jövedelme nem haladja meg a nemzetgazdasági bruttó havi átlagkereset 30 százalékát, és vagyona nincsen. A bíróság költségfeljegyzési jogot biztosíthat annak is, akinek a költségek előlegezése jövedelmi és vagyoni viszonyaival arányban nem álló megterhelést jelentene. Ezt is kifejezetten helyesnek tartjuk és azt is, hogy a javaslat eligazítást ad a bírónak a jövedelmi és vagyoni viszonyok meghatározásához. Itt, amiket le kell vonni, szintén azt gondolom, hogy indokoltak, itt a tartásdíjra gondolok különösen, illetve annak a hiteltartozásnak a havi részleteire tekintettel, ahol mondjuk, az illető lakik, tehát ami indokolt. De az is helyes, hogy itt nincs minden hitelről szó, hanem itt természetesen korlátok közé szorítja, az általam elmondott korlátok közé.

Amit mondtam, hogy tekintettel arra, hogy a költségkedvezmények rendszere jelentős mértékben kihat a jogkereső állampolgárok tényleges jogérvényesítésének lehetőségére, helyes az, hogy törvényi szinten szabályozunk és az, hogy szélesebb körben biztosítanak lehetőséget a költségmentességre.

Amit viszont kiemelnék itt negatívumként, és önmagában az én igen szavazatomat biztos, hogy még akkor is tartózkodásra változtatná, hogyha más problémám nem lenne, tehát mondjuk az, hogy ez a Pp.-hez hogyan kötődik, az az, hogy megtartja, és még ebben sincsen önmagában probléma, de megtartja a személyes költségmentesség mérlegelés nélküli kötelező engedélyezési körét arra, hogy ha a fél nettó jövedelme nem haladja meg az öregségi teljes nyugdíj mindenkor legkisebb összegét, és vagyona nincsen. Hát, ez olyan szűk kör, tisztelt államtitkár úr, mára már, hogy gyakorlatilag nyugodtan ki is húzhatták volna a törvényből, hogy ilyen létezik. Ugyanis tíz éve - még egyszer hangsúlyozom, tíz éve - nem emelkedett, tehát 2008 óta változatlanul az öregségi nyugdíj legkisebb mértéke 28 500 forint.

(16.30)

Szeretném megkérdezni, államtitkár úr, hogy a gyakorlatban ki az, aki nettó kevesebbet keres, mint 28 500 forint. Már önök szerint is a közmunkások ennek a dupláját keresik meg nagyságrendileg, ugye? *(Dr. Völner Pál: Még többet.)* Vagy még többet. Akkor ki az, aki majd ebbe a körbe fog beleesni? Én azt gondolom, itt az lett volna indokolt, ami tíz éve várat magára. Ezzel a törvénycsomaggal együtt, természetesen más törvényt módosítva lehetett volna változtatni azon, hogy megemelik az öregségi nyugdíj legkisebb mértékét, legkisebb összegét 28 500 forintra valami normális mértékre. Ez várat magára.

Azt tudom mondani, hogy ez sokkal távolabb mutató társadalmi probléma annál, mint a költségmentesség. De ha már itt ez újra fölmerül, akkor ezt

ki kell emelni és ennek indokoltsága lenne. Vagy azt tudom mondani, hogy a polgári perrendtartásnál nem ehhez a mértékhez kellett volna kötni a költségmentesség határát, vagy azt tudom mondani, hogy amíg ez nem emelkedik meg érdemben, addig ideiglenesen nem ehhez kellene kötni.

Így gyakorlatilag azt tudom mondani, hogy ezt a rendelkezést innen ki lehet húzni, mert az, aki 28 500 forintnál kevesebbet keres, az a magyar társadalomban majdnem hogy nincs is. Sajnos van, de ez egy rendkívül szűk kör, és azt gondolom, hogy méltánytalan a jogkereső állampolgároknál ezt a lehetőséget ehhez kötni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt tudom mondani összességében, hogy a sorban első javaslatot, ami közvetlenül a Pp. hatálybalépéséhez kötődik, nem támogatjuk, a nemperes eljárásokban alkalmazható szabályokat, amelyek tartalmaznak előremutató dolgokat, támogatni nem tudjuk, de tartózkodni tudunk a javaslattal kapcsolatban, a költségmentességnél pedig kifejezetten az általam egyébként szándékosan fölsorolt pozitívumok ellenére tudunk csak tartózkodni, és legfőképpen azért, amit elmondtam, ami az öregségi nyugdíjhoz kötött költségmentességi korlátokra vonatkozik.

Kérem, gondolják meg, hogy ezt adott esetben módosítják, hogy mégis azért a mai kornak megfelelő törvényt fogadjunk el, ha már ez tíz éve változatlan. 2017-ben ehhez az összeghez bármit hozzákötni meglehetősen kínos. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindhárom törvényjavaslat egységes célja, hogy az Országgyűlés által 2016. november 22. napján elfogadott, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény, vagyis az új Pp. 2018. január 1-jei hatálybalépésének zökkenőmentes megvalósulása, továbbá a jogrendszer koherenciájának és egységének megőrzése érdekében alkosson jogszabályt.

Az együttes tárgyalásra kerülő törvénycsomag legterjedelmesebb javaslata az új Pp. hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/17165. számú előterjesztés. A törvényjavaslat 73 törvényt módosít, köztük olyan nagy terjedelmű, kódexszintű törvényeket, mint az illetéktörvény, a csődtörvény, a cégtörvény, a hagyatéki eljárásról szóló törvény, a fizetési meghagyásos eljárásról szóló törvény.

A törvényjavaslatban található módosítások egy része technikai jellegű, míg a módosítások nagy része alapos megfontolást igénylő tartalmi változást jelent, hiszen az egyes törvényekben szabályozott peres eljárási szabályokat hozzá kellett igazítani az új Pp. osztott perszerkezetéhez, megváltozott szabályozási logikájához és az új terminológiájához.

A T/17166. számú másik törvényjavaslat szintén szorosan kapcsolódik az új polgári perrendtartáshoz. A szabályozás kialakításánál kihívást jelentett, hogy a bíróság hatáskörébe tartozó nemperes eljárások száma a 2016. évi statisztikát alapul véve már meghaladta az 1 milliót, melyek közül a polgári ügyek száma közel 700 ezer volt. Ezek az eljárások jellegüket tekintve is nagyon különbözőek, több mint százfajta polgári nemperes eljárás létezik. E nemperes eljárások heterogén jellege indokolja, hogy a törvényjavaslat csak azokat a legfontosabb, az új Pp.-től való eltérést jelentő legalapvetőbb szabályokat jelelné meg, melyek valamennyi polgári nemperes eljárásban alkalmazandók. Ezek közül ki kell emelni, hogy a nemperes eljárások nem különülnek el perfelvételi és érdemi tárgyalási szakra, mely kézenfekvőnek tűnhet, pedig vannak kifejezetten perszerű nemperes eljárások is, ahol bizonyítást vesz fel a bíróság és tárgyalást tart. Például ilyen a szellemi tulajdon-védelem, az iparjogvédelem területén van.

Szintén fontos eltérés az új Pp. szabályaitól, hogy a polgári nemperes eljárásokban főszabály szerint nincs helye magánszakértő alkalmazásának, mert az új Pp.-beli konstrukció az ellenérdekű felek meglétére, a kontradikcióra épül, a nemperes eljárásokban pedig jellemzően nincs ellenérdekű fél. Emellett a polgári nemperes eljárások körében rendelkezni kell a peres eljárásokra irányadó és alapvetően ott értelmezhető ítélezési szünet főszabályként történő kizárásáról is.

A harmadik, a T/17167. számú törvényjavaslat a költségmentességi és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazását vette célba, erről szól. Az állam kötelezettsége olyan intézményrendszer működtetése, amelynek keretében támogatás nyújtható a jogvitában érintett felek számára azért, hogy a jogérvényesítésnek ne legyen akadálya a jogi ismeretek hiánya, illetve az sem, hogy a fél az eljárás során felmerülő költségeket jövedelmi és vagyoni helyzete miatt nem képes megfizetni. Erre tekintettel a jogi segítségnyújtásról szóló törvény döntően rászorultsági alapon jogi képviselőt biztosít, és a támogatott személyt mentesíti a képviselő költségének előlegzése vagy viselése alól. Másfelől az illetékről szóló törvény, továbbá az egyes eljárási törvények az eljárások miatt felmerülő költségek előlegzése vagy viselése alóli mentességet eredményező költségkedvezményeket biztosítanak.

A törvényjavaslat a tárgyi kedvezménnyel preferált eljárások körében döntően nem változott. A javaslat azokban az eljárásokban biztosítja a költségkedvezményt a jövedelmi és vagyoni viszonyoktól függetlenül, amelyben elbírálendő jogviszony társadalmilag kiemelt jelentőségű, vagy ahol az eljárásnak nincs alternatívája. A javaslat a személyes, tehát alapvetően a jövedelmi és vagyoni helyzettől függő költségkedvezmények szabályozását jelentősen megújítja.

A javaslat a személyes költségfeljegyzési jog bevezetésével széles körben hatékonyan biztosítja a rászorult személyek számára a bírósághoz fordulás joga gyakorlásának tényleges lehetőségét. Mindezek

alapján a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja mindhárom törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslat-csomag fekszik előttünk, amely a polgári perrendtartás elfogadása miatt került elénk, hiszen hozzá kell igazítani rengeteg jogszabályt a polgári perrendtartáshoz. Ha már itt tartunk és ehhez kapcsolódik, akkor meg kell jegyezmem azt a problémát, amelyet már a polgári perrendtartás, az új Pp. elfogadásakor is jeleztünk, mégpedig azt, hogy Trócsányi miniszter úr annak idején a miniszteri expozében elmondta, hogy 1951-, illetve 1952-ben az 1952. évi III. törvényt úgy fogadta el az Országgyűlés, hogy gyakorlatilag egy vitában néhány óra alatt átment, és el is fogadták.

(16.40)

Vita nem alakult ki erről. Semmiféle vita nem volt. Szinte úgy tűnt, hogy miniszter úr hogy felnéz a hajdani jogalkotókra, az '50-es évek elején a Rákosi-korszakbeli magyar jogalkotásra, hogy milyen jól működött. Hát, ugyanez megtörtént a jelenlegi Magyar Országgyűlésben is, hiszen úgy lett elfogadva ez a törvény, hogy tulajdonképpen a vita ki sem alakult. Lehetőségünk volt arra, hogy minden párt elmondja a vezérszónoki felszólalását, majd a vita úgy lett be tervezve, amikor minden jogász a Törvényalkotási bizottság fontos ülésén volt, gyorsan leperegtek a napirendek úgy, hogy mire visszaértek a jogászok a Törvényalkotási bizottság üléséről, akkor négy-öt napirend gyorsan lepergett, és hopp, már vége is volt a polgári perrendtartás vitájának. Így aztán vita ugyanúgy nem alakult ki a polgári perrendtartásról, ahogy az '50-es évek elején sem. Nem gondolom, hogy erre büszkének kellene lenni, hogy ma ilyen jogalkotás is lehetséges.

Annak idején a Jobbik Magyarországért Mozgalom sem támogatta a polgári perrendtartásnak ezt a formáját, mi is tartózkodtunk ezen a téren. Hogy miért, azt annak idején elmondtuk. Nyilván vannak fenntartásaink, illetve sok esetben kísérleti jellegűnek tűnik a polgári perrendtartásban azoknak az új rendszereknek a bevezetése, amelyek nem biztos, hogy kellőképpen átgondoltak. Ebből fakadóan pedig nem biztos, hogy az eljárást fogják gyorsítani. De ezt majd az idő eldönti, illetve a gyakorlat majd meg fogja mondani az ítéletét néhány évi alkalmazás után.

Mindemellett még egy dologra szeretnék a múltból visszautalni, az ilyen törvények veszélyeire,

amikor száz-egynéhány oldalban megkapjuk sok száz paragrafus módosítását, ahogy most is látjuk, 73 törvény, jogszabály módosítása fekszik előttünk egybegyűrva. Nyilván tapasztaltuk azt is a múltban, amikor a Fidesz egy, az Alkotmánybíróságról szóló törvény módosításának apró zárórendeletkezésébe becsempészte azt a mondatot is, amelyik úgy szólt, hogy hatályon kívül helyezte az új alkotmány alapkonceptiójának elfogadásához szükséges háromnegyedes kikötést, ami mindig is szerepelt a magyar Alkotmányban. Ebből is látszott, hogy kétharmaddal a háromnegyedet valahogy meg akarták szüntetni, nehogy nemzeti konszenzus alapján jöjjön létre majd az új alkotmány, hanem egy kizárólagos pártalkotmány jöjjön létre az Alaptörvénnyel. De ez teljesen más lapra tartozik.

Ha már megnézzük a jelenlegi jogszabályt, azt már említettem, hogy 73 törvényt módosít, részben nyilván jogtechnikai jellegűek ezek a módosítások, sok esetben pedig érdemi módosításokról beszélünk. Amikor a polgári perrendtartásban, ami egy átfogó jogszabály, a polgári élet szinte minden területét érinti az eljárási szabályok változása, nagyon-nagyon sok esetben kell módosítani a kapcsolódó jogszabályokat. Nem véletlen, hogy 73 törvény módosult. Én szinte biztos vagyok benne, hogy sok olyan törvény, olyan szakasz lesz még, amelyről idővel ki fog derülni, hogy ebben nem lettek felsorolva. Szerintem körülbelül ilyen nagyságrendben fognak majd ideérkezni, bár nem vonom kétségbe, hogy azok a szakemberek, akik ezzel foglalkoztak, valószínűleg jó és alapos munkát igyekeztek végezni, mint ahogy nagyon sok esetben meg is tették. Aztán majd az élet be fogja hozni azt, hogy még milyen esetek nem kerültek ide, de majd idővel ide fognak kerülni.

Említettem, hogy jogtechnikai és érdemi része is van ennek. Ha már érdemi részről, érdemi módosításokról beszélünk, akkor mi is hiányolunk belőle néhány dolgot, amit jó lett volna beletenni. Ilyen a végrehajtási törvény módosítása, amit többször is javasoltunk már. Például az adósnak a vele egy háztartásban élő, mozgásban korlátozott hozzátartozó érdekében is használt gépjármű esetében legyen korlátozása a végrehajtásnak. Illetve a havi letiltások százalékos arányának csökkentése is volt már többszörös jobbikos javaslat, amire, ha már érdemben hozzányúltunk, érdemes lett volna esetleg erre is kitérni.

De ilyen lett volna az adósságrendezési eljárással kapcsolatos törvény, ami magáncsőd eljárás néven híresült el, ami, a gyakorlat is bizonyítja, jó néhány éves alkalmazása alatt oda jutott el, hogy néhány száz esetben nyújtott bármilyen segítséget. Illetve nem is biztos, hogy segítséget nyújtott, csak voltak, akik belefértek ebbe a keretbe, akiknél egyáltalán szóba jöhetett a magáncsőd intézményének alkalmazása. Azt gondolom, ha már ehhez is hozzá lett nyúlva, akkor itt is érdemben lehetett volna olyan módosításokat is beletenni, hogy valóban segítséget nyújtson a rászoruló családoknak.

Vannak olyan módosítások is ebben a törvényben, amelyeket az idén alkottak, az idén fogadtak el,

illetve amelyek még nem is léptek hatályba. Ezzel kapcsolatban éppen a kormány és a Fidesz-KDNP parlamenti többsége volt az, amikor ilyen jogszabályhoz akartunk hozzányúlni, ilyen törvényt akartunk módosítani, amelyik azt mondta mindig, hogy ehhez ne nyúljunk hozzá, ennek majd az életben kellene kiállni a próbát. Közben úgy tűnik, hogy olyan módosítások is voltak, hogy még hatályba sem lépett a törvény, és már rájöttek arra, hogy ebben a formában ez nem fog működni, ezért is kellett már azokat a módosításokat megtenni.

A sok módosításra azért is szükség van, mert az új polgári perrendtartás alapvetően teljesen más szerkezetben tárgyalja az eljárást, mint ahogy az eddig volt. Nyilván a perfelvételi szakasz és az érdemi tárgyalási szakasz elkülönülése és ezek eljárási szabályainak és az ehhez kapcsolódó jogkövetkezmények alkalmazása minden esetben megkívánja, hogy hozzá legyen igazítva az élet minden területéhez. Ezek olyanfajta módosítások, amelyek miatt szükséges ilyen nagy terjedelemben a korábbi jogszabályok módosítása.

Az illetéktörvénnyel kapcsolatban szeretnék egy dolgot kiemelni. Azt látom, hogy igazán érdemi dolgok nem történtek, inkább szinte kizárólagosan csak a jogszabályi hozzáigazítás van az illetéktörvényben. Azonban van egy törvény, és ezt kérdezném is államtitkár úrtól, hogy jól látom-e, ha viszont jól látom, ezzel maximálisan nem érték egyet. Ez pedig az, hogy a hatályát veszítő szabályok között van az 56. § (5) bekezdése. Az eddigi illetéktörvény kimondta, hogy a jogszabálysértő önkormányzati rendelet felülvizsgálatára irányuló nemperes eljárás, valamint a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztása miatti nemperes eljárás illetékmentes, és ez most hatályon kívül helyezésre került, és bekerült az általános szabályok közé, aminek alapján a közigazgatási per, ha jól érttem, illetékfeljegyzési jogot fog csak élvezni. De semmiféleképpen nem fogja ugyanazt az illetékmentességet megkapni, amit eddig megkapott.

Tehát ez azt jelenti, hogy amennyiben bárki az önkormányzati rendeletet alkotmányértőnek találja, és Magyarországon ez gyakorlat volt, hiszen nyilván az állampolgárok érdekeit sérti egy alkotmányértő önkormányzati rendelet, akkor nem kellene ahhoz kötni egyáltalán az állampolgári igény érvényesítését, hogy vajon lesz-e pénze arra, hogy az illetéket ebben az esetben kifizesse. Azt gondolom, hogy a korábbi jogszabály mindenféleképpen jobb volt, ami teljes illetékmentességet adott.

Ugyanez vonatkozik azokra a mulasztásokra is, amikor köteles lenne egy-egy önkormányzati rendelet meghozatalára vagy módosítására a helyi önkormányzat, de nem teszi meg, és ezért az Alkotmánybírósághoz fordul valaki, akkor ebben az esetben is legyen meg a korábban megszokott illetékmentesség. Azt gondolom, hogy ezzel az állampolgári jogok fognak szűkülni pontosan egy olyan fontos területen, ahol nem lenne szabad. Nem szeretném azt, ha a kormányzati szándék az lenne, hogy azokban az önkormányzatokban, ahol nyilvánvalóan jelenleg még

2019-ig kormányzati többség van, az önkormányzati rendeletek minél szűkebb körben legyenek támadhatóak a lakosság részéről.

(16.50)

Azt gondolom, hogy egyértelmű közérdek az, hogy ezek az önkormányzati rendeletek az alkotmánnyal összeegyeztethetők legyenek, ne legyenek benne alkotmányértő rendelkezések, hogy a mulasztások törvénysértéseiknek, mulasztások rendeletalkotási vétségeiknek tegyenek eleget az önkormányzatok, és ezekre is bárki ingyenesen tudja felhívni a figyelmet. Ezért ezt a magunk részéről nagyon fontosnak találjuk. Erre majd szeretnék választ kapni államtitkár úrtól, mert ha így van, akkor mindenféleképpen ide módosítót kellene beadnunk.

Ha áttérünk a másik két jogszabályra, amely ezzel együtt a polgári perrendtartás hatálybalépésével kapcsolatos módosításokhoz kötődő jogszabályokhoz kapcsolódik, itt a polgári nemperes eljárásokra alkalmazandó szabályok az első. Ennek az érdekessége az, hogy korábban még ilyenfajta kódex nem volt, ahol a nemperes eljárások szabályait egybegyűjtötte volna egy darab törvény, és ezt kellett volna alkalmazni. Általában a polgári perrendtartás szabályait kellett a nemperes eljárásokra is alkalmazni, illetve speciális szabályok voltak az egyes nemperes eljárásokra. Itt, mint ahogy már hallottuk az előterjesztőtől, illetve több felszólalótól is, több mint százféle nemperes eljárásról beszélünk, illetve ezeknek az eljárásoknak a nagy száma is indokolja azt, hogy ez egy önálló törvényben legyen szabályozva, hiszen én is megdöbbentem akkor, amikor láttam, hogy több mint egymillió ügyről van szó, egymillió nemperes eljárásos ügyről van szó. Tehát ebben az esetben, azt gondolom, hogy mindenféleképpen szükséges ez a fajta szabályozás. Ha már új polgári perrendtartás van, új közigazgatási perrendtartás van, akkor a nemperes eljárások esetében is érdemes egy ilyen új jogszabályt hozni.

A harmadik törvény a költségmentességekkel kapcsolatos jogszabály, amelyet a peres és a nemperes eljárásokra is egyaránt alkalmazni kell. Ebben elég részletekbe menően van szabályozva, hogy kik rendelkezhetnek személyes költségkedvezményvel, költségmentességgel, illetve illetékfeljegyzési joggal. Valóban, mint már korábban előttem felszólaló képviselőtársam is jelezte, a költségmentesség engedélyezése esetén a 28 500 forintos mindenkori legkisebb öregségi nyugdíj összege elég minimális, még akkor is, ha a törvény a későbbiek során próbál magyarázatot adni, hogy ebben minden esetben az egy főre eső jövedelmet kell számítani. Tehát ha itt azt nézzük, hogy van tényleg, mondjuk, egy 30 ezer forint jövedelemmel rendelkező magánszemély, akinek van egy gyermeke, akkor már nyilván itt az egy főre eső jövedelmet kell majd számításba venni, és így akár még az is lehetséges, amit Bárándy képviselőtársam mondott, hogy egy közmunkásnak a fizetéséből még ő is be fog férni adott esetben a költségmen-

tes kategóriába; ha legalább még két gyereke, két eltartottja van két szülőnek, akkor már három gyermek esetén valószínűleg meg fogja kapni a költségmentességet.

De azt is látni kell, hogy számtalan kisnyugdíjas, illetve rokkantnyugdíjas problémája, akiknek valóban 28 500, 30 ezer, 32 ezer forint a nyugdíja. Ott nagyon súlyos problémát jelent a nyugdíjasoknak, már általában már nem beszélhetünk eltartott gyermekről, kifizetik a lakásuk rezsijét, azt sem tudják ebből a pénzből kifizetni, akkor már semmilyen formában nem telik arra, hogy akár jogos igényeiket a bíróságon érvényesítsék. Hál' istennek, azért van ara lehetőség, hogy a bíró mérlegelési jogkörében változtasson ezen, és amennyiben úgy látja, hogy mégis egyébként lehetetlen lenne számára a pereskedés, akkor magasabb jövedelem esetén is megadhatja a költségmentességet.

Ugyanez vonatkozik az illetékfeljegyzési jogra. Ott is ez a 30 százalékos arány is elég alacsony, azonban, ha a mérleg másik serpenyőjét megnézzük, akkor azt is látni kell, hogy sokan szórakozásból pereskednek, és ezeket is ki kell zárni valamilyen szinten a bírósági eljárásokból.

Nagyon helyes az a kitétele ennek a költségmentességgel kapcsolatos új jogszabálynak, amit egyébként a korábbi jogszabály is meghatározott, hogy amennyiben teljesen alaptalan, és előre látható, hogy teljesen megalapozatlan a felperes követelése, abban az esetben nem érvényesíthetőek ezek a jogszabályok, nem lehet az illetékfeljegyzési jogot, illetve a költségmentességet számára megadni, még akkor sem, ha a feltételek egyébként fennállnának, hiszen rosszhiszeműség esetén ezeket meg kell vonni. Ez mindenféleképpen az eljárások számának a csökkentéséhez vezet, illetve az eljárások gyorsításához fog vezetni.

Az, hogy ezek a jogszabályok jók-e, elégségesek-e, ezt majd a bírósági gyakorlat fogja megítélni. A bírósági gyakorlat lesz az, amely majd ítéletet fog mondani ezekről a jogszabályokról, hogy valóban alapos volt-e, valóban jók-e ezek az új jogintézmények, és valóban a mai társadalmi igényekhez van-e igazítva a polgári perrendtartás, a közigazgatási perrendtartás, a nemperes eljárási szabályok, a költségmentesség, illetve önmagában a polgári perrendtartás. Úgyhogy erről a kor és a társadalom mindenféleképpen ítéletet fog mondani. Kíváncsi vagyok, hogy mikor fogunk ehhez hozzájárulni, mikor fogjuk ezt majd újra tárgyalni, és mikor fogjuk módosítani, mikor jönnek be az újabb módosítók. Azt gondolom, hogy elég hamar, de mint elmondtam, az alapvető koncepcióval volt problémánk, amelyet már a polgári perrendtartással kapcsolatos vezérszónokinkban is elmondtunk, illetve azt követően is elmondtunk.

Mindezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom tartózkodni fog ezeknek a jogszabályoknak az ügyében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István

képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezér-szónokának. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A januárban hatályba lépő új polgári perrendtartással és a vonatkozó jogszabályi környezet módosításával az 1945 utáni magyar jogalkotás legtartósabb szabályozása utolsó hónapjainak vagyunk tanúi.

Persze a hamarosan, 64. életévében hatályát veszítő polgári perrendtartás a szétmódosított jogszabályok mintapéldánya. A bőven három számjegyű Pp.-módosítás következtében - megjegyzem, csak 2010 óta több tucat alkalommal nyúltak hozzá - egy koherenciazavaroktól nem mentes, sok tekintetben elavult, folyamatosan toldozgatott perjogi szabályozás felváltása történik meg januárra. Ugyanez igaz nagy részben a kapcsolódó jogszabályokra is.

Ezt a törekvést, és az igazságügyi tárca ehhez társult alapos előkészítő tevékenységét az LMP természetesen látja és elismeri, az elavult, koherenciazavaros, állandóan módosított jogszabályi környezet ugyanis lábbal tiporja a jogbiztonságot. A mostani precíz és inkluzív jogszabály-előkészítés nem mentesíti azonban a Fidesz-KDNP-kormányok hét évét a jogállammal szemben elkövetett egyik legnagyobb bűne alól, ami éppen a jogbiztonságba vetett hit felszámolása volt. Nem ez az első időszak, amikor ötlet-szerű, a következmények ismerete nélkül elfogadott jogszabályok aláássák a közbizalmat, de a magyar parlamentarizmus közelmúltjában példátlan az elmúlt hét év gyakorlata. Alapvető törvények folyamatos, előkészítési, felkészülési idő nélküli, majd vizsgálható hatállyal hatályba léptetett módosításai, gyakran változó jogalkotói álláspontok és állandó korrekciós kényszer jellemzi a jogalkotást.

A jogalkotás komolyan vehető keretek hiányában kiszámíthatatlan, az eljárási szabályokat a kormánytöbbség nem tartja be, hiszen következmények nélkül figyelmen kívül hagyhatja azokat. Márpedig ennek következményei vannak, még hozzá egyre súlyosabbak. Nemcsak a kormányba és a kormányzásba, hanem a jogalanyoknak az állam és jog kiszámíthatóságába vetett hite is megingott. Ezt visszaadni sok év következetes jogalkotása, jó kormányzása tudná csak, és az olyan jogszabály-előkészítő munka, amelyet szerencsére az új polgári perrendtartás és kapcsolódó jogalkotás során viszont megtapasztalhattunk.

Az előttünk fekvő három törvényjavaslat együttes általános vitája során én elsősorban csak a harmadik javaslatra fókuszálok, azaz a polgári és közigazgatási bírósági eljárásban alkalmazott költségmentességre és költségfeljegyzési jogra.

(17.00)

Az LMP politikai vezérfonala, hogy kiemelt figyelmet kell fordítanunk azokra a társadalmi csoportokra, amelyek érdekérvényesítő képessége gyen-

gebb, a demokrácia egyik legfontosabb fokmérője ugyanis éppen az, hogy a köz hogyan viszonyul a gyengébb érdekérvényesítő képességgel rendelkező társadalmi csoportokhoz.

A jogérvényesítés akadályai közül vitathatatlanul a költségtenyező foglalkozás el az első helyet. A modern társadalmakban a jogviták megoldása és ezen belül különösen a per drága luxuscikk. Ugyan az állam fizeti a bírák és az adminisztratív személyzet munkabéretét, és biztosítja az ügyek tárgyalásához szükséges infrastrukturális hátteret, de a viták rendezésének jelentős részét, ilyen például az eljárási költségek vagy az ügyvédi munkadíj, a feleknek kell viselniük. Azok a felek, akik a jogérvényesítéshez megfelelő anyagi háttérrel rendelkeznek, nyilvánvalóan előnyben vannak azokkal szemben, akik ilyen kiadásokat nem kockáztathatnak meg. A költségkedvezmények kiemelkedő szerepet töltenek tehát be az esélyegyenlőség biztosításában, illetve hozzájárulnak a költségkorlátok leépítéséhez, ezáltal a társadalom alacsonyabb jövedelmű rétegei számára is lehetővé teszik a joghoz jutást és az igazságszolgáltatás elérhetőségét.

Ugyanakkor a költségmentesség a jólétiállamberendezkedés keretei között már kevésnek bizonyul ahhoz, hogy a vagyontalan rétegek számára hathatós segítséget nyújtson a jogaik eléréséhez. Ennek oka részben az, hogy a polgári perként meglévő jogviták közt látens jogi konfliktusok hatalmas tömege húzódik meg, amelyek megoldásához a szegényjog gyakorlatilag semmiféle segítséget nem képes adni. Másrészt a költségmentességben részesülés feltétele alapvetően elhibázott, a bíróság előtti jogérvényesítés költségei ugyanis távolról sem igazodnak a primer létfenntartáshoz szükségesnek vélt költségekhez, illetve az e téren érvényesülő állami szociálpolitikához.

Az LMP szükségesnek tartaná például a személyes költségmentesség körében fokozottan figyelembe venni az egyik legsúlyosabb társadalmi probléma, a lakhatási válság kérdéskörét is. Ennek érdekében a jogosultság feltételrendszerében nem általában a vagyon, hanem a saját tulajdonú lakóingatlan szerepeltetését tartjuk megfelelőnek a jövedelmi viszonyok kiegészítéseként. A költségkedvezmények célja az lenne, hogy a felek számára a bírósághoz való fordulás jogát biztosítsa, de nem csak formális értelemben: az tekinthető ugyanis rászorultnak, azt illeti meg a költségkedvezmények valamelyike, akinek az igazságszolgáltatás hatékony igénybeviteléhez erre szüksége van.

A jogállamiság egyik alapvető követelménye az alapjogok érvényre juttatásának a követelménye. A jogérvényesítéssel összefüggő alapjogok, így különösen a bírósághoz fordulás joga és a bíróság előtti esélyegyenlőség joga tekintetében az államnak intézményvédelmi kötelezettsége áll fenn, aminek folytán az állam köteles megteremteni azokat a jogszabályi és intézményes feltételeket, amelyek szükségesek a hatékony jogérvényesítést garantáló intézményrendszerhez. Az állam kötelezettsége az tehát, hogy megteremtse a bírói vagy közigazgatási út igénybevételéhez szükséges feltételeket.

telének valóságos lehetőségét, ami azt jelenti, hogy az egyéni jogérvényesítés nem lehet függvénye az egyén jogi, gyakorlati ismereteinek, illetve anyagi viszonyainak.

Az államnak tehát olyan támogatási rendszert kell kiépítenie, amely kompenzálja, kiegyenlíti a jogi ismeretekben vagy az anyagi lehetőségekben mutató esetleges hiányosságokat, és a jogi képviselői költségeken túl kiterjed a bírósági eljárással kapcsolatos feladatokra is. Ez messze nem csak az alapvetően formális szempontokon alapuló költségkedvezményi rendszer, a joghoz jutás kapcsán ugyanis nem csak a rászorultság fontos költség szempontból.

Kiemelten kell foglalkozni emellett például csoportok és közös érdekek képviselőinek problémáival is. Az LMP üdvözölte az új Pp. kapcsán a kollektív igényérvényesítés szabályainak bővülését, azonban kevesellte azokat. Sólyom László például már 1980-ban konstatálta Környezetvédelem és polgári jog című munkájában a polgári jog és a perjog alárendelt helyét a környezetvédelem terén. A helyzet sajnos nem sokat változott, a környezetvédelem azóta is elsősorban igazgatási feladat a közmegegyezés szerint, és a polgári jog és a bíróságok környezetvédelmi tevékenysége marginális. A károsultak magatartása és az ítélezés maga is konzerválja a kialakult helyzetet.

A környezetvédelem a polgári jogunkban két intézményrendszerre, a kárfelelősségre és a szomszédjogra, valamint néhány ügycsoportra korlátozódik. A perlési kedv lanyha, általában olyan egyszerű esetek kerülnek csak a bíróságok elé, amelyek, ha egyáltalán felvetik, nem élezik ki a polgári jog speciális alkalmazási problémáit. A polgári jog határfoka azért is alacsony, mert nem várnak többet tőle. Ha viszont költségkedvezményekkel megtámogatva a társult perlés nemcsak munkaügyi, illetve fogyasztói jogviták számára lenne nyitva, hanem például környezeti ügyekben is a birtokvédelem eszköze lenne, az alapvetően járulhatna hozzá a környezetvédelem polgári jogi eszköztárának erősítéséhez, könnyebb lenne az egyéni kár bizonyítása, és csökkenne az egyenlőtlenség, ami a szennyező és az egyes károsultak viszonyában eleve gátlóan hat.

Szintén a kollektív igényérvényesítés lehetőségének bővítését indokolná a nemzeti vagyonnal való rendelkezéssel, például a földprivatizációval vagy az államot megillető, kizárólagos gazdasági tevékenységek végzésére vonatkozó jog gyakorlásának átengedésével összefüggő tömeges jogsérelmek hatékonyabb orvoslásának szükségessége vagy a betegjogok érvényesítése.

A törvényjavaslat a tárgyi költségmentességgel, illetve tárgyi költségfeljegyzési joggal rendelkező ügyek fokozatosan szűkítő körét alapvetően a hatályos szabályok szerint hagyja. Az LMP álláspontja szerint viszont a tárgyi költségkedvezmény jogát éppen ki kellene terjeszteni egyrészt a kilátástalan helyzetben lévő devizahitelek pereire vagy éppen a fogyasztói jogok érvényesítésével kapcsolatos perekre, avagy ha a pert a törvényben biztosított közérdekű keresettel indítják meg. A Lehet Más a Politika

szerint ezekben az esetekben az igazságszolgáltatáshoz való egyenlő hozzáférés feltételei nem adóttak. Ezek az összegek az államháztartás öszvolumenéhez képest alacsonyak, ugyanakkor a pertárgy, illetve maguk a perek és azok költségei az érintettek teljes egzisztenciáját romba dönthetik.

Az égető problémát természetesen a devizahitelek jelentik, az elmúlt évek elégtelen szabályozási lépései következtében még mindig nincs megoldás ugyanis a volt devizahitelek jelentős részének helyzetére, még mindig rengeteg peres eljárás indul a bíróságon, évente több ezernyi lakóingatlan kerül kényszerértékesítésre, és százezres nagyságrendben élnek családok veszélyeztetetten a lakhatásuk elvesztése miatt. A jogegységi döntések ellenére sem rögzült, hogy az árfolyamkockázat kit terhel és milyen mértékben, és hogy a devizahiteles-törvények megfelelnek-e az uniós szabályozásnak.

A kormány a devizahitelek ügyét a végtörlesztés lehetővé tételével, a forintosítással és az eszközező felállításával lezártak tekinti. Ehhez képest a korábbi devizahitelek közül jelenleg több ezren várnak kilakoltatásra, mindennaposak az elkeseredett tüntetések és egyéb figyelemfelhívó akciók, mert nagyon sokaknál a törlesztőrészletek, illetve az adósságállomány az egekben maradt, esélyt sem adva arra, hogy ebből a csapdahelyzetből önerőből bármikor kikerüljenek. Nem igaz tehát, hogy a kormány mindent megtesz a károsultak érdekeinek védelméért, ahogy hazugság az is, hogy az MNB mentette meg a devizakárosultakat. Éppen itt az ideje, hogy a kormánytöbbség tegyen valamit ez érintettek megmentése érdekében, példának okáért nulladik lépésként a kilátástalan helyzetbe került adósok feje felül legalább a jogérvényesítés akár milliós eljárási költségének Damoklész kardja tűnjön el.

Természetesen a jogérvényesítés, ezen belül a bírósághoz fordulás általános ingyenessége megvalósíthatatlan, ugyanakkor a mentességek és a kedvezmények meghatározásakor a jogalkotót széles körű mérlegelési jog illeti meg, aminek során az LMP szerint végre olyan jogokra is tekintettel kellene lenni, amilyen például az egészséges környezethez vagy a szociális biztonsághoz való jog, és olyan gazdasági vagy társadalompolitikai célkitűzéseket is figyelembe kellene venni, amelyekkel az előttünk fekvő törvényjavaslat sajnos adós maradt.

Köszönöm a figyelmet, mondanám, hogy tisztelt képviselőtársaim, de azt mondom, hogy tisztelt államtitkár úr és tisztelt képviselőtársam.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

(17.10)

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki az adott napirendi pont keretében felszólalni. Most képviselői felszólalásokra van lehetőség. *(Nincs jelentkező.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak mint előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A teljesség igénye nélkül, csak néhány téma felmerült, amire talán röviden tudnék válaszolni.

Bárányi képviselő úr elég messziről indulva és elég sok témát felvetve tartotta meg beszédét. Azt előjáróban is leszögezném, hogy ennek a törvény-csomagnak a célja a Pp. hatálybalépéséhez kapcsolódóan a jogszabályi illeszkedések, koherencia megteremtése, tehát az egész magyar jogrendszer átalakítását nyilván nem foglalhatja magában. Úgyhogy nem is térnék ki minden érintett jogszabályra, amiket felsorolt, de például a Quaestor-ügy is többször felmerült a vita során. Nem is tárgya ugyan a vitának, de emlékszünk arra, hogy az Alkotmánybíróság kijelölte keretek között a kormány által előterjesztett javaslatok, a parlament által elfogadott javaslatok a maximális kielégítést tartalmazták. Az alkotmánybírói döntésen túlmenően nem támaszthatunk további elvárásokat. A másik pedig, hogy a felszámolási eljárásokkal kapcsolatban tudomásul kell venni, hogy van egy jogszabályi keret, de azon belül a felszámoló, illetve a bíróság jogosult intézkedni, és nem a kormányzat. Ezeket, bármilyen kormány jön, illik majd tiszteletben tartani a távoli jövőben is, ha esetleg van ilyen módosulás.

Ami az illetékmentesség témáját illeti, a költségmentesség, illetékfeljegyzési jog kérdéskörét, elég tágak a lehetőségek attól függetlenül, hogy az illetékmentesség körében egy alacsonyabb összeg mellett került ennek az alapja megállapításra a korábbi szabályozáshoz hasonló módon.

Ami Gyüre képviselő úrnak az önkormányzatokkal kapcsolatos észrevételét illetve, az illetékmentesítésen túlmenően költségmentesség illeti majd meg ezekben az ügyekben a feleket, úgyhogy ez egy nagyobb kedvezményt biztosít. Talán erre megfelelő lesz ez a válasz.

Amiket Ikotity képviselőtársam felvetett, a saját ingatlan nem zárja ki a költségmentesség lehetőségét, tehát a lakott ingatlan nem számít bele ebbe a körbe, csak érintőlegesen. Környezetszennyezés esetén pedig a társult per éppen egy új lehetőséget teremt majd az új Pp.-ben, és remélhetőleg ehhez a szabályok is alkalmazkodnak.

Elég hosszú volt a felsorolás, elnézést, ha mindenre nem térek ki, de remélem, hogy majd a bizottsági, illetve a részletes vita során további válaszokat tudunk adni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „A Ró-

mai-part árvízvédelméről” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

DR. KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amikor azon gondolkodtam, hogy ebben az ügyben szót kérek, akkor nem gondoltam végig teljesen az ügy terjedelmét, éppen ezért azt kell hogy mondjam, a témának csak egy kis részét fogom tudni most megragadni, és a későbbiek során még újabb és újabb felszólalások lesznek, amikor érintem ezt a témát.

Azért is nagyon fontos ez az ügy, mert alapvetően a Római-part árvízvédelmének a kérdése egy olyan kérdés, amiben alapvetően mindenki egyetért, és mindenki azt mondja, hogy bizony meg kell védeni a III. kerület lakosságát egy esetleges árvíz-től. Én magam is részt vettem a legutóbbi árvízi védelemben, pakoltam a homokzsákokat, és éppen ezért tudom azt, hogy ez milyen munka, és tudom, hogy közvetlenül hogy fenyegeti az ár a választókerületet lakóit. Hát, senkinek nem kívánom, hogy átélje ezeket az élményeket, mármint nem a homokzsák pakolását, hanem azt a félelmet, amit az emberek éreznek, amikor a vagyonuk, a sorsuk veszélybe kerül.

Emiatt a kerület politikai élete nagyon sokáig konszenzust is tudott teremteni, mert nagyon sokan hittünk egymásnak, és hittük azt, hogy ezt a kérdést meg lehet oldani. Amikor tíz vagy több mint tíz évvel ezelőtt ez a kérdés előkerült, akkor persze még nem ilyen nyomvonal mellett és nem ilyen környezeti károkról volt szó, és nem ekkora összegről volt szó. Egy átlátható beruházásról volt szó. Arról volt szó, hogy akik ott élnek, és hasznát élvézik ennek a beruházásnak, azok részt fognak venni ennek a projektnek a finanszírozásában. Arról volt szó, hogy akár éveken át tartó kommunikációval, a lakosság véleményének a megkérdezésével és az ő tájékoztatásával történik a projekt megvalósítása. Arról volt szó, hogy egy tág körű egyeztetés indul meg a szakmai közéletben, és egy olyan javaslat érkezik az emberek elé, ami egy szakmai konszenzuson alapul, és amelyet egyébként az élet gyakorlatilag kimunkált. Ebből sajnos semmi nem lett.

Akkor kezdjük el azt a kronológiát, amelyben a Római-parti gát megragadható, és amivel szerintem nem fogok ma végezni.

2011 áprilisában a Fővárosi Közgyűlés dönt arról, hogy sürgősen gátat kell építeni a területen, azzal a céllal, hogy megerősítsék a Csillaghegyi-öblözet árvízvédelmét. Nem döntenek a nyomvonalról, de az ötletet valamennyi párt támogatja. A Fővárosi Közgyűlés akkori ülésén Bihary Gábor fővárosi képviselő, aki a kerületnek volt sokáig szocialista önkormányzati képviselője, és így óbudaiként talán érintett közvetlenül is, elmondja, hogy az ellenzék semmiképpen sem akarja gátolni azt, hogy az árvízvédelem ügve előrehaladjon, azonban elvárja a korrekt tájékoztatást, és elvárja, hogy a lehető legjobb javaslat érkezzon az emberek elé. Ez 2011 áprilisában történt, tehát több mint hat évvel ezelőtt történik ez a történet.

Két évig úgy tűnik, hogy semmi nem történik. Tervezés folyik, időnként rákérdezőnk arra, hogy milyenek ezek a tervek. Kezdenek információk potyogni először arról, hogy itt lényegesen több környezeti terhelés lesz, mint amiről előzetesen szó volt; aztán arról, hogy más a nyomvonal, mint amiről előzetesen szó volt; aztán arról, hogy mások lesznek az összegek, mint amiről előzetesen szó volt, de konkrétumot senki nem mond. Nyilvánvalóan, míg konkrét terveket senki nem lát, addig az ember élhet a jóhiszeműségével, és nincs oka az ellenkezőjét gondolni. Ugyanakkor azonban civil szervezetek már ekkor is kezdik észlelni, hogy probléma van.

2013 áprilisában a főváros bejelenti, hogy a par-ton képzeli el a védekezést, ahol 435 fát kell kivágni, tehát 435 fát kell kivágni. A mobilgát alapzatát kisebb mélységűre tervezik, mert az eredeti tervek szerint a mélyen kiépített résfal elzárná a természetes vizek útját, és mocsarasítaná a területet. Tarlós arról beszél, hogy helyi népszavazásra van szükség. Ezután megint sokáig nem történik semmi, majd egyes tervek elkezdnek 1000-1500 fáról is beszélni, illetve módosítani kell az irányadó árvízvonalat, hiszen logikus, hogy nagyobb árvízre kell kibírni a mobilgátnak. Azonban azzal a problémával találkozunk a tervezők, hogy ha olyan magasnak kell lennie az eredetihez képest a gátnak, akkor az alapzatnak még mélyebbnek kell lennie, és ezzel megtörténik az, amit el akarnak kerülni, vagyis hogy túl mélyre nyúlik az alapzat, és emiatt mocsarasá válik a terület. Ezt a problémát 2015 januárjáig nem sikerül megoldani, ezért a terveket visszavonják, és új terveket csinálnak - ahonnan majd fogom folytatni a hétfői alkalommal a hosszú történetet. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Közösen, elhatározással sikerülhet” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy reményt keltő kezdeményezésre, egy sikeres kezdeményezésre szeretném felhívni a figyelmet, annak éppen 30 éves évfordulója kapcsán arra, hogy van értelme a nemzetközi összefogásnak, és a környezetvédelem terén igenis elérhetőek sikerek ilyen megegyezésekkel.

Keveset hallani manapság szerencsére az ózonbontó halogénezett szénhidrogén-származékokról, de ezek hosszú évtizedekig az életünk részei voltak, mint manapság a kőolaj vagy akár az atomenergia. Használták ezeket a halogénezett szénhidrogén-származékokat ugyanis száraz vegytisztításban, vegyiparban, gyógyszeriparban, hűtőgépekben, spray-k tölteteként, tűzoltásra és égésgátlásra is. Az ózonnál tudjuk azt, hogy kölcsönhatásba lép a fénnel, elnyeli az emberre és a legtöbb élőlényre káros ultraibolya-sugárzást, így védi az életet.

Ha egy élő sejtet túl nagy UV-B-sugárzás ér, akkor károsodik, és ez nemcsak betegségeket, szem- vagy bőrbetegségeket jelent az emberre, hanem bi-

zony a teljes élővilágra nagyon komoly problémát okozhat, hiszen például az apró egysejtű növények pusztulását okozhatja, ami alapja a tengeri élővilágnak, a táplálékláncban ilyen módon óriási hiány keletkezhet.

(17.20)

Az ózonbontó halogénezett szénhidrogén-származékok alkalmazásának a betiltása 1985-re nyúlik vissza, de az erre vonatkozó montreáli jegyzőkönyvet 1987. szeptember 16-án, azaz 30 éve nyitották meg aláírásra, és '89. január 1-jén lépett életbe. A kapcsolódó rendelet, EU-rendelet az ózonréteget lebontó anyagok gyártására, behozatalára, kivitelére, forgalomba hozatalára, felhasználására, visszanyerésére, újrahasznosítására, regenerálására és megsemmisítésére, illetve az ezekkel az anyagokkal kapcsolatos információk átadására is vonatkozik, tehát ismeretterjesztésre is.

Példaértékű volt ez a kezdeményezés, azon ritka alkalmak egyike, amikor elmondhatjuk, hogy felismertünk egy globális kockázati tényezőt, és pár évtized alatt nemzetközi összefogással elértük azt, hogy a helyzet, ha fokozatosan is, de javul, a Föld védőmechanizmusa lassan helyreáll. De még e téren is az ózonlyuk záródásáig bőven van még teendőnk. A montreáli jegyzőkönyvről azonban elmondható, hogy egy sikeres fellépés egy globális méretű környezetkárosító problémával szemben. Az ezzel kapcsolatos elsődleges kötelezettségnek Magyarország is eleget tett, a kibocsátást megszüntettük, bár a lakosság védelmét szolgáló intézkedések terén még bőven volna mit tenni.

Ez a 30 éves évforduló azonban másra is kötelez. Számos globális probléma és annak megoldását célzó nemzetközi egyezmény van, amiben még nem sikerült lényegi eredményt elérni, legfeljebb a veszélyes folyamatokat némiképp megfékezni. Idesorolhatjuk a biológiai sokféleség csökkentésének megállítását vagy az éghajlatváltozás emberi tevékenységekre visszavezethető okainak felszámolását. Pedig ezekre is van forgatókönyv, EU-s és nemzetközi mechanizmus is. Több mint 25 éve megkezdődtek az éghajlatváltozás okait, következményeit és lehetséges kezelését vizsgáló nemzetközi kutatások. Nincs kétség afelől, hogy haladéktalanul és összehangoltan kell cselekednünk, ha el akarjuk kerülni az emberek milliárdjainak éhezését, aszályok, árvizek, hurrikánok, újfajta betegségek terjedését, gyakoribbá válását és klímamenekültek migrációját.

A Párizsban elfogadott klímamegállapodás az első univerzális és jogilag kötelező érvényű megállapodás, egy alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátású és az éghajlatváltozáshoz alkalmazkodó világ felé való fontos lépés. Világos figyelmeztetés a politikai döntéshozók és vállalkozások számára, hogy szakadjanak el a fosszilis üzemanyagoktól, fektessenek tiszta energiába és ilyen modelleket kövessenek. Értelmetlen persze, hogy országunk jövője szempontjából, és megbocsáthatatlan is, hogy Magyarország

Kormányra ezt az irányvonalat nem képviseli. A köztársasági elnök és a miniszterelnök szép beszédeket ugyan mond, harcra hív az éghajlatváltozás megfékezésére, de a hatáskörükben lévő eszközöket nem erre használják. Elég csak a kibocsátás csökkentésre leginkább szolgáló energiahatékonyság-javításra gondolni, a lakossági épületenergetikára, a megújuló energia hasznosítására, és még hosszan lehetne sorolni azt, amivel lehetne ezeken változtatni, de sajnos ez kevésbé történik meg.

Ugyanakkor szeretnék még egyszer rámutatni arra, hogy van remény, van lehetőség, közösen,

összefogva tudunk ezen változtatni nemzetközi szerződések előirányzatait követve. Erre kérem tisztelt képviselőtársaimat. Köszönöm a figyelmet. (Dr. Kiss László tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 17 óra 24 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)